

MINISTERUL EDUCAȚIEI,
CERCETĂRII ȘI INOVĂRII
AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ

CNCSIS
CONSILIUL NAȚIONAL AL
CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE DIN
ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

uefiscsu

UNITATEA EXECUTIVĂ
PENTRU FINANȚAREA
ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR
ȘI A CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
UNIVERSITARE

A 11-a Conferință Națională a Cercetării Științifice
din Învățământul Superior

CNCSIS 11

Raport

11

CONSILIUL NAȚIONAL AL CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

**A 11-a CONFERINȚĂ NAȚIONALĂ
A CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR**

CNCSIS 11

7 - 9 mai 2009

CNCSIS:

Prof. Dr. Ing. Ioan DUMITRACHE	Președinte CNCSIS	
Prof. Dr. Lazăr VLĂȘCEANU	Vicepreședinte CNCSIS	
Prof. Dr. Ing. Adrian CURAJ	Vicepreședinte CNCSIS / Director UEFISCSU	
Prof. Dr. David Daniel	Vicepreședinte CNCSIS	
Prof. Dr. Mihai Gîrțu	Vicepreședinte CNCSIS	
Prof. Dr. Vasile PÂRVULESCU	Președinte Comisia 1	<i>Matematică și Științele Naturii</i>
Prof. Dr. Ing. Romeo SUSAN-RESIGA	Președinte Comisia 2	<i>Științe Inginerești</i>
Prof. Dr. Rodica PAMFILIE	Președinte Comisia 3	<i>Științe Socio-Umane și Economice</i>
Prof. Dr. Ioan BUCUR	Președinte Comisia 4	<i>Științele Vieții și ale Pământului</i>
Prof. Dr. Nicolae CONSTANTIN	Președinte Comisia 5	<i>Științe Agricole și Medicină Veterinară</i>
Prof. Dr. Simona RUȚĂ	Președinte Comisia 6	<i>Științe Medicale</i>
Prof. Dr. Ioan LUCĂCEL	Președinte Comisia 7	<i>Arte și Arhitectură</i>

UEFISCSU:

Magda CRÎNGAȘU	Director Adjunct UEFISCSU
Ecaterina ALEXOAEI	
Laura BADEA	
Dinu BĂDESCU	
Irina BIȚESCU	
Georgeta BOERESCU	
Luciana BRATU	
Monica CRUCERU	
Lioara DOBROIU	
Mihaela FRĂȚILĂ	
Daniela MIHAI	
Daniel MITROI	
Marius NICOLAESCU	
Mihaela PÎRȘOAGĂ	
Adriana ROTAR	
Marlena ROTAR	
Simina SMARANDACHE	
Valentin TIHAN	
Marinela TUDORACHE	
Gabriela VASILIU	
Victor VELTER	

CUPRINS:

1. Raportul CNCSIS

- 1.1 Introducere
- 1.2 ...Idei pentru oameni...Oameni pentru Idei
- 1.3 Cercetare de excelență – Proiecte de dezvoltare a resurselor umane pentru cercetare - CEEX
- 1.4 Programul „Granturi de Cercetare”
- 1.5 Platforme / laboratoare de formare și cercetare interdisciplinară
- 1.6 Evaluare instituțională
- 1.7 Proiecte naționale și internaționale derulate de CNCSIS – UEFISCSU
- 1.8 În loc de concluzii

2. Premiile CNCSIS 2008

3. CENAPOSS – evaluarea revistelor științifice de specialitate și a editurilor

- 3.1 Misiunea CENAPOSS – Liniile generale de acțiune
- 3.2 Evaluarea și clasificarea revistelor științifice românești de specialitate, evaluarea și recunoașterea editurilor care publică carte științifică și universitară
- 3.3 Asigurarea accesului și furnizarea de asistență pentru consultarea bazelor de date internaționale care indexează publicații științifice
- 3.4 Promovarea publicațiilor științifice românești

1. RAPORTUL CNCSIS

1.1. INTRODUCERE

Conferința actuală a CNCSIS are loc într-un context național, european și global special. Pe de o parte, universitățile de pretutindeni sunt așteptate să-și intensifice eforturile de creștere a calității predării și de obținere a unor rezultate tot mai competitive în producția de cunoaștere și de inovații tehnologice. Mărturii în acest sens sunt multiplele documente recente ale Uniunii Europene, ale structurilor noastre guvernamentale, ca și ale celor din statele dezvoltate, toate pledând pentru măsuri de creștere a competitivității academice pentru a face față cerințelor unei economii în care cunoașterea și inovația sunt principalele forțe ale dezvoltării. Pe de altă parte, ne confruntăm cu o criză economică fără precedent, care inevitabil are repercusiuni dramatice asupra finanțării publice a educației și cercetării, de fapt asupra poziționării învățământului superior, inclusiv a cercetării, în contextele sociale și economice din prezent și din viitorul imediat.

Într-un astfel de context special, trebuie să admitem că problema nu este doar una de *adaptare* a universităților și cercetării pentru a face față crizei actuale. O astfel de poziționare ar fi bazată pe un ethos al pasivității, al așteptării unui eventual *revirement*, care s-ar produce de la sine și în afara universităților, pentru ca apoi să se repercuteze pozitiv și asupra lor. Considerăm că, din contră, universitățile și mai ales cercetarea academică se confruntă în prezent cu o acută nevoie de *re-afirmare a potențialului de care dispun*. Un astfel de potențial există, a fost activat adesea în perioade dificile ale istoriei și s-a dovedit a fi cel mai important instrument de reconfigurare a încrederii și de depășire a dificultăților. Acum este din nou momentul să reafirmăm acest potențial. Într-adevăr, în confruntarea cu criza actuală, universitățile sunt cel mai bine poziționate pentru a fi investite cu încrederea construcției și cu posibilitățile de împlinire a speranțelor de depășire a dificultăților. Aceasta întrucât universitățile, prin cercetarea întreprinsă, extind orizonturile cunoașterii și inovării; prin programele lor de instruire, formează capitalul uman tânăr; prin transmiterea cunoașterii în societate și prin cooperarea directă sau indirectă cu companiile economice, contribuie la dezvoltarea capitalului intelectual, la creșterea productivității industriale, la instituirea de noi întreprinderi; prin cultura pe care o reprezintă și o transmit, universitățile sunt conștiința critică a democrației și creației, a tradițiilor, inovațiilor și diversității.

Triunghiul cunoașterii Educație – Cercetare – Inovare capătă noi semnificații în anul 2009, an declarat de Comisia Europeană ca „*Anul european al creativității și inovării*”.

Importanța acestui an se impune a fi evidențiată în contextul crizei economice globale ale cărei efecte ar putea fi contracarate printr-o intensificare a eforturilor de a implementa conceptul de ECONOMIE BAZATĂ PE CUNOAȘTERE, în care inovarea și creativitatea contribuie major la creșterea competitivității agenților economici într-o lume în care globalizarea reprezintă o stare de fapt.

În acest context, procesul de formare a resurselor umane se impune a fi regândit și orientat spre dezvoltarea de noi competențe și abilități care să permită înțelegerea schimbării ca o oportunitate cu deschidere la idei noi într-o diversitate culturală, în noua societate bazată pe cunoaștere, precursora a unei *viitoare societăți a conștiinței*.

Comisarul pentru educație, cultură și tineret, Jan Figel apreciază că acest an este: „*an effective way of helping to meet challenges by raising public awareness, disseminating information about good practices, stimulating education and research, creativity and innovation, and promoting policy debate and change. By combining action at Community, national, regional and local levels, it can generate synergies and help to focus policy debate on specific issues*”.

Creativitatea și capacitatea de a inova sunt calități umane esențiale de care ne folosim în cele mai diverse situații și locuri. Prin promovarea talentelor și capacității umane de a inova, de a crea produse noi, de a valorifica eficient aceste calități, se poate asigura competitivitatea societății și economiei bazate pe cunoaștere.

Astfel, se impune o analiză de fond a rolului universităților în formarea viitorilor producători și utilizatori de cunoștințe, a rolului cercetării științifice și inovării în societățile și economiile cognitive. Știința și educația se impun ca factori determinanți pentru economiile avansate și inovațiile tehnologice generatoare de progres și bunăstare, asigurând creșterile economice competitive în contextul globalizării.

Creșterea capacității inovative, valorificarea capacității creatoare a dascălilor și a studenților prin transferul de cunoștințe, produse și tehnologii în mediul economic reprezintă unul dintre factorii determinanți ai menirii socio-economice a universităților.

Universitățile, prin specificul funcțiilor asumate în societate, sunt chemate să dezvolte programe de cercetare științifică orientate spre noi direcții și priorități în știință, să gestioneze colective de cercetare și școli de excelență optimizând resurse printr-un management avansat al cunoștințelor și resurselor.

Universitatea care se prefigurează pentru acest mileniu va fi cu certitudine o instituție inovativă, cu puternice valențe creative, ancorată dinamic în evoluția societății și economiei.

Integrarea universităților cu mari companii, care să valorifice capacitatea inovativă și creativă a acestora, reprezintă un proces natural al cooperării în beneficiul societății și economiei.

Managementul universităților trebuie să răspundă provocărilor impuse de creșterea rolului acestora în societate, de optimizarea resurselor și dezvoltarea instituțională într-un mediu tot mai concurențial.

Globalizarea și emergența societății bazate pe cunoaștere se vor manifesta prin noi câmpuri de forțe, iar universitățile trebuie să se adapteze, nu prin extensii a ceea ce sunt, ci prin dezvoltări noi, capabile să evolueze, nu să supraviețuiască. Astfel, atât procesul formativ, cât și activitatea de cercetare științifică trebuie regândite și restructurate.

Cercetarea științifică face parte din misiunea universității, cel puțin a marilor universități, constituind complementaritatea necesară procesului de învățare, dar și una dintre axele principale de conectare a universităților la cerințele societății.

Pentru a deveni competitive în cercetare, universitățile trebuie să investească masiv în resurse umane și tehnologice, să dezvolte programe pentru atragerea celor mai talentați și creativi tineri pentru cercetare și educație, să creeze medii de dezvoltare a tinerilor cercetători cu acces on-line la cele mai recente realizări ale științei și tehnologiei.

Universitățile trebuie conectate la problemele reale ale societății și economiei promovând programe academice de excelență și programe complexe de cercetare, prin conștientizarea frontierelor cunoașterii umane.

Crearea unor parteneriate directe între universități și mediul de afaceri poate facilita, pe de o parte, transferul de cunoștințe și stimularea inovării, iar pe de altă parte, asigurarea resurselor necesare dezvoltării unor programe de cercetare fundamentală.

O economie modernă se bazează esențial pe știință și tehnologie. Toate dezvoltările tehnologice emană direct sau indirect din descoperirile în cercetarea fundamentală la care universitățile trebuie să-și aducă o contribuție tot mai însemnată.

Conectarea științei la societate, la economie, impune creșterea rolului universităților atât prin formarea resurselor umane, cât și prin implicarea directă în procesul de transfer de cunoștințe, produse și tehnologii inovative spre mediul economic.

Criza economică crează, pe lângă dificultățile de dezvoltare socio-economică, oportunități reale pentru reformă și schimbare. Se impune o schimbare strategică și radicală care să ajute la schimbarea perspectivei pe termen lung a UE. Printre acțiunile recomandate statelor membre și instituțiilor UE sunt incluse următoarele:

- direcționarea politicilor spre creșterea investițiilor în cercetare, inovare, capital uman și educație cu impact asupra atenuării efectelor crizei financiare și economice;

- reformarea întregului sistem de educație la nivelul Europei. Educația trebuie să producă noi abilități pentru locurile de muncă de mâine, formarea deprinderilor inovative și creative cu focalizare pe capacitatea de a rezolva probleme, de a învăța prin activități și mai puțin pe transmiterea de cunoștințe;
- investirea în colaborări mai puternice, parteneriate între universități, centre de cercetare și mediul economic și de a crea sinergii în activitățile lor;
- a dezvolta competențe la nivelul *individizilor* și organizațiilor pentru a se asigura și gestionarea schimbării și complexitatea, de a asuma riscuri, inclusiv investirea în învățământul pe parcursul vieții și politici active ale pieței forței de muncă.
- susținerea capacității inovative și creative a indivizilor, comunităților și instituțiilor;
- asigurarea că inovarea și creativitatea sunt activități esențiale care susțin provocările Europei, incluzând deplasarea spre societatea cunoașterii, schimbarea demografică, globalizarea și schimbările climatice. Tehnologia reprezintă motorul esențial al schimbării fiind susținută prin creativitatea și inventivitatea indivizilor și comunităților;
- universitățile, atât ca instituții cât și prin personalul calificat, au un rol decisiv în gestionarea provocărilor globale, prin crearea și inovarea unor soluții tehnologice de avangardă care să răspundă acestor provocări ca schimbări climatice, securitate energetică, îmbătrânirea populației etc.

În acest context, vom analiza modul cum Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, CNCSIS, răspunde acestor provocări. Ca instituție coordonatoare a programelor de cercetare „IDEI” și „RESURSE UMANE” precum și a programelor finalizate în 2008, Programul CEEX, Modulul II – Proiecte de dezvoltare a resurselor umane pentru cercetare și Programul de Granturi de cercetare, a acționat în direcția creșterii performanțelor cercetării în universități, a vizibilității științei românești.

Într-o nouă configurație, cu peste 80% membri noi și cu restructurarea comisiilor de specialitate și a comisiilor de lucru, CNCSIS și-a probat capacitatea de a mobiliza comunitatea academică pentru o activitate de cercetare științifică susținută cu rezultate semnificative în ceea ce privește creșterea vizibilității rezultatelor cercetării, crearea unor laboratoare/platforme de cercetare și educație interdisciplinară, dezvoltarea unor parteneriate între universități, institute de cercetare și mediul economic.

În cele ce urmează sunt prezentate sintetic rezultatele obținute în coordonarea programelor „Idei” și „Resurse Umane”, CEEX, Granturi, Platforme/Laboratoare de formare și cercetare interdisciplinară, programul de evaluare instituțională a universităților etc.

1.2. ...IDEI PENTRU OAMENI...OAMENI PENTRU IDEI

Începând cu anul 2007, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior - Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare, CNCSIS-UEFISCSU, în cadrul Planului Național de Cercetare, Dezvoltare și Inovare, PNII, coordonează programele de finanțare “**IDEI**” și “**RESURSE UMANE**”.

Programul de finanțare “**IDEI**” are ca scop obținerea unor rezultate științifice și tehnologice de vârf, comparabile cu cele de nivel european, reflectate prin creșterea vizibilității și recunoașterea internațională a cercetării românești.

Obiective derivate:

- OD1. Îmbunătățirea continuă a performanțelor vizibile pe plan internațional în domeniile în care România are potențial de cercetare și în care au fost obținute rezultate comparabile cu cele ale țărilor UE;
- OD2. Dezvoltarea domeniilor în care România are interes să desfășoare activități de cercetare științifică cu reale contribuții la creșterea calității cunoașterii, la dezvoltarea tehnică și tehnologică și la îmbunătățirea calității vieții.

Direcții de acțiune:

- DA1. Susținerea cercetării științifice fundamentale, de frontieră și exploratorie;
- DA2. Organizarea de „workshopuri exploratorii” destinate identificării nișelor de cunoaștere neexplorate;
- DA3. Lansarea de apeluri pentru colaborări internaționale pe proiecte de cercetare fundamentală, de frontieră și exploratorie.

În cadrul acestui program au fost dezvoltate următoarele instrumente de finanțare:

Proiecte de Cercetare Exploratorie

Scop:

Dezvoltarea cunoașterii în orice domeniu de cercetare, inclusiv științele socio-umane, atât prin cercetare fundamentală, exploratorie cât și prin cercetări avansate pentru dezvoltarea unor probleme complexe, de frontieră prin dobândirea de cunoștințe noi cu privire la fenomene și procese, formularea și validarea de ipoteze originale, modele conceptuale și teorii.

Obiective derivate:

- promovarea cercetărilor originale, cu impact în dezvoltarea cunoașterii și creșterea capacității de cercetare, cu implicații favorabile asupra competitivității internaționale a cercetării românești;

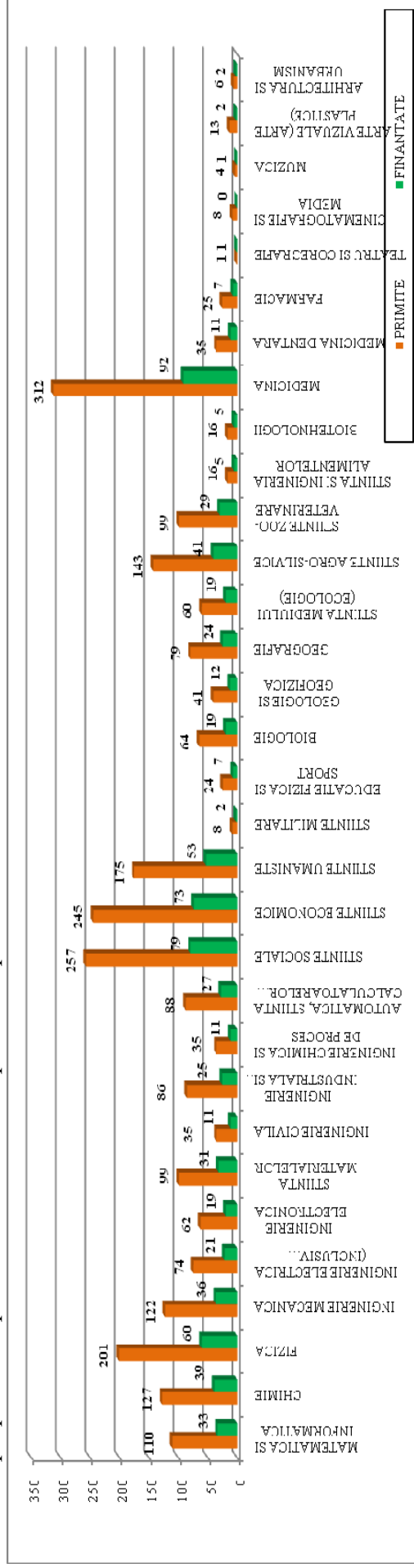
- creșterea vizibilității cercetării românești pe plan internațional, în particular în cel european, prin creșterea calității și o mai bună valorificare a rezultatelor cercetării prin publicații de prestigiu și brevete;
- creșterea capacității de cercetare, inclusiv prin creșterea numărului de cercetători cu normă întreagă finanțați prin proiecte de cercetare, precum și finanțarea unor poziții de doctorat cu normă întreagă, încurajând formarea cercetătorilor într-un mediu de înaltă calificare științifică.

Acest tip de proiect se adresează echipelor mici de cercetare, max. 6 persoane, cu următoarea structură: un cercetător coordonator, doctor în științe, având o activitate științifică cu vizibilitate internațională, cercetători cu experiență (post-doctoranzi), cercetători în formare (tineri doctoranzi).

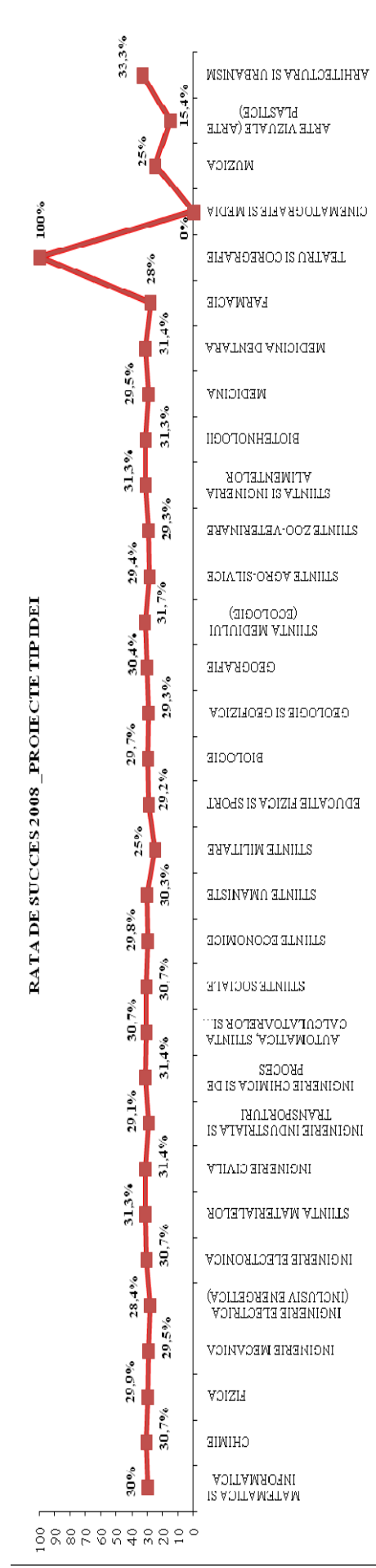
În anul 2008, CNCSIS – UEFISCSU a organizat o nouă competiție, cea de a doua, pentru acest tip de proiecte.

Această competiție, în cifre, arată astfel:

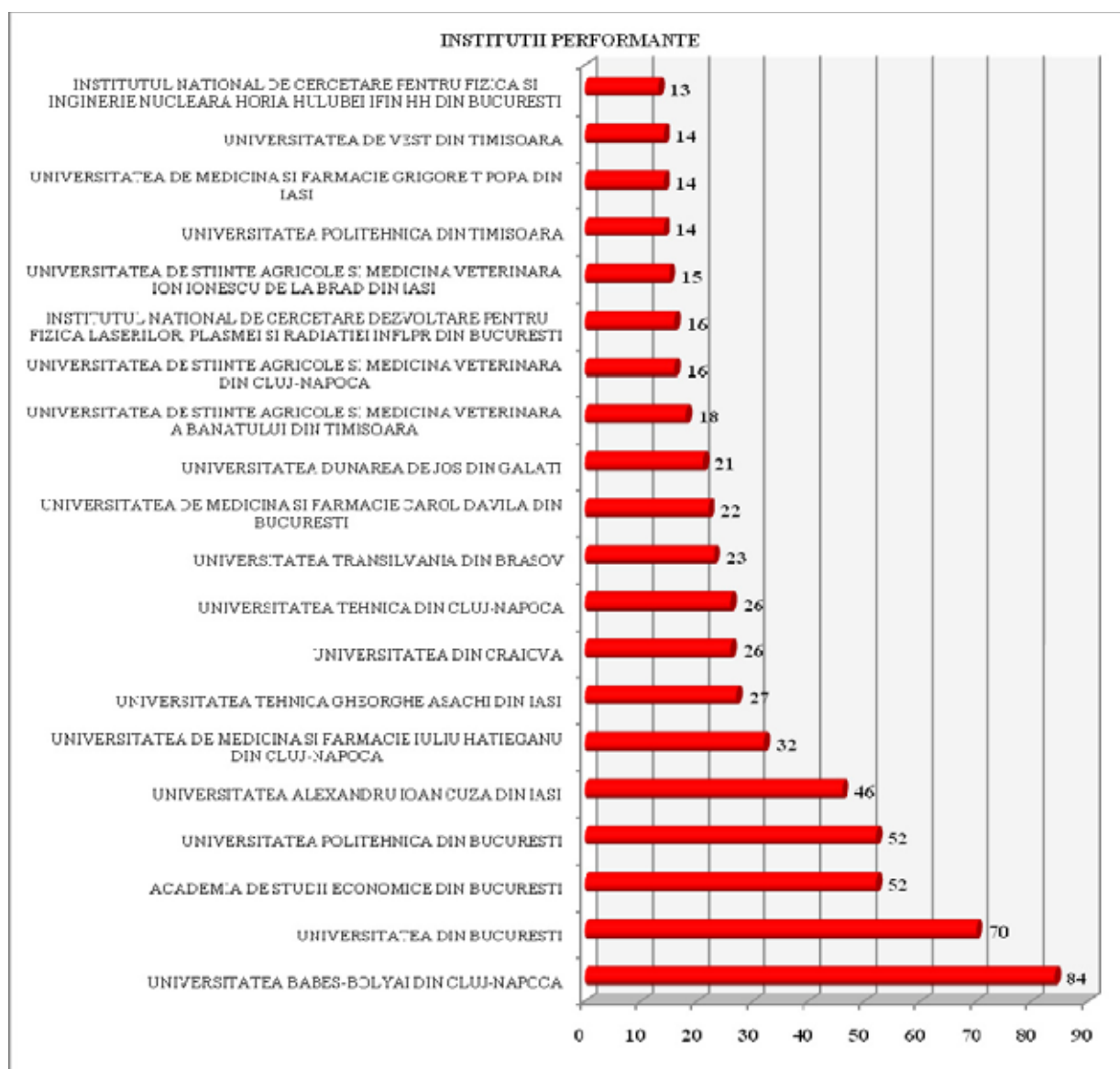
- 2670 propuneri de proiecte de cercetare exploratorie primite:

- Rata de succes unitară pentru fiecare domeniu de specialitate:

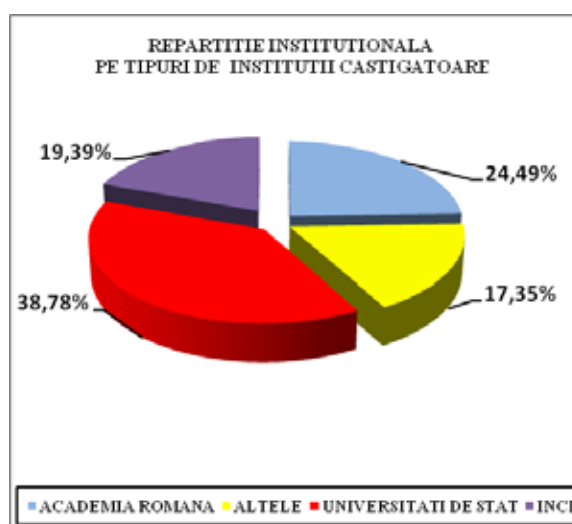
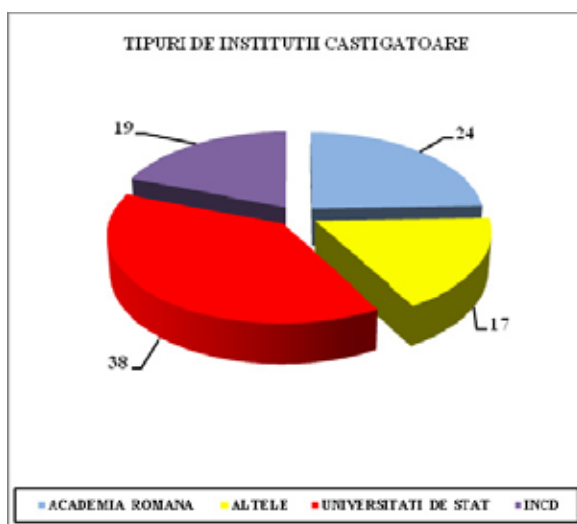
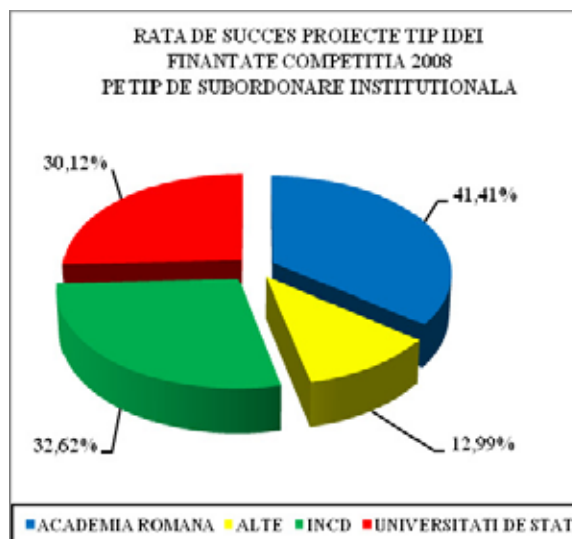
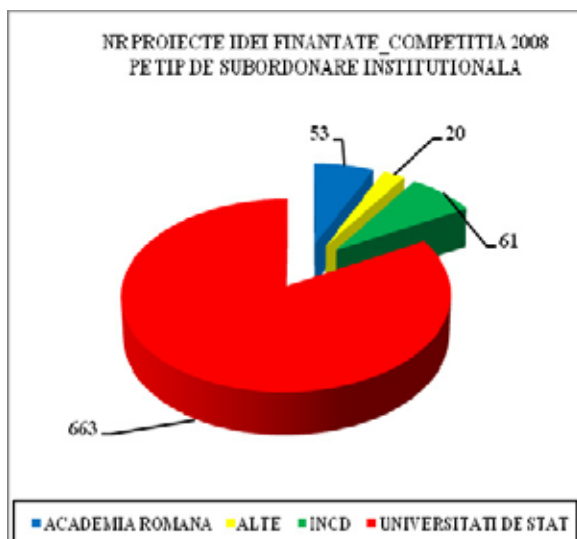
Pentru această competiție, performanța instituțională, din punct de vedere al numărului de proiecte câștigate, arată astfel:

Din cele 809 Proiecte de Cercetare Exploratorie declarate finanțate s-au încheiat 797 contracte de finanțare.

Cele 797 proiecte contracte, au ca instituție gazdă de implementare, un număr de 98 instituții de cercetare și învățământ superior din România.

663 proiecte declarate câștigătoare aparțin de universități, distribuție absolut normală, ținându-se cont că programul „IDEI” este un program de finanțare a cercetării fundamentale exploratorii.

Pentru aceste proiecte bugetul estimat a fi alocat în anul 2009 este de 68.656.135 lei (din care 32.000.000 reprezintă credite de angajament) dintr-un necesar de 261.441.999 lei.

Procedura de evaluare

Într-un sistem în care competiția și cooperarea sunt unanim recunoscute, apare în mod firesc necesitatea unei evaluări care să denote obiectivitate, transparență, rigoare și eficiență.

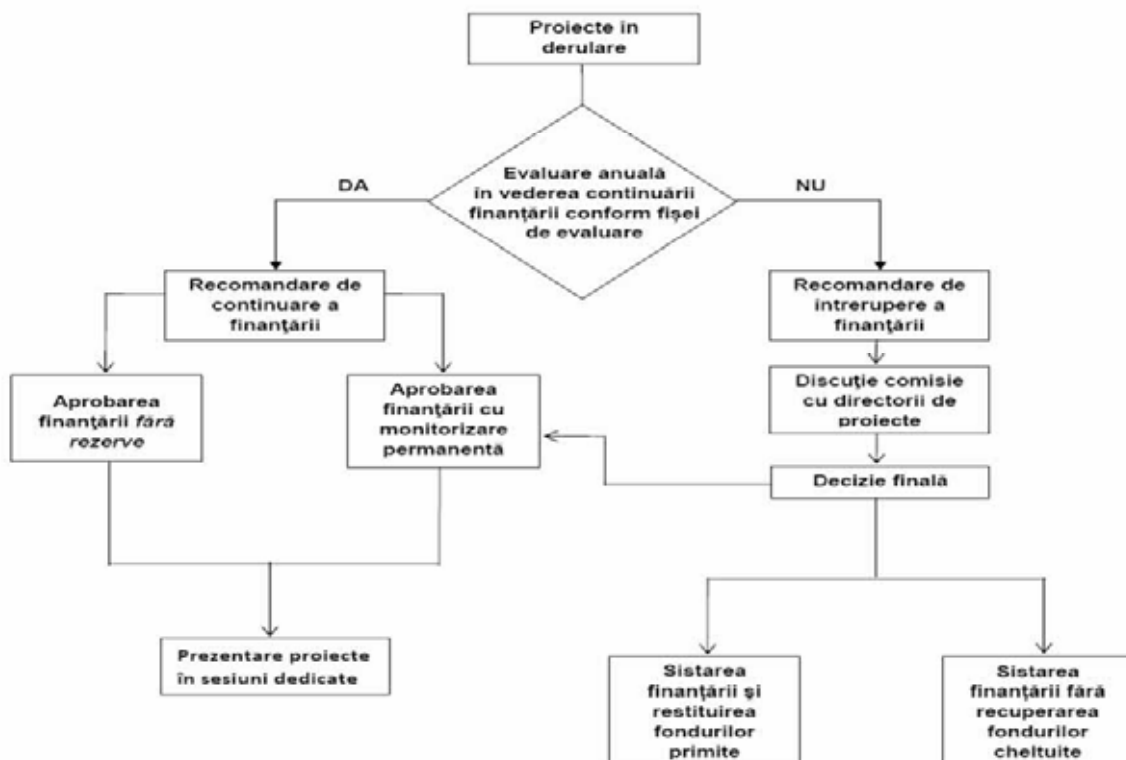
Având la baza evaluarea colegială „peer-review”, fiecare propunere de proiect a fost evaluată, din punct de vedere al calității științifice, de către 3 experți independenți, experți validați de către comisiile de specialitate CNCSIS. În evaluarea fiecărui proiect s-a ținut cont atât de performanța științifică demonstrată a directorului de proiect cât și cea a cercetătorilor cu experiență, membri ai echipei de cercetare. S-a apreciat gradul de noutate al propunerii de proiect, încurajându-se abordări noi, chiar cu risc științific crescut, dar cu potențial de a produce rezultate deosebite.

Procesul de evaluare s-a derulat în două etape (etapa de evaluare la nivel individual și etapa de evaluare în panel). Dacă prima etapă de evaluare a avut derulare clasică, etapa de evaluare în panel a încercat să aducă un element de noutate în evaluare, prin discuția și analiza în plen a tuturor propunerilor de proiecte (chiar dacă au avut sau nu diferențe mai mari de 10 puncte între cele 3 evaluări independente).

Astfel, la sfârșitul procesului de evaluare a fost primit un număr de 175 contestații, reprezentând 6,5% din numărul proiectelor depuse, număr semnificativ redus față de anii anteriori.

Totodată, în anul 2008, s-au monitorizat și evaluat proiectele aflate în derulare (admise la finanțare în urma competiției organizate în 2007), aplicând următoarea schemă de evaluare:

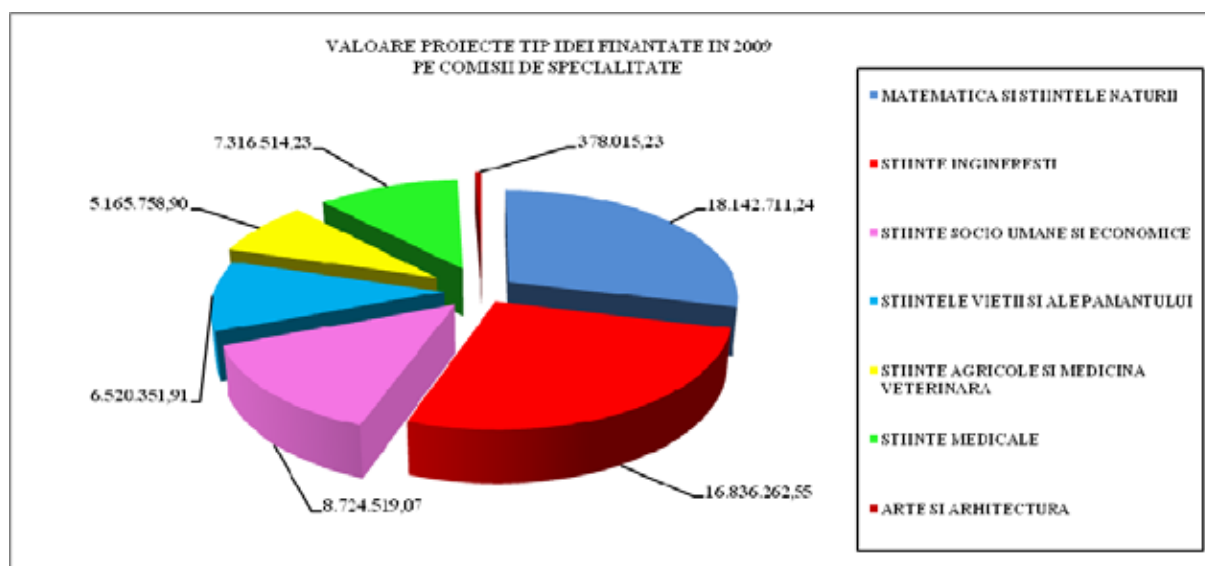
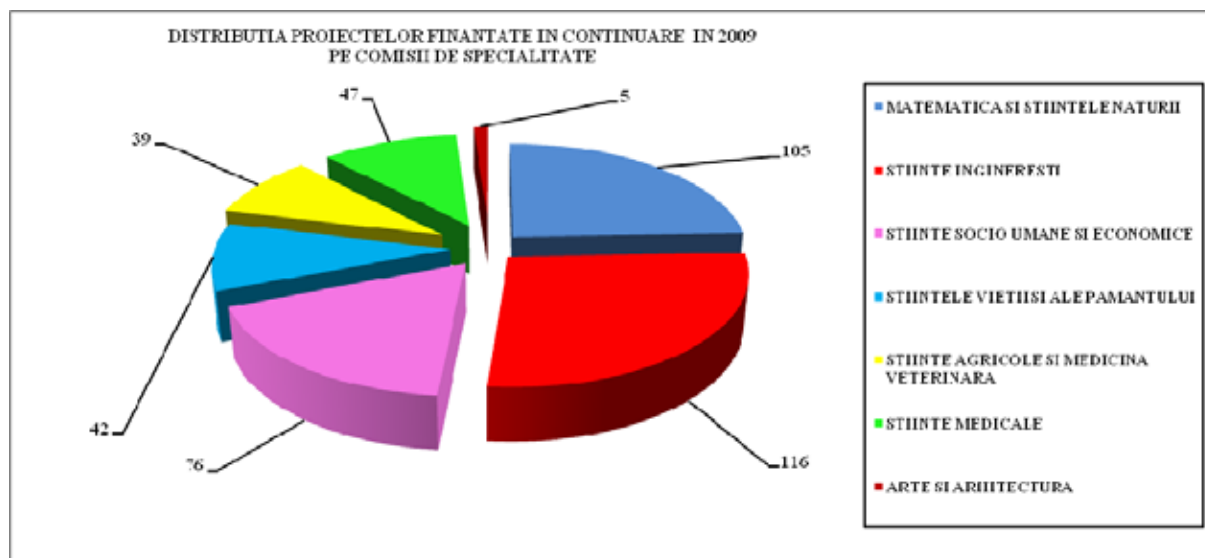
Organizarea procesului de evaluare a proiectelor în continuare:

Bugetul anului 2008 pentru proiectele în continuare a fost de 105.955.814.32 lei.

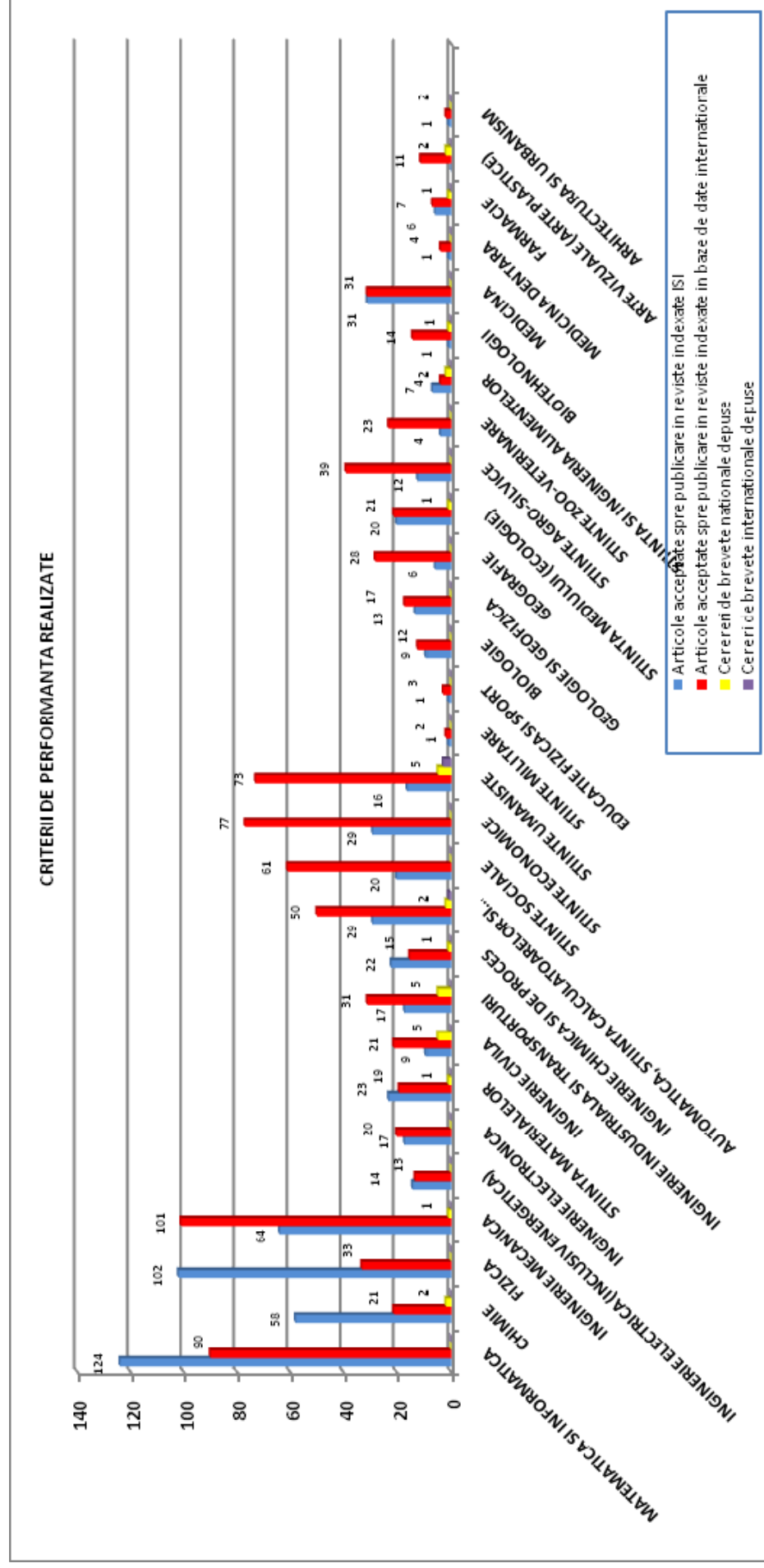
Din cele 436 proiecte aflate în derulare, un număr de 6 proiecte, datorită rezultatelor slabe obținute, nu au întrunit punctajul minim (40 de puncte din 50 posibile). Astfel, au pierdut dreptul de a primi finanțare în continuare. Însă, experții evaluatori au apreciat că aceste proiecte se încadrează în situația de „risc al cercetării”, iar fondurile avansate nu se recuperează.

În anul 2009 se continuă finanțarea unui număr de 430 Proiecte de Cercetare Exploratorie, cu o implicatie bugetară de 63.084.133 lei, ceea ce reprezintă, din cauza constrângerilor financiare existente, 50% din bugetul total necesar solicitat.

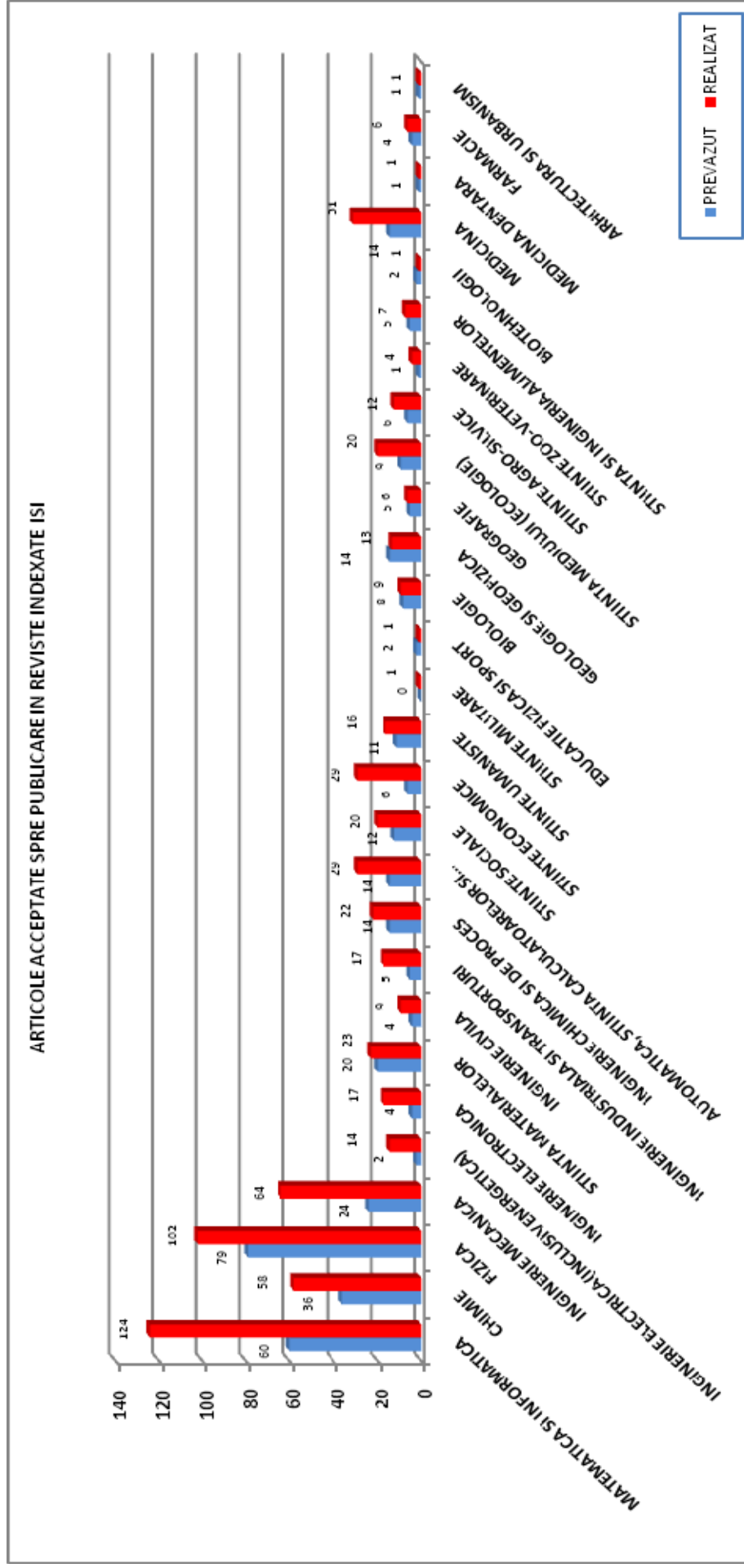

Principalul instrument de evaluare și monitorizare a fost îndeplinirea criteriilor minime de performanță stipulate în contractul de finanțare (Anexa IIb). Situațiile neplăcute au apărut la proiectele care își programaseră 0 articole BDI/ISI și au realizat 0 articole.

Sintetizând, după 1 an și 3 luni de finanțare, au fost obținute următoarele rezultate:

Situația în cifre a articolelor propuse a fi acceptate spre publicare și cele publicate în reviste indexate ISI arată astfel:

Proiecte Complexe de Cercetare Exploratorie

Scop:

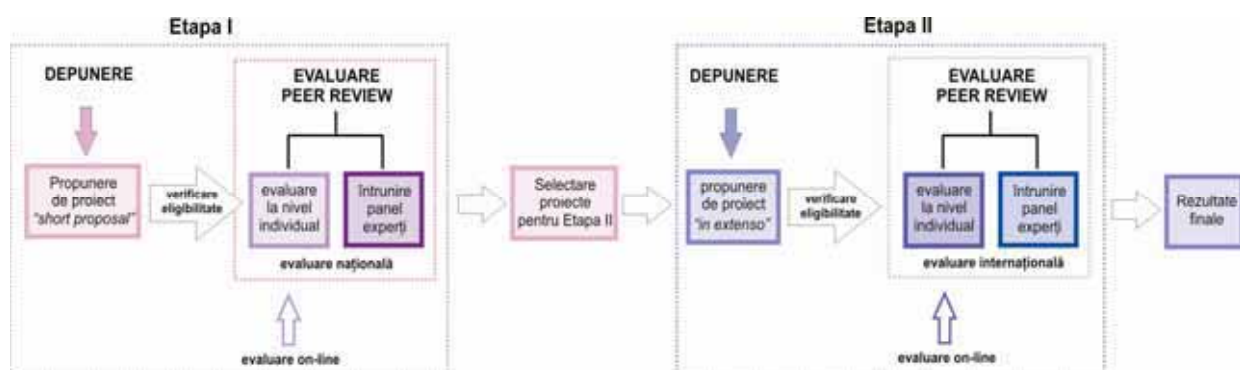
Dezvoltarea cunoașterii prin cercetare fundamentală cu caracter avansat interdisciplinar și / sau transdisciplinar, pentru dezvoltarea unor direcții complexe de cercetare prin:

- dezvoltarea de modele teoretice avansate pentru fenomene complexe;
- efectuarea de experimente complexe care să evidențieze noi aspecte fundamentale sau care să valideze modele teoretice existente sau dezvoltate în cadrul proiectului;
- utilizarea rezultatelor și teoriilor dintr-un domeniu al științei într-un domeniu complementar;
- integrarea modelelor teoretice și/sau a rezultatelor experimentale din diferite domenii ale științei prin forma unor teorii unificate cu grad sporit de generalitate;
- abordarea unor direcții de cercetare cu potențial/utilități recunoscute de comunitatea științifică internațională;
- soluționarea unor probleme complexe prin utilizarea integrată și coerentă a expertizei dobândite în diferite ramuri științifice.

Rezultate scontate și criterii de performanță:

- deschiderea și dezvoltarea de noi direcții de cercetare interdisciplinară și/sau transdisciplinară;
- creșterea producției științifice exprimată prin articole în reviste ISI cu factor de impact ridicat, brevete naționale și internaționale, monografii;
- dezvoltarea resursei umane materializată prin finanțarea unor poziții de doctorat și post-doctorat.

Anul 2008, a fost anul în care s-a organizat prima competiție pentru acest tip de proiecte, utilizându-se următoarea schemă de evaluare:

Procedura de depunere, evaluare și selecție a propunerilor de proiecte a presupus 2 etape de derulare. În prima etapă au fost evaluate, în cadrul panelurilor interdisciplinare organizate la nivel național, propunerile de proiecte primite “*short proposals*”, urmărindu-se gradul de noutate și originalitate al propunerii de proiect, obiectivele și metodologia de cercetare. La sfârșitul acestei etape fiecare propunere de proiect a primit calificativul admis/respins.

Directorii propunerilor de proiecte declarate admise au fost invitați să transmit, în detaliu, propunerile de proiecte. În această etapă, evaluarea a fost asigurată în întregime de paneluri internaționale de experți.

Astfel, pentru evaluarea celor 339 propuneri de proiecte primite în Etapa I, au fost constituite 13 paneluri interdisciplinare, formate din 7-11 experți, fiecare panel fiind condus de către un președinte, membru al CNCSIS. În cadrul fiecărui panel au fost evaluate 20-40 propuneri de proiecte, fiecare propunere de proiect fiind evaluată, la nivel individual, de către 3 experți, membri ai panelului constituit. Pentru prima dată în procesul de evaluare, pentru a putea să-și facă o imagine de ansamblu, un expert a putut să vizualizeze în pagina sa de evaluare, toate propunerile de proiecte alocate panelului din care a făcut parte. La sediul CNCSIS-UEFISCSU a avut loc întrunirea panelurilor de evaluare, unde fiecare propunere de proiect a fost prezentată, în plen, și a fost stabilit, prin consensul întregului panel, calificativul final acordat.

După prima etapă de evaluare, au fost selectate, pentru a doua etapă, un număr de 64 propuneri de proiecte. Însă, doar 61 directori de proiecte au transmis către CNCSIS-UEFISCSU, proiectele “in extenso”.

Pentru acestea procesul de evaluare internațional a fost organizat, astfel:

1. Constituirea bazei de date cu experți străini; Pentru a se asigura participarea doar a experților străini de prestigiu baza de date a fost formată din:

- experți din Marea Britanie care au participat în panelurile de evaluare ale Exercițiului de Evaluare a Cercetării (RAE 2008);
- experți din Germania, participanți în panelurile de evaluare de la DFG (Deutsche Forschungsgemeinschaft);
- experți recomandați și recunoscuți de comunitatea academică din România.

La sfârșitul zilei această bază avea în componență un număr de 1.200 experți străini, cu datele lor de contact și adresele de web pentru accesul la CV-urile lor.

2. Transmiterea prin e-mail a invitațiilor de participare în procesul de evaluare însoțite de documentele de sinteză ale programului de finanțare (prezentarea programului, lista pro-

iectelor de evaluat, informații practice privind semnarea contractului de evaluare, atribuțiile evaluatorului, precum și modalitățile de plată).

3. Alocarea propunerilor de proiecte ținându-se cont de disponibilitatea experților de a evalua anumite proiecte (au fost primite peste 200 răspunsuri afirmative).

Au existat propuneri de proiecte care au fost selectate spre evaluare de un număr mare de experți (ex. au fost și 10 solicitări pentru un proiect). Astfel, 58 din cele 61 propuneri de proiecte au fost evaluate de 3-6 experți evaluatori).

Din păcate, pentru propunerile de proiecte din domeniile artă și arheologie nici un expert nu și-a exprimat interesul de a participa la procesul de evaluare.

4. Evaluarea on-line

Au fost utilizați un număr de 116 experți internaționali.

5. Întâlnirea panelurilor la sediul CNCSIS-UEFISCSU.

Din cei 116 experți care au realizat evaluarea on-line, 57 dintre aceștia au participat la discuțiile din cadrul ședințelor de panel întrunite la sediul CNCSIS -UEFISCSU.

Repartizarea experților pe țările de reședință și instituțiile gazdă arată astfel:

Țara	Număr experți	Nr. experți participanți la ședințele de panel
Australia	1	0
Austria	3	3
Belgia	6	2
Canada	2	1
Croatia	1	1
Danemarca	1	1
Franta	14	8
Germania	21	6
Grecia	4	4
Ungaria	3	1
India	1	0
Israel	3	1
Italia	9	3
Japan	1	0
Malta	1	1
Moldova	1	1
Netherlands	1	1
New Zealand	1	0

*Evaluare internațională
Imagini de la ședința panelului
de evaluatori - Comisia de fizică*

Polonia	5	5
Portugalia	4	3
Slovacia	2	0
Spania	7	3
Serbia	1	1
Suedia	3	1
Elvetia	2	1
Marea Britanie	9	7
Statele Unite ale Americii	9	2
	116	57

*Evaluare internațională
Imagini de la ședința panelului
de evaluatori - Comisia de fizică*

La final, rezultatele evaluării internaționale au fost:

- 12 propuneri de proiecte au fost recomandate la finanțare;
- 5 propuneri de proiecte au primit recomandarea “posibil de finanțat”;
- 39 de propuneri au fost considerate că în acest moment nu pot fi finanțate;
- 5 propuneri de proiecte au fost considerate situații speciale (în afara celor 3 pentru care nu s-au găsit experți evaluatori, 2 propuneri au avut 3-5 evaluări individuale dar nu s-a realizat consensul în cadrul panelurilor).

Cele 12 propuneri de proiecte selectate pentru finanțare au următoarea distribuție instituțională:

INSTITUȚIA	Nr. proiecte
UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI	2
INSTITUTUL DE SPEOLOGIE "EMIL RACOVIȚĂ" BUCUREȘTI	1
UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ CLUJ-NAPOCA	1
UNIVERSITATEA DIN CRAIOVA	1
INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE PENTRU FIZICĂ MATERIALELOR	1
UNIVERSITATEA TEHNICĂ DIN CLUJ-NAPOCA	3
UNIVERSITATEA BABES-BOLYAI DIN CLUJ-NAPOCA	3

Din această distribuție se remarcă performanța universităților din Cluj-Napoca, ceea ce nu este surprinzător având în vedere dinamica acestora din ultimii ani.

La finalul procesului de evaluare experții străini au subliniat necesitatea introducerii unui sistem de audit și de calitate (financiar și științific) pentru a se analiza modul de utilizare a

fondurilor și rezultatele obținute. Auditul științific să fie făcut tot de un evaluator străin care a participat și la faza inițială de evaluare.

Dintre toate recomandările și aprecierile primite de la experții evaluatori internaționali, cea care ne onorează este că procedura de evaluare este similară cu cea aplicată și în alte agenții finanțatoare internaționale (Comisia Europeană, National Science Foundation – SUA, CNRS – Franța).

Deși, propunerile de proiecte au fost evaluate numai cu experți străini au existat contestații privind calitatea evaluării.

Dar din păcate, constrangerile bugetare existente în acest an, fac ca deschiderea financiară să fie întârziată.

Workshop-uri Exploratorii

Scop:

Identificarea de noi direcții în cercetarea fundamentală și explorarea de noi domenii ale științei pentru:

- dezvoltarea de modele teoretice avansate pentru fenomene complexe;
- dezvoltarea de experimente complexe care să evidențieze noi aspecte fundamentale sau să valideze modele teoretice existente;
- extinderea rezultatelor și teoriilor dintr-un domeniu al științei într-un domeniu complementar;
- abordarea unor direcții de cercetare cu potențial/utilități recunoscute de comunitatea științifică internațională.

Pentru anul 2008 au fost obținute următoarele rezultate:

Comisia de specialitate	Număr proiecte depuse	Număr proiecte finanțate	Valoare totală de decont (lei)	Număr participanți
Matematică și Științele Naturii	23	6	146.220,10	147
Științe Inginerești	18	5	137.418,99	199
Științe Socio-Umane și Economice	84	12	277.024,16	355
Științele Vieții și ale Pământului	19	6	172.426,40	190
Științe Agricole și Medicină Veterinară	6	1	25.037,00	39
Științe medicale	40	10	260.980,06	282
Arte și Arhitectură	14	2	41.774,78	45
TOTAL	204	42	1.060.881,49	1.257

Eugen Gheorghiu, Centrul Internațional de Biodinamică, *Auto-organizarea și Selecția în Evoluția Materiei, Moleculilor, a Vieții pentru definirea a noi concepte în bio-senzoristică*

Doru Aurel Pop, Universitatea "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca, *Cinematografia realului și cercetarea antropologică a vizualului*

Alexandru Morega, Universitatea Politehnica din București, *BIOINGTEH-Noi materiale și tehnologii în biologie și medicină*

Rezultate semnificative:

- ridicarea nivelului de comunicare științifică între instituții prestigioase și laboratoare de cercetare din România și străinătate;
- integrarea României într-o rețea de cercetare științifică internațională de excelență, cu multiple avantaje atât pentru comunitatea științifică românească, cât și pentru partenerii străini;
- încurajarea unui dialog Est-Vest prin proiecte comune pentru cercetătorii din țările vestice ale CE, precum și din alte țări dezvoltate (Canada, SUA) cu cercetători din țări comunitare estice, precum și cu cercetători din țări necomunitare (Rusia, Ucraina, Republica Moldova, Turcia, etc.);

- dezvoltarea unor direcții de colaborare internațională în toate domeniile științifice;
- dezvoltarea unor forumuri de colaborare între diversele specialități;
- crearea condițiilor propice schimbului de idei și interacțiuni la nivel științific, între diferite discipline și diferite comunități științifice, reprezentate de tineri cercetători în afirmare și oameni de știință consacrați la nivel internațional;
- antrenarea prezenței și expertizei profesioniștilor prin dezvoltarea unor teme de cercetare internațională bazate pe abilități și interese comune;
- crearea de consorții între participanți, deschiderea de colaborări interdisciplinare între cercetătorii din diverse țări, cu experiențe profesionale diferite (cercetători științifici, doctori și doctoranzi din universități și unități de cercetare), cu scopul de a aplica în proiecte internaționale comune (propunerilor de proiecte FP7);
- creșterea vizibilitatii grupurilor de cercetare din România;
- publicarea rezultatelor în reviste de înalt nivel pe plan internațional (cotate ISI);
- publicarea lucrărilor prezentate în volume publicate în limbi de circulație internațională, care vor crește vizibilitatea comunității de cercetare românești,
- prezentarea rezultatelor la conferințe naționale și internaționale;
- oferirea cadrului necesar dezbaterii unor probleme de interes specific, aducerea la zi a cunoștințelor din diferite domenii științifice, diseminarea cunoștințelor actuale pe plan intern și internațional;
- identificarea, prezentarea și analiza celor mai recente tendințe și realizări din toate domeniile.

Conferința Diaspora – Workshop-uri Exploratorii

În perioada 17 - 19 Septembrie 2008, Cancelaria Primului Ministru, în parteneriat cu Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică și Academia Română, a organizat Conferința "*Diaspora în Cercetarea Științifică Românească*", cea mai importantă reuniune științifică organizată în cercetarea românească în ultimii 4 ani.

Manifestarea a reunit peste 500 de cercetători români din țară și din diaspora, care s-au întâlnit în cadrul a 21 de workshop-uri, cu scopul de a prezenta cele mai importante contribuții ale lor la dezvoltarea temelor științifice prezente în marile unități și instituții de cercetare în care aceștia lucrează, înlesnind totodată colaborările internaționale inter- și trans-disciplinare de anvergură și contribuind la sporirea vizibilității și impactului internațional al rezultatelor științifice românești.

Aspect de la workhsop-ul "Direcții actuale și de perspectivă în cercetarea matematică"

Aspect de la workhsop-ul "Centrul Internațional de Cercetări Delta Dunării - de la ecologie la bioinformatică"

Aspect de la workhsop-ul "Tendințe și Domenii Emergente în Științele Vieții la Nivel Molecular"

Aspect de la workhsop-ul "De la descoperirile cercetării fundamentale la aplicații terapeutice"

Domeniile în care s-au desfășurat cele 21 de workshop-uri au fost:

MATEMATICĂ	LINGVISTICĂ	PSIHOLOGIE
NANOTEHNOLOGIE	CHIMIE	PROTECȚIA MEDIULUI
SPAȚIU ȘI SECURITATE	SIGURANȚĂ ȘI SECURITATE ALIMENTARĂ	BIOMEDICINĂ
FIZICĂ ȘI ȘTIINȚE INGINEREȘTI	BIODINAMICA	FIZICA PĂMÂNTULUI
ENERGIE	BIOCHIMIE ȘI BIOLOGIE MOLECULARĂ	FIZICĂ
NEUROȘTIINȚE	BIOLOGIE/BIOINFORMATICĂ	INGINERIE
ȘTIINȚE POLITICE	ARHITECTURA ȘI URBANISM	ECONOMIE

Numărul total de participanți la workshop-uri a fost 527, din care 373 participanți din România și 154 participanți din străinătate (Australia – 1; Austria – 2; Belgia – 3; Canada – 10; Danemarca – 1; Elveția – 3; Finlanda – 1; Franța – 34; Germania – 14; Irlanda – 1; Israel – 2; Italia – 4; Moldova – 1; Norvegia – 1; Olanda – 2; Singapore – 1; Slovenia – 1; Spania – 5; Suedia – 2; Ungaria – 2; UK – 11; USA – 52).

Dintre aceștia, în poziția de Chair/co-chair au fost 26 persoane din România și 22 persoane din străinătate.

Strângerea relațiilor cu cercetătorii români din străinătate a fost principalul scop al celui mai important eveniment științific al anului și, totodată, un demers ce se va împlini treptat, atât prin reluarea acestei manifestări și invitarea de noi cercetători de elită, cât și prin înființarea unor forumuri permanente de discuții și informare.

Conferința a subliniat încrederea că unul dintre modurile de a promova cercetarea de nivel mondial și de a reface școala românească de cercetare într-o perioadă scurtă de timp este legat de folosirea talentului, expertizei și experienței diasporei științifice românești. Valorificarea acestei resurse remarcabile, care cuprinde unele dintre cele mai promițătoare talente în practică toate disciplinele științifice, poate deveni realitate, fiind deja create mecanismele colaborării dintre cercetătorii români, indiferent de țara în care trăiesc.

Instrumentele de finanțare dezvoltate nu au un caracter static, în funcție de nevoile comunității științifice din România, sunt adaptate și dezvoltate și alte instrumente de finanțare.

Pentru următoarea competiție, CNCSIS – UEFISCSU a pregătit un nou instrument de finanțare “Școli de Studii Avansate” care își propune tratarea în profunzime a unor topici de cercetare exploratorie/subiecte clar definite, care se încadrează într-una din prioritățile susținute de Strategia Națională de Cercetare, Dezvoltare și Inovare și raportarea de noi progrese referitoare la aceste topici/subiecte, neexpuse încă la nivel de curs universitar. Totodată, instrumentele de finanțare existente vor suferi îmbunătățiri, poate cea mai semnificativă fiind pentru “Proiecte de cercetare exploratorie”, la care procesul de evaluare va avea două etape de derulare. În prima etapă se evaluează idea de proiect, descrisă în max. 3 pagini. Această descriere nu trebuie să furnizeze date de indentificare ale directorului de proiect, ale echipei de cercetare sau ale instituției gazdă.

Programul de finanțare „**RESURSE UMANE**” a fost creat pentru creșterea numărului de cercetători și a performanțelor profesionale ale acestora.

Obiective derivate:

- OD1. Creșterea numărului de doctoranzi și cercetători post-doctoranzi;
- OD2. Creșterea atractivității carierei în cercetare, în special pentru absolvenții universitari eminenți;
- OD3. Atragerea cercetătorilor români performanți din străinătate;
- OD4. Formarea unor centre de excelență în jurul personalităților științifice afirmate și recunoscute la nivel internațional;
- OD5. Creșterea mobilității naționale și internaționale a cercetătorilor;
- OD6. Stimularea creării de centre de excelență;

OD7. Îmbunătățirea managementului unităților de CDI.

Pentru realizarea obiectivelor prezentate în cadrul programului, au fost dezvoltate, până în prezent, un număr de 9 instrumente de finanțare:

Proiecte de cercetare pentru tineri doctoranzi

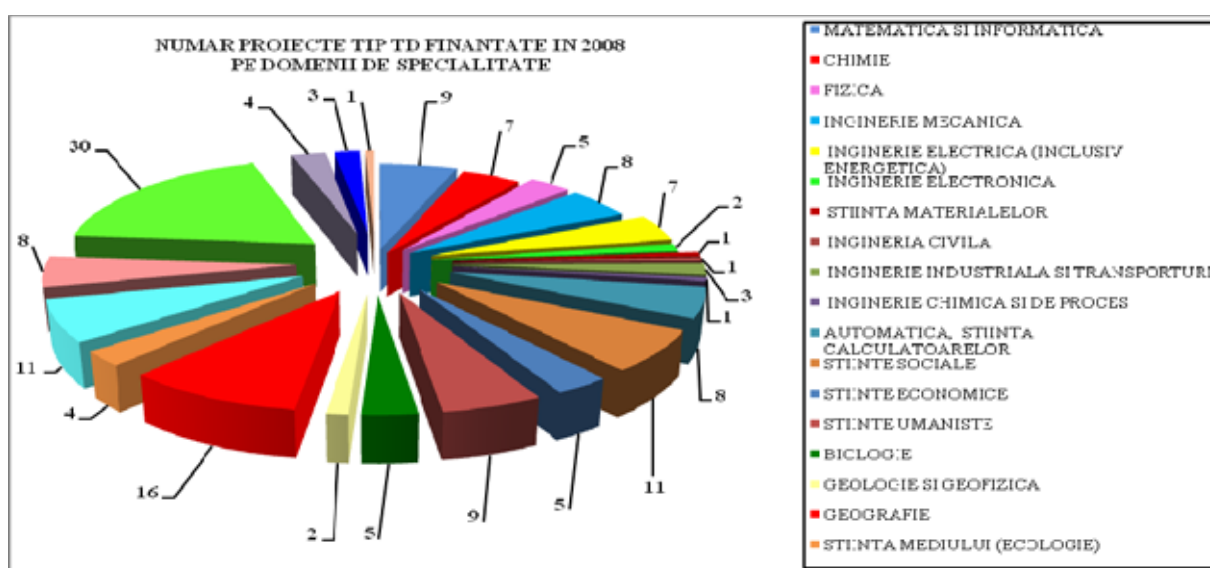
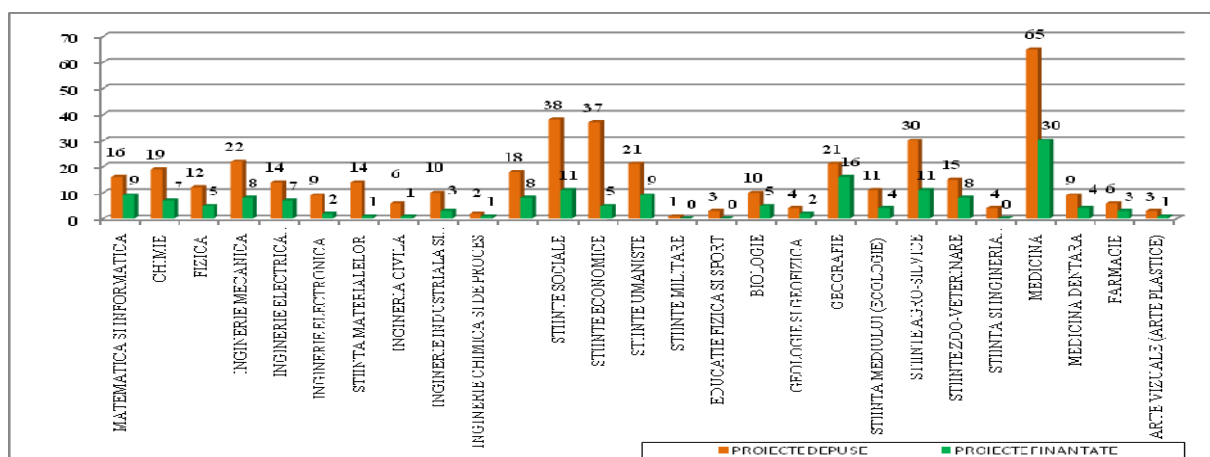
Scop:

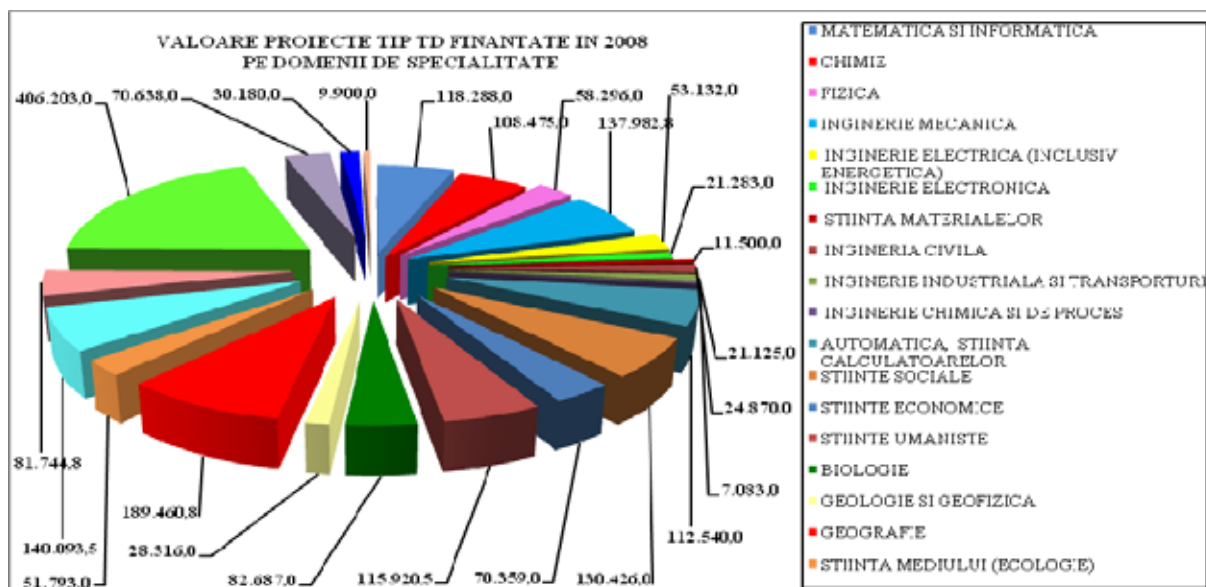
Urmăresc încurajarea tinerilor cercetători, doctoranzi cu sau fără frecvență angajați în instituții de învățământ superior sau de cercetare, pentru a-și finaliza cercetările prevăzute în cadrul programului de doctorat.

Obiective derivate:

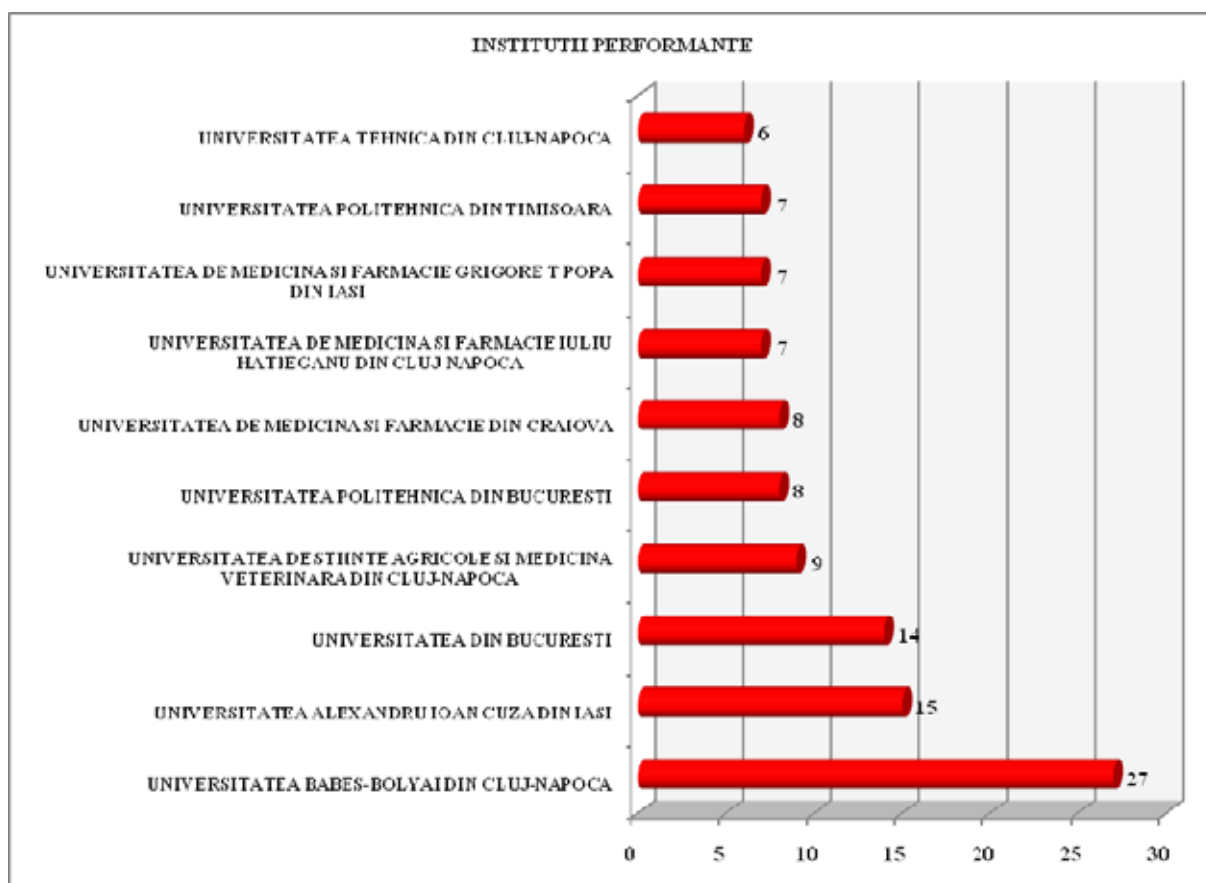
- creșterea numărului de doctoranzi care finalizează cercetările prevăzute în programul de doctorat și care susțin teza de doctorat, obținând titlul de doctor în științe;
- creșterea producției științifice prin publicarea rezultatelor obținute în urma cercetărilor efectuate în cadrul programului de doctorat.

În anul 2008, au fost finanțate 161 de proiecte tip TD dintr-un total de 420 cereri de finanțare.

Performanța instituțională, din punct de vedere al numărului de proiecte câștigate, arată astfel:

Proiecte de cercetare pentru stimularea revenirii în țară a cercetătorilor

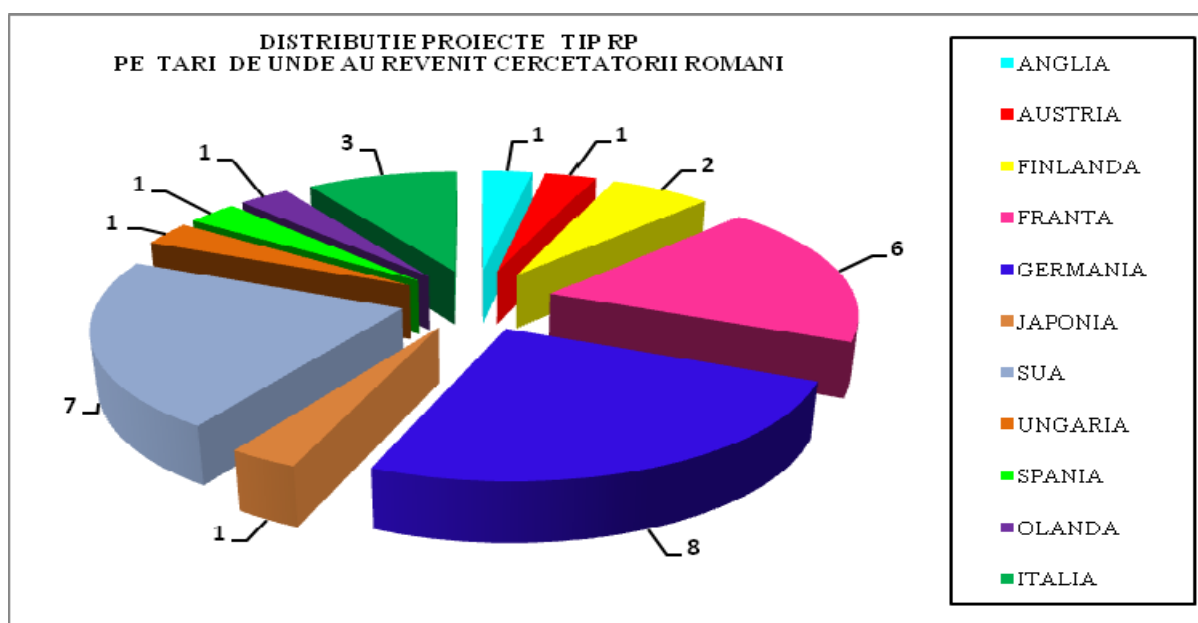
Scop:

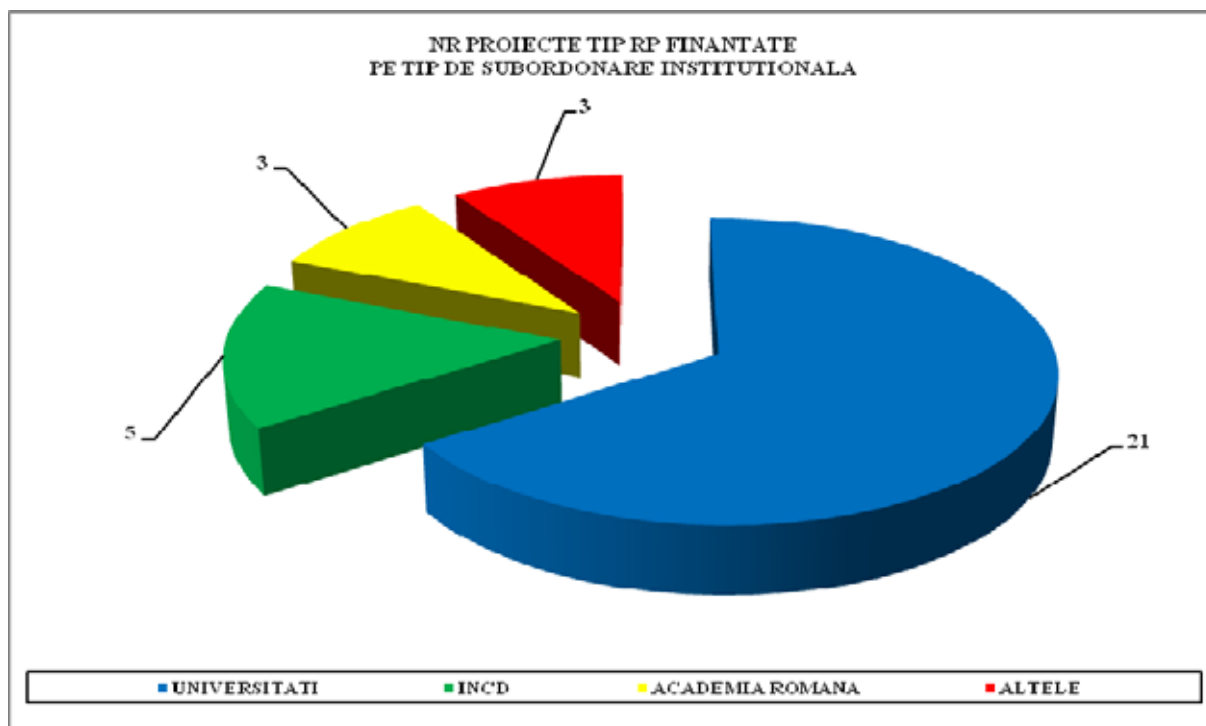
Stimularea excelenței științifice în cercetarea românească, prin asigurarea unor condiții adecvate cercetătorilor români din străinătate, cu experiență internațională și rezultate semnificative, care doresc să revină în instituții de cercetare din România.

Obiective derivate:

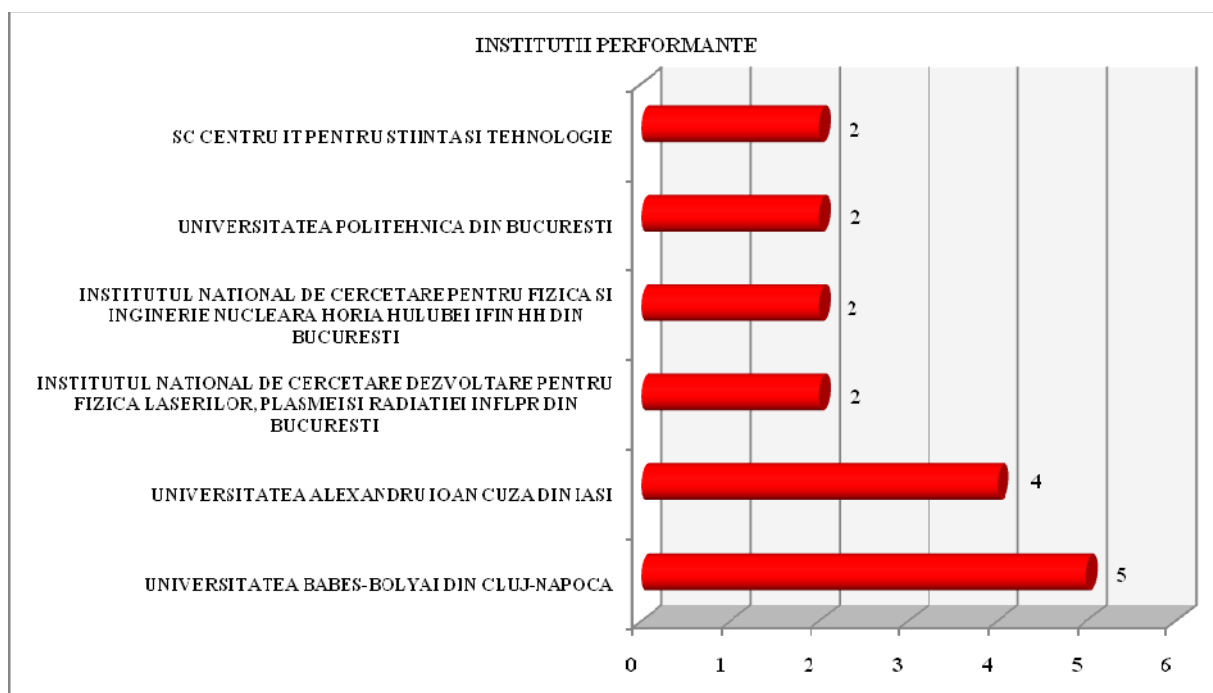
- asigurarea suportului financiar și logistic necesar tinerilor doctori în științe, pentru efectuarea în țară de activități de cercetare, pentru continuarea unor cercetări inițiate în străinătate;
- crearea unei șanse suplimentare pentru tinerii cercetători, în obținerea unei poziții profesionale stabile în unități autohtone cu profil de cercetare;
- creșterea vizibilității cercetării românești în plan internațional, în particular în cel european, prin creșterea calității și mai buna valorificare a rezultatelor cercetării;
- sprijinirea instituțiilor de cercetare în a oferi condiții adecvate revenirii în țară și reintegrării profesionale a cercetătorilor români performanți cu potențial dovedit de excelență științifică;
- preluarea experienței internaționale a cercetătorilor reveniți în țară și creșterea numărului de cercetători angajați cu normă întreagă în entități de cercetare din România.

În anul 2008, au fost finanțate 32 de proiecte tip RP noi și în continuare, în valoare totală de 5.713.475 lei (3.590.468 lei pentru cele 15 proiecte selectate în competiția 2007 și 2.123.007 lei pentru cele 17 proiecte acceptate la finanțare în 2008) .

Performanța instituțională, din punct de vedere al numărului de proiecte câștigate, arată astfel:

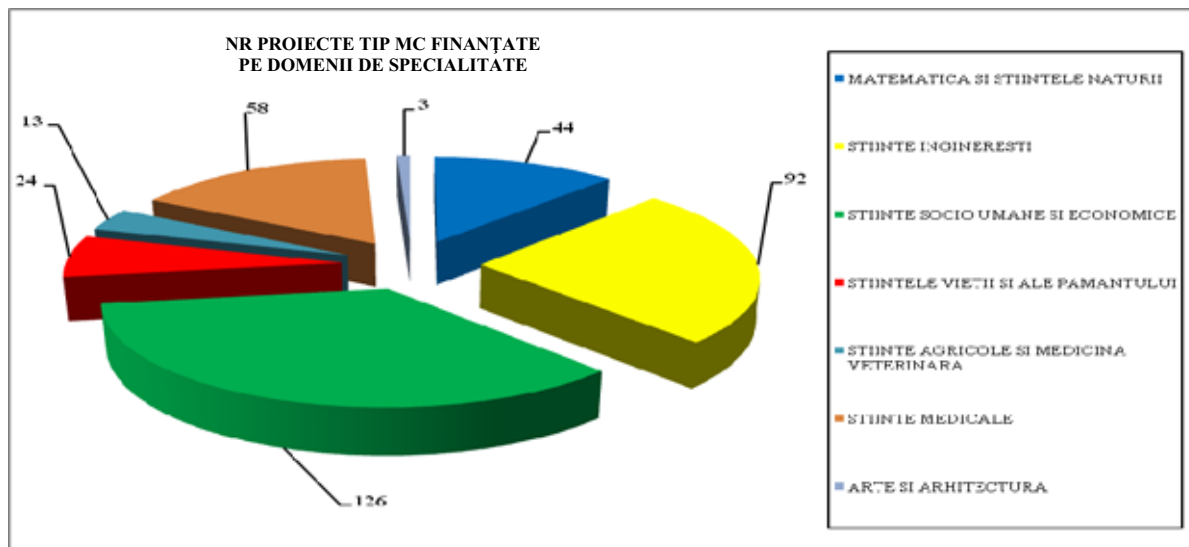
Proiecte de mobilitate a cercetătorilor

Scop:

Se urmărește creșterea vizibilității și impactului internațional ale cercetării românești, prin prezentarea la conferințe internaționale de prestigiu a celor mai semnificative rezultate obținute de comunitatea științifică din România.

Astfel, a fost finanțată participarea a peste 293 cercetători din România, dintr-un total de 485 cereri de finanțare, pentru susținerea de lucrări în cadrul unor conferințe internaționale de prestigiu. Suma executată pentru aceste mobilități a fost în valoare de 1.387.615 lei.

Repartiția pe comisiile de specialitate ale CNCSIS:

Proiecte de mobilitate a doctoranzilor

Scop:

Urmăresc formarea cercetătorilor de înaltă competență științifică, prin dobândirea de noi competențe necesare unui program de cercetare, precum și transferul de cunoaștere intersectorial.

Obiective derivate:

- creșterea performanței tânărului doctorand în activitatea de cercetare;
- creșterea numărului de doctoranzi care finalizează cercetările prevăzute în programul de doctorat și care susțin teza de doctorat, obținând titlul de doctor în științe;
- accesul tinerilor doctoranzi la laboratoare performante din țară și obținerea de noi competențe.

În anul 2008, au fost finanțate 31 de proiecte de mobilitate intersectorială pentru tineri doctoranzi, dintr-un total de 47 cereri de finanțare, în valoare totală de 179.841 lei.

Premierea rezultatelor în cercetare - Tip ARTICOL

Scop:

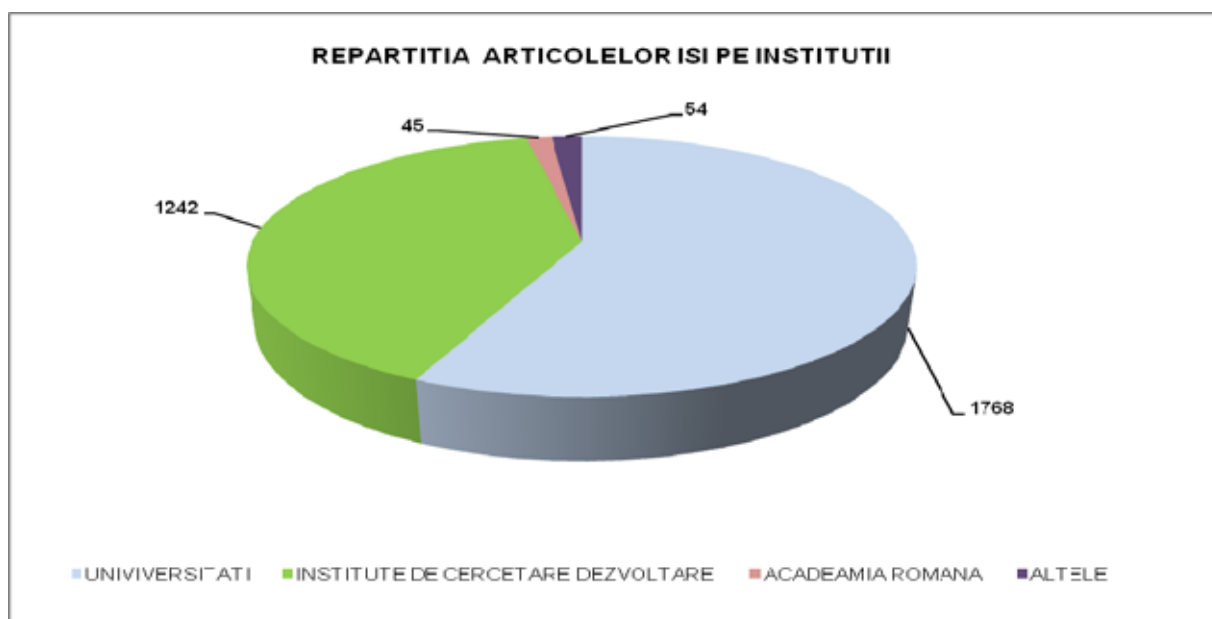
Creșterea vizibilității și impactului internațional ale cercetării românești prin publicarea de articole în reviste de prestigiu cotate ISI.

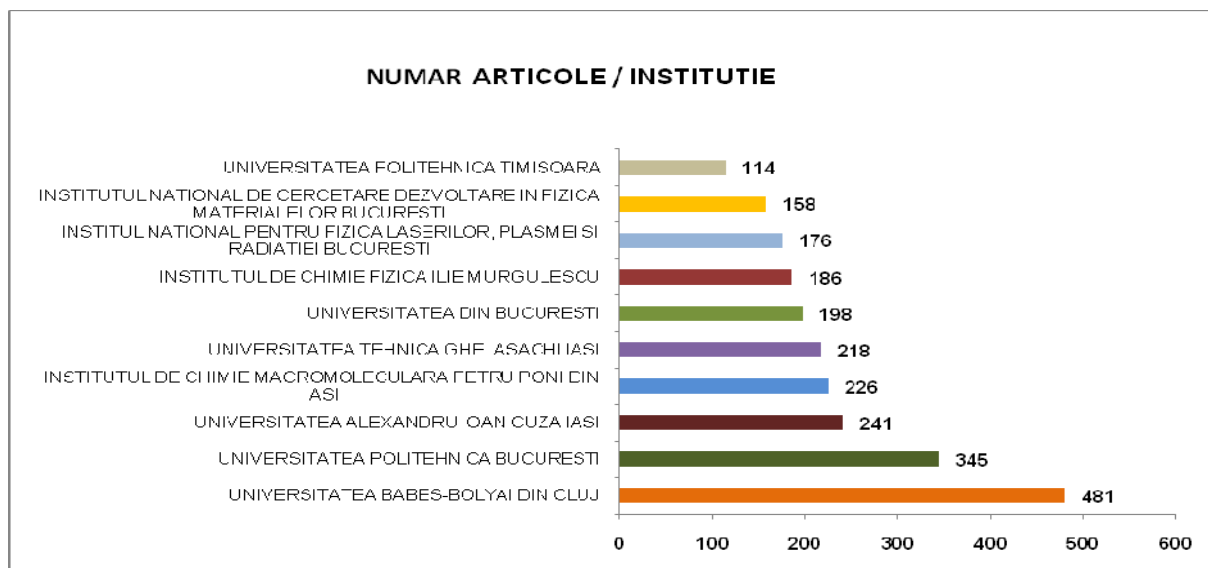
Situația lucrărilor publicate de autori români în reviste cotate ISI

An	2005	2006	2007	2008
Article	1.965	2.247	3.113 / 1583*	4.095 / 3109*
Proceedings paper	558	647	885	861
Meeting abstract	308	473	693	812
Review	41	59	65	101
Book review	28	31	20	22
Editorial material	22	23	41	52
Record review	-	9	-	-
Letter	12	7	21	25
Bibliographical item	7	5	6	11
Correction	4	4	9	12
Reprint	1	-	-	1
Bibliography	-	1	-	-
News item	-	1	-	-
Total lucrări ISI	2.946	3.507	4.853	5.992
Nr. Reviste românești ISI	6	7	11	54

* premiate de către CNCSIS-UEFISCSU

Dintre acestea prin programul RESURSE UMANE, în anul 2008, au fost premiate un număr de **3.109** articole, ceea ce reprezintă 76% din numărul total de articole publicate (la premiere au fost luate în calcul doar articole cu încadrarea document type “*article*”).

Premierea rezultatelor în cercetare - Tip BREVET

Scop:

Creșterea vizibilității și impactului internațional ale cercetării românești prin înregistrarea de brevete de invenție naționale (OSIM) și brevete internaționale (EPO, USPTO, WIPO).

Totodată, au fost premiate un număr de 47 brevete de invenție OSIM, din cele 59 solicitări. Cea mai productivă organizație este Institutul Național de Cercetare Dezvoltare Textile și Pielărie cu 12 brevete premiate. Din totalul brevetelor premiate doar 4 au fost pentru universități.

Proiecte complexe de reintegrare a cercetătorilor

Scop:

Stimularea valorificării în țară a talentului științific, a legăturilor științifice și a experienței dobândite în mediul științific internațional, ale unor cercetători români consacrați, care doresc să-și stabilească un grup propriu de cercetare în România.

Obiective derivate:

- atragerea în țară a cercetătorilor din diaspora română consacrați în străinătate;
- dezvoltarea instituțională prin sprijinirea formării unei echipe de cercetare performante în jurul personalității cercetătorului ce revine în țară;
- extinderea colaborărilor internaționale ale cercetării românești și creșterea credibilității și competitivității sistemului românesc de cercetare ca efect direct al atragerii unor cercetători români consacrați, din diasporă, în colaborări internaționale de anvergură.

Anul 2008, a fost anul în care s-a organizat prima competiție pentru acest tip de proiecte, au fost depuse 7 cereri de finanțare.

După prima etapă de evaluare - la nivel național, au fost selectate, pentru a doua etapă – la nivel internațional, un număr de 6 propuneri de proiecte, din care doar unul a fost selectat pentru finanțare. Începerea derulării financiare a fost programată pentru 1 aprilie 2009.

Burse de cercetare “STEFAN ODOBLEJA”

Scop:

Creșterea numărului de burse de cercetare, pentru tineri doctoranzi, prin cofinanțarea unor programe în derulare, având finanțare internațională.

În anul 2008, s-au finanțat 8 burse din cadrul programului de burse de cercetare al Fundației Noua Europa – New Europe College, institut independent de studii avansate în domeniul disciplinelor umaniste și sociale.

Premierea inovării tehnico-științifice și a creativității artistice

Scop:

Este primul program ce se adresează și studenților, pentru stimularea creativității tinerilor studenți din România prin sprijinirea participării lor la faza finală a concursurilor/ competițiilor internaționale de inovare tehnico-științifică și creativitate artistică.

Prin acest instrument au fost acordate 13 premii, în valoare de 52.000 lei, pentru echipele studentești participante la *Imagine CUP 2008 - Software Design*, competiție internațională organizată de Microsoft România, pentru elevi și studenți pasionați de tehnologie.

În vederea lansării unei noi competiții CNCSIS-UEFISCSU a rafinat instrumentele existente și a dezvoltat alte 2 instrumente de finanțare pentru tineri cercetători, și anume: ***Proiecte de cercetare pentru stimularea constituirii de tinere echipe de cercetare independente*** având ca scop sprijinirea tinerilor cercetători români, doctori în științe, aflați în stadiul de pornire sau consolidare a unei echipe de cercetare, după ce și-au stabilit un program de cercetare independent, obținând rezultate semnificative în acel domeniu și ***Proiecte de cercetare postdoctorală*** ce urmăresc dezvoltarea unei cariere profesionale independente în cercetare, prin asigurarea unor condiții adecvate tinerilor cercetători români, doctori în științe, pentru a-și putea realiza cercetările științifice la nivel ridicat cu precădere prin utilizarea infrastructurii performante de cercetare existente în România.

Lansarea programelor de finanțare din cadrul Planului Național de Cercetare, Dezvoltare și Inovare a permis punerea în practică a acordului de colaborare încheiat între Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior – Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare (CNCSIS-UEFISCSU) și Fundația Germană pentru Cercetare (DFG-Deutsche Forschungsgemeinschaft), precum și

semnarea unui acord de parteneriat cu Fundația Națională pentru Știința (NSF - National Science Foundation) din Statele Unite ale Americii.

Astfel, comunitatea științifică din România este invitată să participe la programele comune dezvoltate cu DFG, precum și la programul NSF "*Materials World Network*", program ce sprijină cooperarea internațională în cercetarea științifică din domeniile *fizică și tehnologia materialelor*. În anul 2008, 19 personalități științifice din Germania au beneficiat de sprijinul financiar al DFG pentru participarea la workshop-uri exploratorii organizate de cercetători români. Totodată, la competiția din noiembrie 2008 organizată de NSF, au participat 9 echipe românești în colaborare cu echipe de cercetare din Romania. Rezultatele participării sunt așteptate pe parcursul lunii mai 2009.

1.3. CERCETARE DE EXCELENȚĂ – Proiecte de dezvoltare a resurselor umane pentru cercetare – CEEEX II

Programul CEEEX – Proiecte de dezvoltare a resurselor umane pentru cercetare a urmărit susținerea formării cercetătorilor români de înaltă competență științifică, creșterea atractivității carierei în cercetarea desfășurată în țară, precum și dezvoltarea colaborărilor interne și internaționale ale echipelor performante de cercetători.

Pe perioada de derulare a programului (2005-2008) au fost dezvoltate următoarele instrumente de finanțare:

- Proiecte de cercetare în sprijinul programelor postdoctorale (PD)
- Proiecte de cercetare de excelență pentru tineri cercetători (ET)
- Proiecte pentru stimularea revenirii în țară a cercetătorilor (RP)
- Proiecte de mobilitate a cercetătorilor (MD)
- Proiecte de formare și perfecționare în managementul de cercetare (FP)

Au fost implementate un număr de 348 proiecte de cercetare cu o valoare de peste 50.000.000 lei.

Rezultate obținute:

Proiecte de cercetare de excelență pentru tinerii cercetători (ET):

- 191 tineri doctori în științe cu vârstă mai mică de 35 de ani
- proiectele finalizate aparțin astfel: 154 – din universități, 37 – din institute de cercetare
- structura echipelor de cercetare implicate arată astfel:

DOCTORI	DOCTORANZI	ALTE SITUAȚII
211	235	365

Rezultate științifice obținute:

Articole ISI	Articole în reviste cu referenți străini	Articole publicate în volumele unor conferințe internaționale	Cărți publicate
405	473	1033	127

Proiecte pentru stimularea revenirii în țară a cercetătorilor (RP):

- un număr de 34 cercetători cu studii doctorale sau studii postdoctorale în străinătate au finalizat proiecte de reintegrare în universități (21) și institute de cercetare din țară (13).

Rezultate științifice obținute:

Articole ISI	Articole în reviste cu referenți străini	Articole publicate în volumele unor conferințe internaționale	Cărți publicate
46	33	80	12

Proiecte de cercetare în sprijinul programelor post-doctorale (PD):

- în cadrul celor 57 programe doctorale, la nivelul a 54 universități de stat și 3 institute de cercetare din țară, au fost angajați un număr de 145 cercetători postdoctoranzi.

Rezultate științifice obținute:

Articole ISI	Articole în reviste cu referenți străini	Articole publicate în volumele unor conferințe internaționale	Cărți publicate
161	104	259	43

Proiecte de mobilitate a cercetătorilor (MD):

- 22 proiecte de mobilitate a cercetătorilor ce provin doar din universități de stat.

Rezultate științifice obținute:

Articole ISI	Articole în reviste cu referenți străini	Articole publicate în volumele unor conferințe internaționale	Cărți publicate
3	7	21	3

Programul CEEEX a făcut trecerea către Planul Național, PNII, principalul instrument de implementare a Strategiei Naționale de CDI pentru perioada 2007-2013. Rezultatele obținute, în detaliu, se găsesc la adresa www.resurse-umane-cdi.ro.

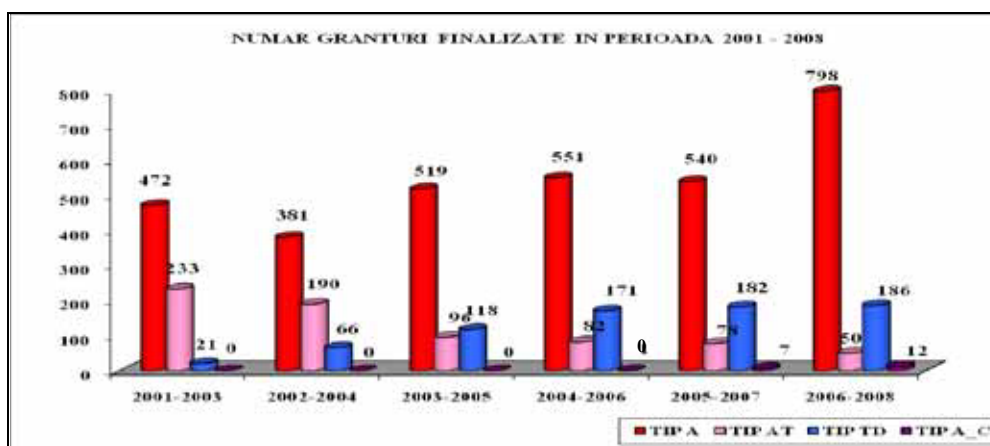
1.4. PROGRAMUL GRANTURI DE CERCETARE

Din anul 1995, CNCSIS a organizat și a derulat anual competiția pentru programul de granturi pentru cercetare finanțate din bugetul de stat. Programele derulate de CNCSIS au fost:

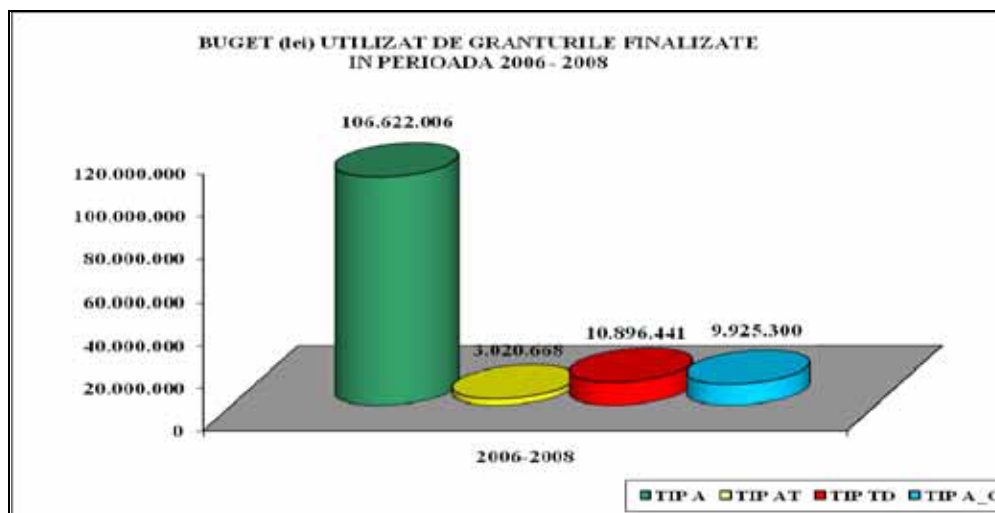
- granturi multianuale de cercetare științifică, tip A – 1995 - 2008;
- granturi multianuale pentru tineri cercetători, tip AT – 2000 - 2008;
- programe individuale de cercetare pentru tinerii doctoranzi, tip TD – 2002 - 2008;
- programe de burse de cercetare științifică pentru tinerii doctoranzi, tip BD – 2003– prezent;
- granturi multianuale de cercetare științifică de tip consorțiu, tip A_consortiu 2005 - 2008;

În perioada 2001-2008 au fost finalizate un număr de 4.753 proiecte de cercetare, cu durată de 1-3 ani, finanțate de la bugetul de stat prin programul de granturi: 3.261 tip A, 729 tip AT, 744 tip TD și 19 tip A_Consortiu.

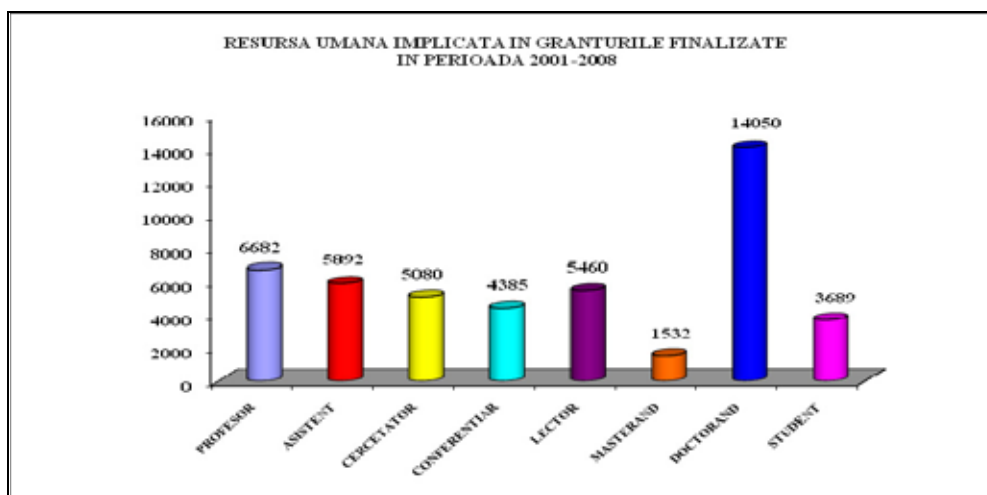
Rezultatele obținute în urma finanțării prin granturi derulate în perioada 2001-2008:

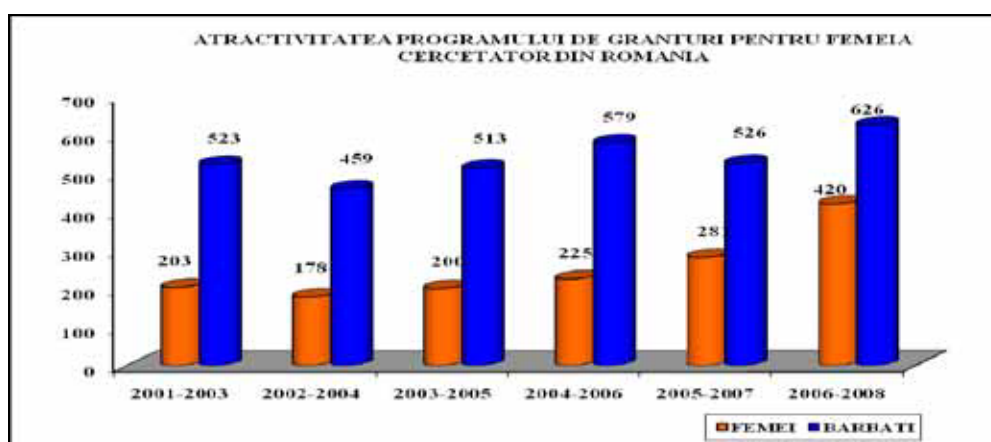
Cele 1.046 granturi de cercetare finalizate la 31 decembrie 2008 au avut o implicație bugetară de 130.464.415 lei, repartizată pe tipuri de proiecte astfel:

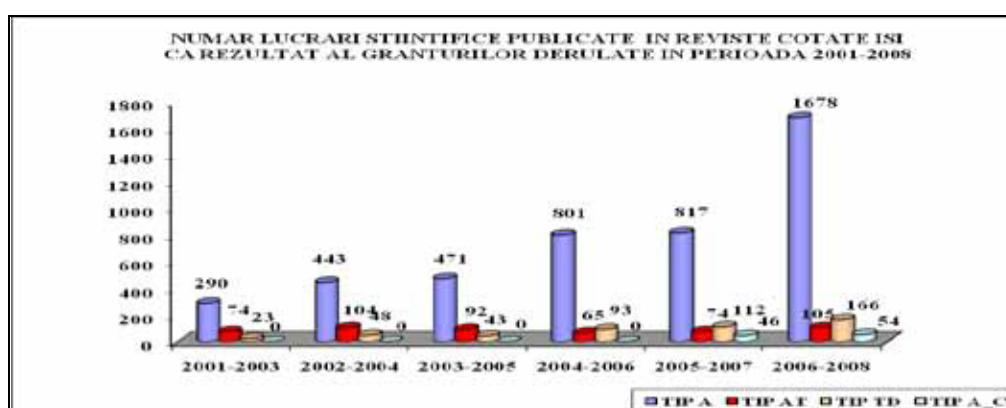
Conform datelor raportate, resursa umană implicată în derularea și finalizarea proiectelor a fost constituită din peste 22.819 cadre didactice și 5.080 cercetători din universități și institute de cercetare din sistemul național de cercetare-dezvoltare-inovare. Un câștig important al acestor proiecte este implicarea în echipele de cercetare a 14.050 doctoranzi, 1.532 masteranzi și 3.689 studenți.

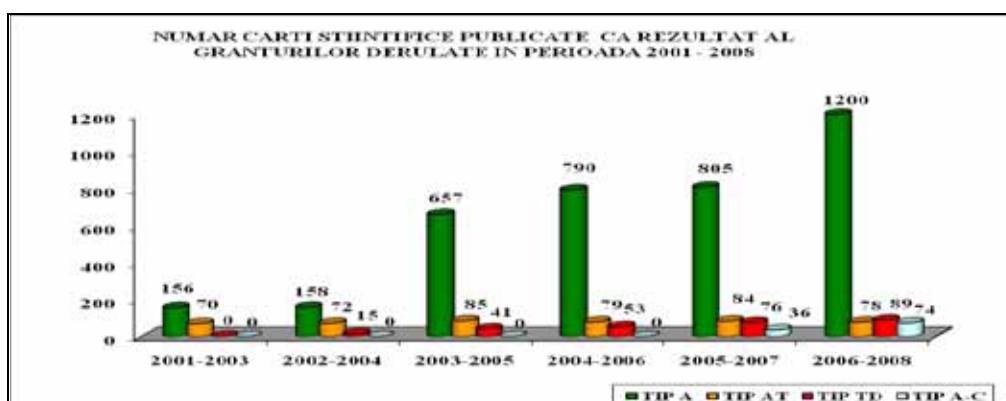
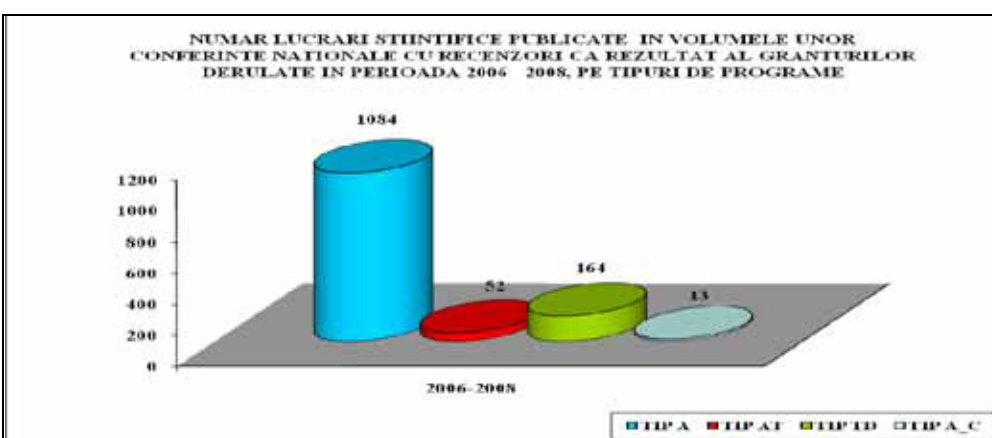
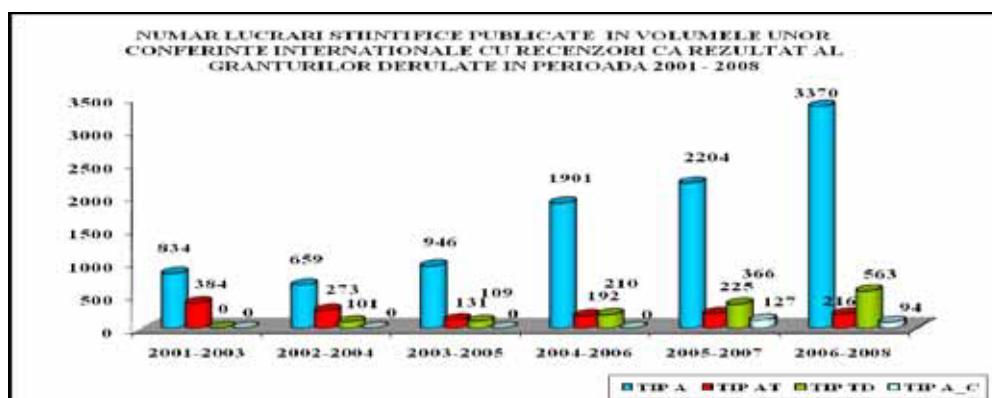
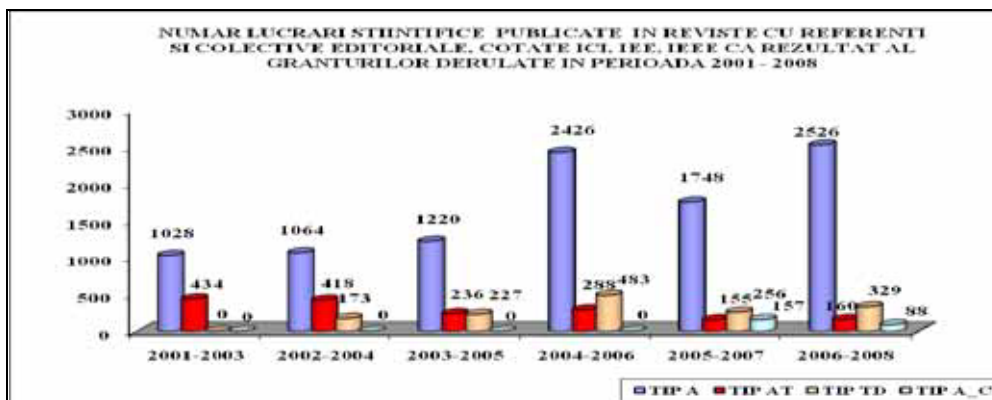

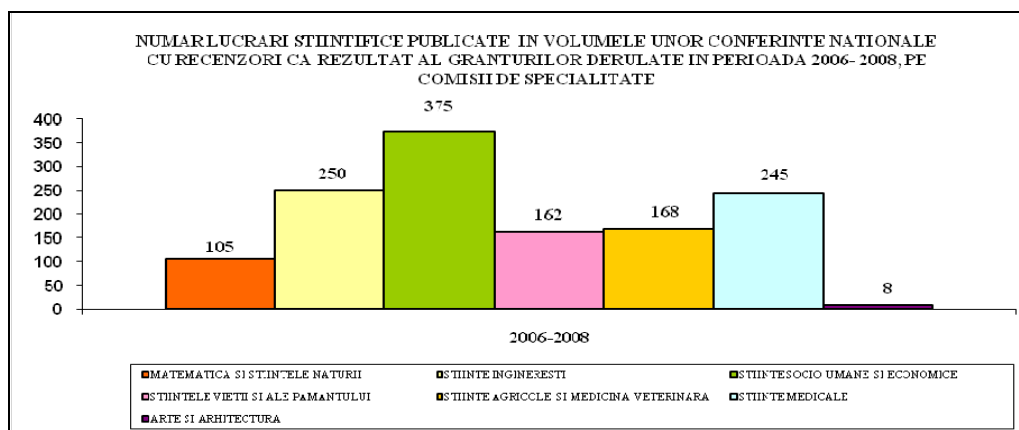
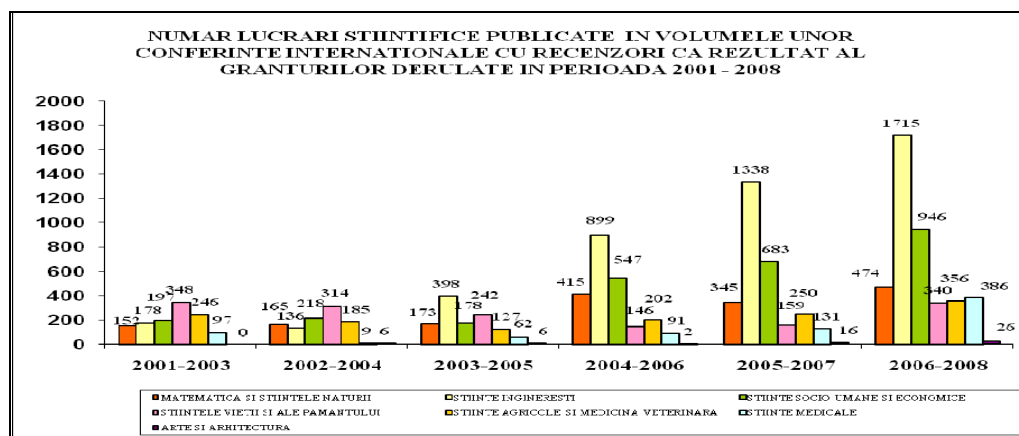
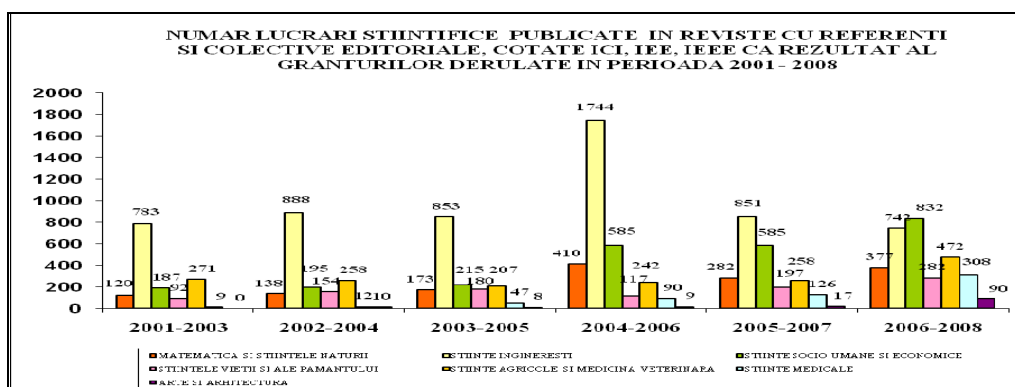
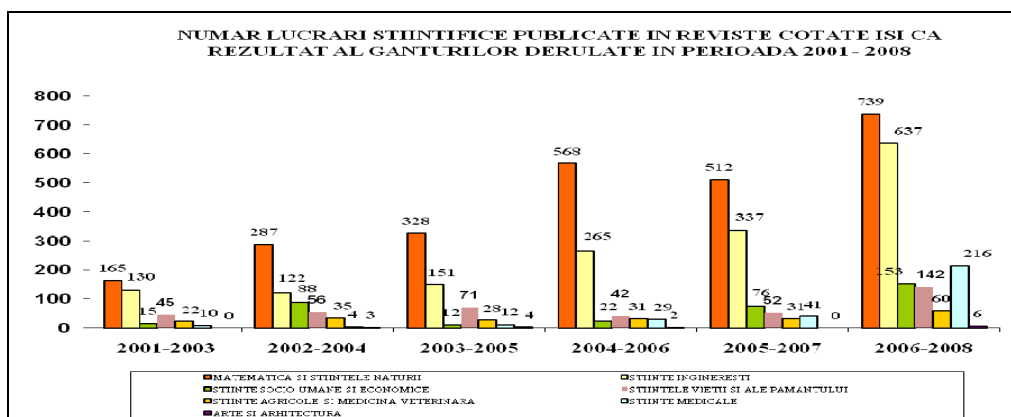
Din numărul total de 4.753 granturi de cercetare finalizate în perioada 2001-2008, un număr de 1.507 au avut ca director de proiect femei cercetător.

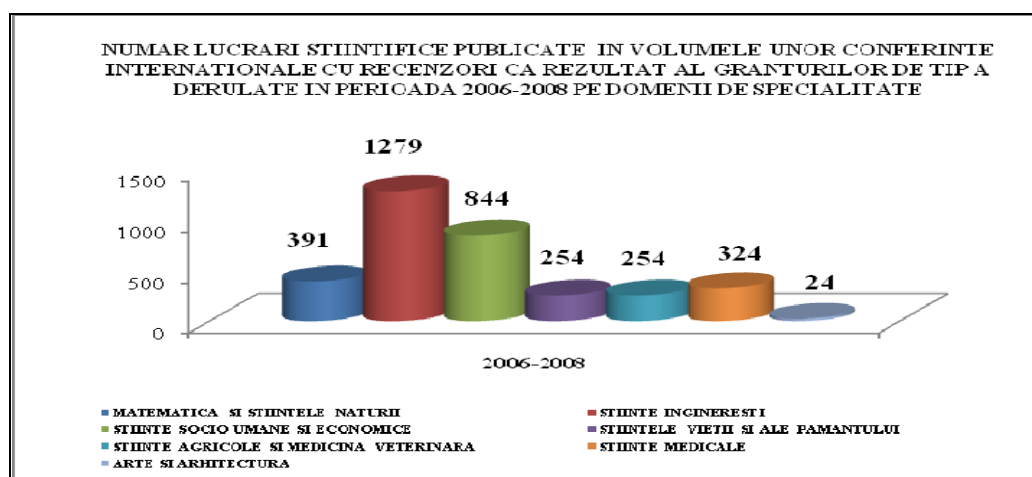
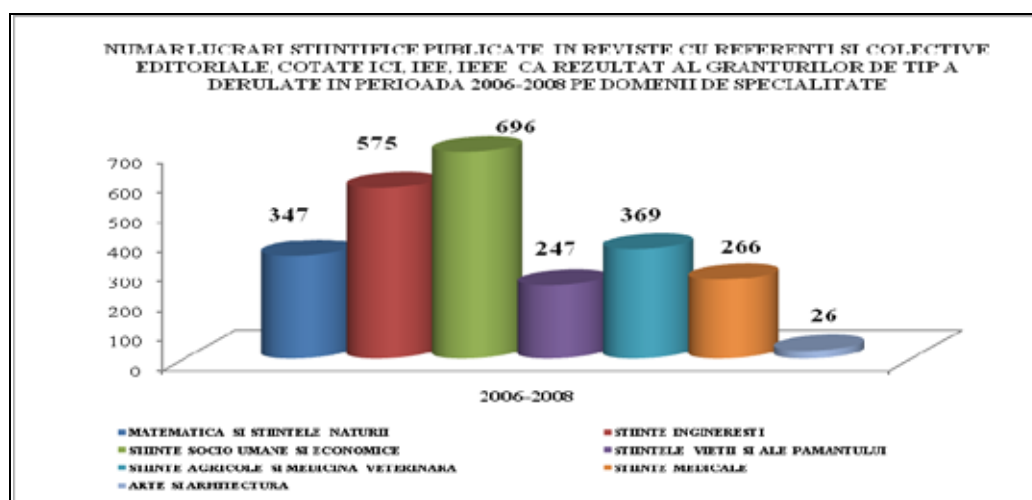
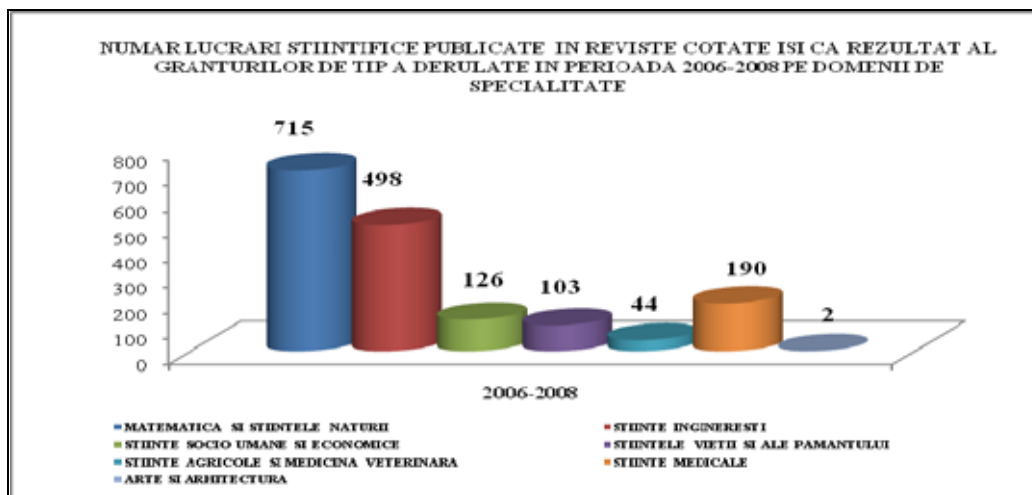
Rezultatele programelor dezvoltate de CNCIS pe comisii de specialitate, finalizate în perioada 2001-2008 sunt sintetizate astfel:

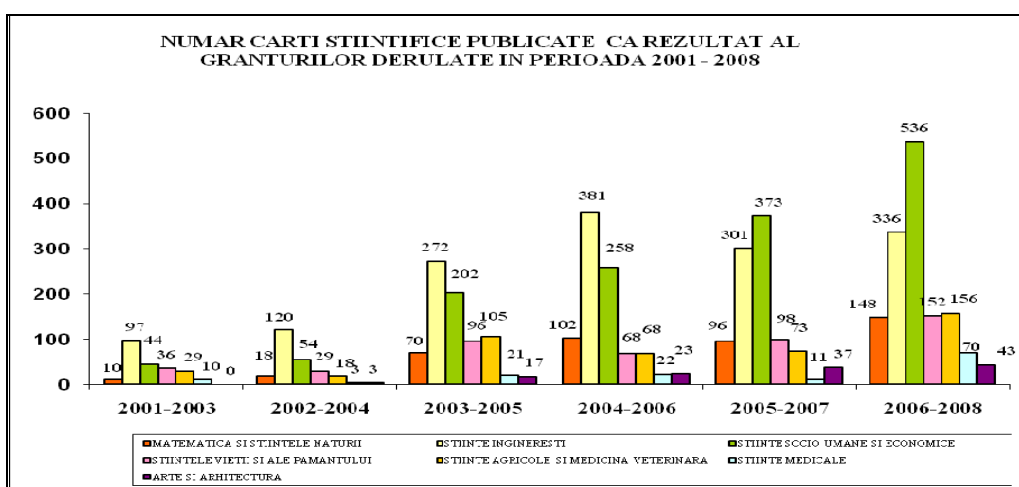
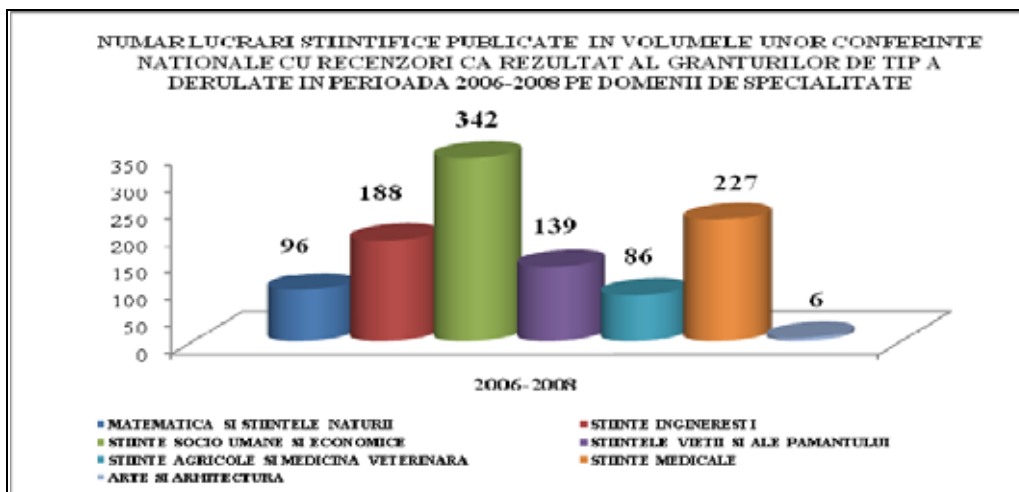

Ca rezultat al granturilor derulate in perioada 2006-2008 au fost publicate 10.762 de lucrari din care peste peste 8740 prin proiectele de Tip A, sintetizate pe comisiile de specialitate astfel:

Proiecte multianuale de cercetare științifică tip A_consoțiu

Acest program lansat de către CNCSIS, în anul 2004, a avut ca obiectiv crearea unor consoțiilor între colective de cercetare din universități și institute de cercetare, cu scopul de a dezvolta rețele de excelență centrate pe dezvoltarea unor teme de cercetare de mare complexitate. S-a urmărit coagularea resurselor și valorificarea sinergiilor diferitelor colective pentru a crește competitivitatea și capacitatea de cooperare într-un mediu concurențial. Este pentru prima dată în activitatea CNCSIS când se formulează teme de cercetare și se lansează o competiție în procedură „top-down”.

Pentru cele 22 teme propuse s-au constituit consoții și au participat la competiție.

Din cele 247 consoții create, în urma evaluării în paneluri constituite pentru fiecare temă propusă, au fost selectate 19 consoții care au primit finanțare pentru 2-3 ani. Rezultatele obținute de aceste consoții sunt prezentate la adresele <http://www.rezultate-granturi.ro> pentru 2007 și http://www.cnscis.ro/granturi_2008_fin.php pentru 2008.

Din analiza acestor rezultate remarcăm următoarele:

- consorțiile, deși au fost alcătuite conform procedurii, funcționarea lor, în cea mai mare parte, a fost formală;
- alocarea task-urilor pentru colectivele implicate în consorții a condus la fragmentarea resurselor fără a se urmări obiectivul general al proiectului;
- colectivele create au lucrat în cadrul unor consorții ca entități decuplate iar rezultatele nu au fost integrate coerent în rapoarte consistente;
- cele mai multe consorții nu au elaborat programe de consolidare și dezvoltare durabilă, destrămându-se după finalizarea proiectului și încetarea finanțării;
- echipele de coordonare a consorțiilor în mică măsură au reușit să atragă și alte resurse pentru derularea programelor de cercetare și foarte puține s-au integrat în rețele internaționale.

În concluzie, putem aprecia că acest program, deși nu a condus la rezultate spectaculoase în coagularea resurselor umane și materiale pentru rezolvarea unor probleme complexe de actualitate, a contribuit la schimbarea mentalității multor cercetători în ceea ce privește lucrul în echipă, constituindu-se într-un model pentru lansarea programului CEEX.

Începând cu anul 2005 a fost dezvoltată o pagină web de prezentare a rezultatelor obținute prin granturile de cercetare, creându-se astfel o arhivă electronică aflată la dispoziția tuturor celor interesați de activitatea de cercetare din România.

Prezentarea detaliată a rezultatelor pentru fiecare grant de cercetare finalizat poate fi accesată utilizând următoarele adrese:

http://www.cncsis.ro/granturi_2008_fin.php – pentru perioada de derulare 2006 – 2008;

<http://www.rezultate-granturi.ro> – pentru perioada de derulare 2005 – 2007;

<http://www.rezultate-granturi.ro> – pentru perioada de derulare 2004 – 2006;

http://www.cncsis.ro/lista_granturi-finalizate_2006_temp.php – pentru perioada de derulare 2003 – 2005;

http://www.cncsis.ro/lista_granturi-finalizate_2005.php – pentru perioada de derulare 2002 – 2004.

Prin programul de granturi derulat în perioada 1995 – 2008 s-a urmărit stimularea activității de cercetare științifică de înalta performanță prin acordarea, pe bază de competiție, a unui sprijin financiar de la bugetul de stat.

Derularea acestui program a permis dezvoltarea activităților de cercetare științifică în procesul de formare a resursei umane; creșterea performanței științifice și stimularea formării echipelor

de cercetare, formarea și dezvoltarea rețelelor de cercetare; sprijinirea procesului de integrare a unităților de cercetare în rețele internaționale.

Procesul de evaluare al propunerilor de proiecte depuse în cadrul competițiilor de granturi a evoluat anual, astfel de la evaluarea la sediul CNCSIS s-a ajuns la evaluarea on-line, prima de acest tip din România.

Programul de Granturi a permis formarea cercetătorilor în administrarea și derularea unui proiect de cercetare care să livreze rezultate tangibile și cuantificabile.

Având o evoluție notabilă de la o competiție la alta, granturile de cercetare au constituit instrumente importante de finanțare pentru cercetarea științifică românească, creând premisele dezvoltării ulterioare a programelor de finanțare pentru cercetare.

1.5. PLATFORME/LABORATOARE DE FORMARE ȘI CERCETARE INTERDISCIPLINARĂ

Acest program a fost lansat la inițiativa CNCSIS, în anul 2006, și s-a bucurat de o susținere consistentă a factorilor de decizie din cadrul Ministerului Educației și Cercetării. Conceput ca program suport pentru infrastructura de educație și cercetare interdisciplinară din universități, programul a contribuit substanțial la creșterea competitivității universităților românești, la creșterea atractivității acestora pentru programele de masterat și doctorat.

Deși s-a dorit a fi un program care să susțină excelența în cercetare și educație prin crearea unor structuri competitive la nivel european acest deziderat nu s-a atins. Cele 41 de platforme create în 18 universități, dintre care 21 în universități de profil complex, 12 în universități de profil tehnic, 4 în universități cu profil de medicină și farmacie, 2 în universități cu profil

agricol și medicină veterinară, 2 în universități cu profil arte și arhitectură, acoperă o mare diversitate de domenii, cu impact real asupra dezvoltării cunoașterii. Infrastructura de cercetare și educație este constituită de la echipamente și sisteme de calcul de complexitate redusă la echipamente complexe de laborator și tehnică de calcul și de comunicație avansate distribuite în peste 70 laboratoare.

Întregul proces de dezvoltare a platformelor/laboratoarelor de formare și cercetare interdisciplinară a fost monitorizat de CNCSIS prin cele 7 comisii de experți care au urmărit periodic modul de implementare a programului. Rapoartele intermediare și finale privind stadiul derulării și realizării platformelor au evidențiat preocuparea universităților de a valorifica cât mai eficient resursele financiare alocate, iar prin propunerile comisiilor de experți s-au corectat în parte neajunsurile identificate în timpul derulării programului.

Se poate aprecia, cu puține excepții, că marea majoritate a platformelor nu răspunde scopului pentru care a fost creat programul. Distribuția echipamentelor în diverse laboratoare, fără a se crea un laborator sau o platformă cu dotări de înaltă performanță, diminuează capacitatea acestor laboratoare de a dezvolta programe de cercetare de mare anvergură, reduce șansa acestora de a se integra în rețele internaționale de cercetare și formare în domenii interdisciplinare.

Cu toate neajunsurile menționate, apreciem că în multe universități s-au realizat investiții substanțiale în infrastructură care, corelate cu investițiile din împrumutul de la Banca Mondială și prin programul INFRAS și CAPACITĂȚI, asigură condițiile necesare pentru schimbarea de substanță în conceperea programelor de cercetare și formare în domenii interdisciplinare.

În volumul „Platforme/laboratoare de formare și cercetare interdisciplinară” publicat de CNCSIS-UEFISCSU sunt prezentate în detaliu platformele/laboratoarele de formare și cercetare interdisciplinară.

Avem speranța că directorii de platforme, conducerile universităților vor valorifica eficient aceste platforme și vor asigura dezvoltarea sustenabilă a cunoașterii.

1.6. EVALUARE INSTITUȚIONALĂ

Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, CNCSIS, este organismul abilitat cu evaluarea în vederea atestării/acreditării capacității de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare a instituțiilor de învățământ superior acreditate, conform OG57/2002 și HG 551/2007. Evaluarea s-a făcut în perioada 30 octombrie 2007-21 iunie 2008.

Procesul de evaluare

Organizarea evaluării

Prin Ordin al Președintelui CNCSIS a fost constituită Comisia pentru evaluarea universităților formată din Biroul Executiv Largit și experți de la Academia Romana și Colegiul Consultativ. Această comisie a grupat universitățile în patru categorii (universități tehnice și militare, universități mixte și private, universități de medicina și științe agronomice, universități de artă și arhitectură) și a constituit comisiile de evaluare.

A fost dezvoltată o aplicație electronică pentru pregătirea rapoartelor de autoevaluare. Aplicația a permis realizarea unor rapoarte de autoevaluare standard, precum și refacerea acestora pe baza observațiilor comisiilor de evaluare. Aplicația electronică a fost utilizată și de alte tipuri de unități și instituții componente ale sistemului național de cercetare-dezvoltare, pentru a-și pregăti rapoartele de autoevaluare.

S-a realizat ghidul cu reguli de bună practică ca urmare a observațiilor din evaluare.

Evaluarea

S-au evaluat, de către Comisiile de evaluare, dosarele transmise de către universități. Au fost primite 83 de dosare de autoevaluare, dintre care: 56 transmise de universități de stat, 16 transmise de universități particulare acreditate, 2 primite de la centre de cercetare cu personalitate juridică (transmise de CNCSIS către Colegiul Consultativ al ANCS) și 9 primite de la centre de cercetare fără personalitate juridică, din universități (acestea au fost evaluate numai împreună cu universitățile de care aparțin).

La majoritatea dosarelor de autoevaluare s-a constatat nerespectarea metodologiei de raportare, ceea ce a impus returnarea dosarelor în vederea întocmirii corecte. Cele mai frecvente situații de nerespectare a criteriilor stabilite prin metodologia de raportare/evaluare, observate în rapoartele universitatilor, au fost: (i) raportări eronate privind încadrarea lucrărilor științifice în reviste de specialitate cotate ISI; (ii) declararea eronată a factorului de

impact asociat revistelor ISI; (iii) raportare de articole ISI la care autorii și-au declarat afilierea instituțională la alte instituții decât cele în cauză; (iv) raportarea de lucrări științifice elaborate în limba română pentru a fi prezentate la conferințe internaționale cu comitet de program; (v) raportări duble; (vi) raportarea rezultatelor obținute în urma finanțării de proiecte de cercetare din fonduri publice, la criteriul primar 4.3; (vii) raportări privind personalul de cercetare ce desfășoară activitate de cercetare dovedită.

Au fost universități care și-au refăcut de mai multe ori dosarul de autoevaluare pe parcursul perioadei de evaluare, mai ales datorită neglijenței în raportare.

Experții comisiei de evaluare pentru universitățile de artă și arhitectură au adaptat criteriile existente în HG551/2007 la specificul domeniilor de activitate, recomandări de bună practică fiind transmise către toate universitățile de artă și arhitectură. Toate aceste universități au primit acreditarea. Rămâne în continuare problema stabilirii unui set clar de criterii specifice pentru domeniul artelor și arhitecturii.

Comisiile de evaluare au transmis Comisiei CNCSIS rezultatele evaluării și recomandările de atestare/acreditare pentru fiecare Universitate evaluată.

După analiza rapoartelor Comisiilor de evaluare, Comisia CNCSIS a transmis plenului CNCSIS recomandarea de a aviza favorabil rezultatul evaluării.

Rezultatele validate au fost transmise de CNCSIS către ANCS, iar ANCS a aprobat rezultatele și a emis deciziile de atestare/acreditare, după caz.

Rezultatul evaluării

Evaluarea celor 72 dosare de autoevaluare eligibile a condus la următorul rezultat: (i) pentru 23 de universități a fost acreditată capacitatea de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare; (ii) pentru 41 de universități a fost atestată capacitatea de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare; (iii) pentru 8 universități de artă și arhitectură a fost acreditată capacitatea de a desfășura activități de cercetare-dezvoltare.

Concluzii

Din analiza procesului de evaluare s-au constatat următoarele:

- procesului de raportare nu i s-a acordat atenția necesară la nivelul universităților, dosarele de autoevaluare fiind transmise către CNCSIS fără a fi verificate intern;
- raportarea publicațiilor ISI s-a făcut în mod superficial, neținându-se cont de precizările din metodologia de elaborarea a raportului de autoevaluare și anume că: articolele ISI se referă la articole publicate în reviste indexate Thomson Reuters în

Web of Science (Science Citation Index, Social Science, Citation Index, Art&Humanities). Au fost raportate incorect articole publicate în reviste din Journal Master List aceste reviste nefiind reviste indexate ISI;

- indicatorul 4.3 “produse și tehnologii rezultate din activități de cercetare, bazate pe brevete, omologări sau inovații proprii; studii prospective și tehnologice și servicii rezultate din activitatea de cercetare-dezvoltare, comandate de beneficiar” a lăsat loc de interpretare;
- înțelegerea unor indicatori de raportare, în prima fază, a fost făcută în mod greșit, nu numai de către universități, dar chiar și de membri ai Comisiilor de evaluare, lucru corectat pe parcursul procesului de evaluare, fără a avea impact negativ asupra rezultatului final al evaluării;
- nu se poate afirma cu certitudine că evaluarea a fost făcută în mod unitar în toate Comisiile de evaluare, componenta personală influențând analiza raportărilor făcute de universități precum și rezultatele finale (în mod deosebit pt. indicatorul 4.3);
- se constată diferențe foarte mari, de la o universitate la alta, a raportului între numărul de cadre didactice cu activitate de cercetare dovedită și numărul total de cadre didactice. Aceste diferențe se regăsesc ulterior și în punctajele specific pentru standardul de acreditare/atestare;
- la nivelul comunității academice există confuzii între Conferințe Naționale, Conferințe Naționale cu participare internațională, Conferințe Internaționale, Simpozioane, Workshop-uri.

Trebuie intensificat efortul de responsabilizare privind redactarea unor documente de autoevaluare.

Recomandări ale Comisiilor de evaluare

Comisiile de evaluare ale CNCSIS au făcut următoarele propuneri:

- pentru a evita “interpretarea proprie” a indicatorilor de raportare, este necesar existența, la nivel național, a unor instrucțiuni de completare – recomandări de bună practică;
- realizarea unui sistem informatic integrat și transparent de culegere a informațiilor care să evite dubla înregistrare a rezultatelor și care va avea clar delimitate responsabilitățile diferiților actori privind veridicitatea datelor;

- validarea unei entități de cercetare trebuie să se bazeze pe activitatea întregii entități și nu numai a unui număr limitat de cercetători. Universitățile trebuie să raporteze întreg personalul din universitate și nu numai procentul care le asigură un punctaj convenabil;
- trebuie făcută clar distincția între activitatea de predare și activitatea de cercetare dintr-o universitate; faptul că universitățile au cadre didactice asociate, din afara instituției, nu înseamnă că aceste cadre didactice își desfășoară și activitatea de cercetare în instituția respectivă;
- criteriile primare trebuie să devină instrumentul principal de validare și clasificare a activității de cercetare din România.

1.7. PROIECTE NAȚIONALE ȘI INTERNAȚIONALE DERULATE DE CNCSIS - UEFISCSU

Proiecte strategice
pentru Învățământul Superior

Proiecte finanțate prin Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane – Fondul Social European (POS-DRU):

CALITATE ȘI LEADERSHIP PENTRU ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR ROMÂNESC

Proiectul va derula un exercițiu amplu pentru societatea românească, de comunicare și negociere între principalii actori interesați de sistemul educațional românesc, conform Pactului pentru Educație semnat în martie 2008.

*Proiectul are ca scop realizarea unui **spațiu de dialog și negociere** referitor la universități, la rolul și viitorul acestora într-o economie a cunoașterii în contextul globalizării și a celei de a cincea libertăți - “**knowledge freedom**”. Acest mediu va înlesni interacțiunea și colaborarea celor interesați de sistem (stakeholderi) în vederea elaborării unor documente de viziune și de interes strategic pentru societatea românească – “Universitățile în 2025” și Strategia Învățământului Superior 2009-2013, în contextul îmbunătățirii capacității de gândire și decizie strategică a actorilor relevanți.*

*Proiectul va valorifica și extinde experiența – **unică până acum la nivel național** – cât și cadrul metodologic dezvoltat prin derularea primului Exercițiu Național de Foresight din România (2005 - 2007) ce s-a concretizat prin realizarea Strategiei Naționale CDI 2007-2013.*

Obiectivul general al proiectului constă în dezvoltarea, prin implicarea tuturor partenerilor relevanți, a viziunii pe termen lung și a unei strategii pentru învățământul superior românesc, care să fundamenteze politicile și acțiunile pe termen mediu și lung contribuind esențial la îmbunătățirea managementului strategic, financiar, al resurselor umane și al resurselor de învățământ ale universităților, la promovarea inovării, a cooperării și a parteneriatului între universități, mediul de afaceri și centrele de cercetare pentru dezvoltarea societății cunoașterii în România.

Obiectivele specifice sunt:

- construcția unui document de viziune cu orizontul de timp 2025 și a setului de recomandări strategice concretizate în Strategia Învățământului Superior 2009-2013, care să ofere cadrul în care Universitățile românești se vor dezvolta și vor acționa ca actori cheie în dezvoltarea socio-economică a României;

- elaborarea cadrului metodologic pentru diferențierea instituțională a universităților românești prin stabilirea unor tipologii care să asigure diversitate de oferte de servicii de învățământ superior și să reflecte rolul complex jucat de universități în producerea, diseminarea și transferul de cunoaștere cât și în dezvoltarea regională și coeziune ;
- dezvoltarea unei platforme colaborative transnaționale de foresight pentru societatea cunoașterii – FORwiki-IC, sub tehnologie participativă web și structurată ca platformă de capital intelectual care să integreze buna practică din platformele europene EFP, FOR LEARN și EFMN și să dezvolte cadrul metodologic existent în foresight, cu accent pe capitalul uman pentru inovare;
- dezvoltarea capacității de analiză prospectivă și leadership a decidenților din învățământul superior prin formare specifică de tip learning by examples, susținută de platforma FORwiki-IC inclusiv prin training în dezvoltarea de scenarii ce descriu posibile alternative pentru viitor.

Parteneri instituționali ai proiectului:

- Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare – UEFISCSU - Coordonator
- Consiliul Național al Rectorilor (CNR)-P1
- Academia Română – P2
- Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) - P3
- Fraunhofer – Gesellschaft zur Forderung der angewandten Forschung e.V (Fraunhofer ISI)-P4
- Institute for Prospective Technological Studies (JRC - IPTS) –P5
- European Centre For Higher Education (UNESCO_CEPES) - P6
- European Universities Association (EUA) –P7

EVALUAREA CALITĂȚII CERCETĂRII ÎN UNIVERSITĂȚI ȘI CREȘTEREA VIZIBILITĂȚII PRIN PUBLICARE ȘTIINȚIFICĂ

Cercetarea avansată, de frontieră, este o sursă majoră de inovare într-o societate bazată pe cunoaștere și are rol deosebit în dezvoltarea vieții economice, politice și sociale.

Caracteristica studiilor doctorale este legătura stransă cu cercetarea. Investiția în formarea prin doctorat este vitală pentru o economie bazată pe tehnologii avansate, a cărei principal avantaj competitiv și potențial de creștere constă în abilitatea de a produce cunoaștere ce determină inovare. Întărirea formării prin doctorat focalizat pe formare profesională de

înalță calitate și pe colaborare într-un mediu de cercetare de excelență, este vital pentru avansarea Agendei Lisabona.

Cercetătorii performanți și absolvenții unor programe doctorale de calitate acționează ca agenți majori ai creativității, inovării, transferului de cunoaștere și rezolvării de probleme. Formarea continuă a acestora, ca investiție în dezvoltarea capitalului uman, este un factor esențial în crearea unei puternice baze științifice pentru economie și este prioritate a politicii CDI.

Evaluarea calității formării prin doctorat trebuie să fie integrată în evaluarea calității cercetării în instituția care organizează programul de doctorat. Evaluarea calității cercetării științifice pune accent pe relevanța socio-economică și culturală în contextul în care relația dintre cercetarea fundamentală și aplicațiile societale ale rezultatelor științifice s-a schimbat de la abordare uni-direcțională la abordare în termeni de rețea și stakeholder.

Publicarea științifică în reviste de mare impact internațional- RdMII este importantă în aproape toate domeniile științifice. Numărul de articole publicate în RdMII este criteriu cheie de apreciere a calității cercetării științifice, iar România este pe ultimul loc în EU 27. Sunt necesare inițiative pentru dezvoltarea capacității tinerilor doctoranzi de a publica-autorat științific, și pentru dezvoltarea capacității editoriale care să asigure creșterea numărului de reviste științifice românești RdMII.

Proiectul propus are ca scop crearea cadrului național în care evaluarea internațională a calității în cercetare, structurarea unui program de excelență în universitățile românești și dezvoltarea capacității de publicare și autorat științific să contribuie la susținerea Doctoratului în Școli de Excelență, cu impact asupra producerii de procese și produse intensive în cunoaștere și inovare.

Obiectivul general al proiectului constă în elaborarea, testarea și implementarea unei metodologii care să asigure evaluarea internațională a calității cercetării în universități, susținerea școlilor de excelență precum și creșterea capacității de publicare științifică la nivel instituțional și individual cu impact asupra calității programelor doctorale.

Obiectivele specifice sunt:

- dezvoltarea, testarea și implementarea unei metodologii de evaluare internațională, pe domenii, a calității cercetării științifice în universitățile românești;
- dezvoltarea și testarea cadrului metodologic pentru implementarea unui program de excelență în universitățile din România;
- întărirea capacității editoriale a unui grup de 30 de publicații românești pentru a intra în fluxul principal de cunoaștere prin indexarea în baze de date scientometrice;

- dezvoltarea capacității de autorat științific a peste 1 000 tineri cercetători doctoranzi, pentru a publica în reviste științifice din fluxul principal de cunoaștere.

Parteneri instituționali ai proiectului:

- Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare – UEFISCSU - Coordonator
- Consiliul Național al Rectorilor (CNR) – P1
- Academia Română (AR) – P2
- Agenția Română de Asigurare a Calității din Învățământul Superior (ARACIS) – P3
- UNESCO - European Centre for Higher Education (UNESCO-CEPES) - P4

STUDII DOCTORALE ÎN ROMÂNIA – ORGANIZAREA ȘCOLILOR DOCTORALE

Scopul prezentului proiect este de a promova o abordare strategică unitară de reformă a sistemului de studii doctorale pentru a asigura că programele doctorale și postdoctorale vor contribui efectiv la formarea unor cercetători cu performanță recunoscută internațional și prin aceasta vor asigura vizibilitate și recunoașterea talentului tinerilor cercetători români pregătiți în țară.

Obiectivul general al proiectului urmărește restructurarea și consolidarea sistemului național de studii doctorale în vederea identificării și dezvoltării unei infrastructuri instituționale adecvate susținerii și îmbunătățirii implementării ciclului trei Bologna în contextul corelării cu ciclul doi, ca parte importantă a integrării învățământului superior din România în Spațiul European al Învățământului Superior.

Obiectivele specifice sunt:

- susținerea implementării ciclului de studii doctorale (ciclul 3 Bologna) prin îmbunătățirea modului de structurare a sistemului național de studii doctorale și construcția unei infrastructuri instituționale moderne, adaptabile, în concordanță cu cerințele unei societăți bazate pe cunoaștere;
- dezvoltarea și pilotarea modelelor de integrare a programelor doctorale în ciclurile Bologna, în sectorul cercetare, dezvoltare și inovare și în spațiul european prin definirea, dezvoltarea și pilotarea unui model specific de Școală Doctorală avansată, flexibil de tip rețea;
- consolidarea sistemului de studii doctorale prin identificarea unor instrumente strategice, inclusiv de asigurare a performanțelor, piloni comuni ai unei structuri partenoriale de succes;

- dezvoltarea capacității de formare și consolidarea cooperării în cadrul Școlii doctorale de tip rețea prin construcția unei platforme e-learning care să contribuie la “sprijinirea doctoranzilor și cercetătorilor în vederea participării la programele doctorale”.

Parteneri instituționali ai proiectului:

- Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării Științifice Universitare – UEFISCSU - Coordonator
- Consiliul Național al Rectorilor - CNR -P1
- Academia Română - P2
- Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior - ARACIS- P3
- Universitatea „Babes Bolyai” din Cluj Napoca –P4
- Universitatea Tehnică „Ghe. Asachi” din Iași – P5
- Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.Luca.Caragiale” - UNATC – P6
- Universitatea „Transilvania” din Brașov – P7
- Universitatea din București – P8
- Universitatea „Politehnica din București – P9
- Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași – P10
- European Centre For Higher Education - UNESCO-CEPES- P11
- European Universities Association (EUA) – P12

ÎMBUNĂTĂȚIREA MANAGEMENTULUI UNIVERSITAR

Proiectul își propune sprijinirea unei guvernări responsabile și eficiente pentru procesele de luare a deciziilor și management universitar prin formarea principalilor actori implicați în sistemul de învățământ superior românesc, în concordanță cu transformările și cerințele de la nivel european.

Obiectivul general al proiectului urmărește îmbunătățirea managementului universitar prin construcția și implementarea unui sistem viabil de formare adecvată, actuală a reprezentanților universităților cu diferite responsabilități decizionale în vederea eficientizării activităților de conducere a instituțiilor de învățământ superior.

Obiectivele specifice sunt:

- consolidarea cooperării intra-universitare și dintre universități, precum și cu alți actori interesați, în vederea dezvoltării unui sistem eficient de management al învățământului superior;

- îmbunătățirea capacității de decizie managerială prin perfecționarea și formarea personalului din structurile de management ale instituțiilor de învățământ superior;
- dezvoltarea capitalului uman din universități prin crearea unei platforme de cunoaștere și comunicare, în mediul virtual, care să susțină viitoarele acțiuni de formare, specifice diferitelor niveluri de decidenți din cadrul universităților.

Parteneri instituționali ai proiectului:

- Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior și a Cercetării; Științifice Universitare – UEFISCSU - Coordonator;
- Institute of Education, UK – P1;
- Asociația pentru Implementarea Democrației – P2.

Proiecte finanțate de Programul Cadru al Comisiei Europene:

***RIFI (RESEARCH INFRASTRUCTURES: FORESIGHT AND IMPACT) -
INFRASTRUCTURI DE CERCETARE: PREVIZIUNE ȘI IMPACT (2009-2011)***
proiect finanțat prin Programul Cadru 7

Coordonator –UEFISCSU

Parteneriat –format din 13 instituții (publice și private) din 3 țări

Proiectul este o inițiativă apărută ca urmare a necesității adecvării Infrastructurii de Cercetare existente la cerințele noilor cercetări interdisciplinare și a corelării acesteia cu Aria Europeană de Cercetare (ERA).

Obiectivul general al proiectului îl constituie dezvoltarea unui cadru integrat pentru identificarea oportunităților de investiții în infrastructuri de cercetare (RI) și a unor metode de evaluare a impactului socio-economic (RIAM) al noilor structuri RI.

Obiective specifice:

- Realizarea Metodologiei de Evaluare a Infrastructurii de Cercetare (RIAM) și a unor criterii de măsurare a impactului socio-economic a noilor structuri;
- Testarea și îmbunătățirea metodologiei elaborate;
- Crearea unui cadru de previziune „Foresight Framework” pentru identificarea oportunităților de investiții în RI;

COMPERA - ERA-NET ON NATIONAL AND REGIONAL PROGRAMMES AND INITIATIVES DEDICATED TO THE CREATION AND SUPPORT OF "COMPETENCE RESEARCH CENTRES" (2005-DEC 2009)

proiect finanțat prin Programul Cadru 6- ERA-NET

Parteneriat: format din 14 organizații reprezentative în finanțarea cercetării și inovării din 12 țări .

În calitate de partener în proiect, CNCSIS-UEFISCSU își propune creșterea vizibilității centrelor de cercetare competitive - pe plan european. De asemenea, prin acest proiect există noi oportunități de finanțare, crearea de parteneriate la nivel european și schimburi de bună practică internațională.

I-SEE MOB :INTER-SECTORAL MOBILITY OF RESEARCHERS IN SOUTH-EASTERN EUROPE (IAN 2009 –DEC 2011)

proiect finanțat prin Programul Cadru 7

Parteneriat: format din 9 organizații din 8 țări europene.

Principalul obiectiv al proiectului I-SEEMOB este acela de a contribui la intensificarea dezvoltării carierei personalului din domeniul cercetare-dezvoltare din Aria Europeană a Cercetării prin examinarea diferențelor în ceea ce privește politicile de drept existente pentru mobilitatea intersectorială în țările din Sud-Estul Europei participante la consorțiu și prin realizarea unor recomandări și linii directoare pentru guvernele respective pentru a ridica obstacolele rămase și pentru a promova mobilitatea intersectorială și dezvoltarea carierei cercetătorilor.

Pentru a îndeplini aceste obiective, consorțiul va desfășura o serie de activități pentru a sprijini actualele politici de mobilitate intersectorială naționale și europene.

Printre activitățile prevăzute se numără:

- un exercițiu de înțelegere a stării actuale a reprezentării industriale în sectorul Cercetare-Dezvoltare în sud-estul Europei și a nevoilor respective;
- o analiză a diferențelor legislative care are drept scop examinarea cadrului legal pentru dezvoltarea carierei cercetătorilor;
- dezvoltarea unor linii directoare pentru formularea unor politici de cercetare comune pentru intensificarea mobilității inter-sectoriale a cercetătorilor;
- și, nu în ultimul rând, stabilirea unui set de inițiative de interconectare cu alte rețele relevante la nivel național și european (SEE Era-net, EURAXESS).

Partenerii ISEEMob, fie instituții publice (ministere) responsabile pentru dezvoltarea și formularea politicilor naționale de cercetare, fie universitățile sau organizațiile de cercetare ca

jucători activi în domeniul cercetării recunosc existența obstacolelor în privința mobilității intersectoriale. Realizarea cea mai importantă a ISEEMob va fi dezvoltarea unui set de măsuri de recomandare adresate guvernelor naționale pentru a îmbunătăți și sprijini mobilitatea intersectorială a personalului din cercetare-dezvoltare și astfel la întensificarea dezvoltării carierei acestora.

FUTURAGE: A ROADMAP FOR AGEING RESEARCH IN EUROPE (2009-2011)
proiect finanțat prin Programul Cadru 7

Parteneriat: format din 24 de instituții din 16 țări.

Scopul acestui proiect este de a produce o hartă bine definită orientată spre viitor în ceea ce privește cercetarea fenomenului de îmbătrânire în Europa pentru următorii 10-15 ani.

Proiectul se sprijină și extinde actuala colaborare din cadrul proiectului ERA-AGE (12 parteneri) prin combinarea tuturor acțiunilor cheie de coordonare și de suport specific din ultima decadă incluzând FORUM, ERA-AGE LINK-AGE și AGE ACTION.

De asemenea se adaugă colaborarea cu noile State Membre împreună cu integrarea oamenilor de știință și a managerilor de programe, punând accentul pe transmiterea cunoașterii, impactul politicilor și implicarea tuturor partenerilor cheie. Harta creată va reflecta nevoile unei game largi de utilizatori, de la finanțatori, oameni din industrie, cei din poziții de decizie, medici și persoane vârstnice. Coordonarea programelor naționale de cercetare și promovarea dezvoltării de noi programe interdisciplinare bazate pe parteneriate între țări din cadrul ERA-AGE, combinate cu coordonarea acțiunilor bazate pe cercetarea științifică din cadrul FP5 și 6 și cu noua acțiune de coordonare WhyWeAge vor crea un parteneriat puternic între finanțatorii cercetărilor, factorii de decizie și cercetătorii frunțași din Europa din domeniul îmbătrânirii. Aceasta va duce la cea mai bună fundație pentru a construi o hartă decisivă.

FUTURAGE reprezintă un set unic de parteneriate între cercetători implicați în acțiunile recente sau în curs de desfășurare din domeniul îmbătrânirii precum și între cercetători și ceilalți parteneri cheie.

ERA-AGE Ext :ERA-AGE Extension (2009-2012)
proiect finanțat prin Programul Cadru 7, schema de finanțare ERA-NET

Proiectul are drept scop crearea unei abordări Europene în acord cu cercetarea în îmbătrânire având la baza parteneriatul puternic dezvoltat în cadrul proiectului ERA-AGE precum și programul post doctoral FLARE, care s-a dovedit un succes și care pune accent pe expertizele multinaționale și multidisciplinare.

Printre obiectivele proiectului se regasesc:

- explorarea transnațională a factorilor care determină o îmbătrânire sănătoasă și longevitate;
- înțelegerea sensului schimbării și experiența în îmbătrânire în Europa;
- reliefaarea probelor prin care cercetarea contribuie la creșterea calității vieții și cea economică;
- transpunerea rezultatelor cercetării în societate;
- formarea unei noi generații de cercetători bine pregătiți în domeniul îmbătrânirii.

Instrumentele necesare în vederea realizării obiectivelor presupun: realizarea unui program de cercetare focusat destinat propunerilor de proiecte în domenii prioritare, construirea unui program de cercetare pentru dezvoltarea carierei tinerilor cercetători, înființarea unui centru virtual european care să sprijine schimbul de informații pe tot cuprinsul Europei precum și crearea unui instrument de finanțare a unui post de coordonare cu scopul menținerii Forumului European, promovării implicării utilizatorilor și coordonarea activităților de foresight.

1.8. ÎN LOC DE CONCLUZII

Rezultatele prezentate deși evidențiază unele progrese în activitatea noastră, deși comunitatea academică a raportat o creștere a numărului de lucrări publicate în reviste cotate ISI, deși un număr de 54 reviste românești sunt incluse în baza de date WEB of SCIENCE, deși s-au creat 41 de platforme / laboratoare de cercetare interdisciplinară, suntem încă departe de a avea un sistem de educație și de cercetare în universități competitiv, suntem tributari unui sistem orientat pe transmitere de cunoștințe cu puține contribuții semnificative la dezvoltarea cunoașterii.

O analiză în fond a cauzelor care țin cercetarea universitară departe de cercetarea de performanță la nivel global se impune pornind de la condițiile actuale și de la potențialul existent în condițiile în care universitățile și mai ales cercetarea din cadrul lor se confruntă cu noi dificultăți, cu noi cerințe și cu noi provocări. Conștientizarea acestora este cu atât mai importantă cu cât poate genera moduri noi de acțiune.

Dintre aceste provocări menționez următoarele:

- *cercetarea universitară* este implicată într-un peisaj instituțional în care **competitivitatea** națională, europeană și chiar globală este tot mai vizibilă și mai puternică. Să considerăm peisajul național. Cercetarea din universități este, la nivel național, pe cât de competitivă cu cea din institutele Academiei Române și din celelalte institute de cercetare, publice sau private, pe cât este de complementară. Relația dintre competitivitatea și complementaritatea instituțională la nivel național este semnificativă mai ales atunci când o considerăm în context european. Într-adevăr, participând în Aria Europeană a Cercetării, competiția și complementaritatea se extind dincolo de granițele naționale. Problema pe care trebuie să ne-o punem este în ce măsură fragmentarea cercetării naționale, fie ea fragmentare instituțională, fragmentare tematică sau fragmentare de personal, ne ajută să fim mai competitivi european și mai complementari național sau, din contră, mai puțin competitivi european. De asemenea, ne putem întreba în ce măsură putem crește complementaritatea instituțională pe plan național pentru a fi mai competitivi european, pentru a atrage mai mulți tineri cercetători talentați și pentru a-i determina să rămână în centrele noastre naționale de cercetare.
- *echilibrul* dintre ponderea predării și ponderea cercetării în misiunea universităților a ajuns a fi din nou chestionat. Modelul Humboldtian de universitate, inițiat în a doua

jumătate a secolului al XIX-lea și bazat pe *armonia și echilibrul dintre predare și cercetare*, este încă modelul dominant la noi. Între retorica insistent centrată pe armonia dintre predare și cercetare și realitatea realizării efective a armoniei este, însă, un decalaj remarcabil. Circa 70% din cercetarea universitară competitivă internațional se produce în circa 10 dintre universitățile noastre, iar circa 20% dintre universitățile acreditate susțin verbal că desfășoară și activități de cercetare, dar nu pot demonstra că produc decât câteva articole sau lucrări de cercetare competitive internațional. Ca atare, însuși termenul de cercetare și realitatea sa de semnificare ajung să fie chestionabile: este cercetarea producerea unui manual pentru învățământul de licență? Sunt toate revistele academice, peste măsură multiplicare și peste măsură lipsite de controlul științific colegial, acceptabile ca reviste științifice? La fel de chestionabilă este auto-considerarea oricărei universități ca universitate de cercetare. Trebuie să ne întrebăm din nou: cum distingem între universitățile de cercetare și cele centrate pe predare? Unde trebuie trasă linia de demarcație, în misiunea unei universități, între predare și cercetare? Câte universități de cercetare pot fi susținute, atunci când sunt limitate fondurile publice alocate cercetării? Cum să procedăm mai bine pentru evaluarea performanțelor în cercetare? Se poate oare ajunge la susținerea unui număr limitat de universități de elită sau toate universitățile sunt, prin natura lor, de elită? Unde să fie organizat doctoratul ca program de studii bazat efectiv pe cercetare? Sunt universitățile publice și cele private în competiție sau complementare, inclusiv cu privire la cercetare? Numărul întrebărilor poate crește. Fiecare dintre noi se confruntă cu ele. Este clar că am ajuns în stadiul în care trebuie să se facă noi opțiuni, intrucât spațiul național și spațiul european al cercetării s-au schimbat.

- *a crescut* în mod considerabil cerința dezvoltării unor relații tot mai strânse între **universități și industrie, între universități și autoritățile regionale și locale, între cercetarea fundamentală și inovația tehnologică**. Cercetarea fundamentală ocupă încă un rol important în universități și aceasta opțiune nu trebuie eliminată. Totuși, cercetarea și inovarea nu mai sunt atât de tranșant separate. Ce trebuie să facă universitățile pentru a ajunge să coopereze cu succes cu alți parteneri? Cum poate o universitate să răspundă mai bine așteptărilor și cerințelor autorităților locale sau întreprinderilor industriale, agricole și de servicii? Cum poate o universitate să-și definească mai bine opțiunile pentru cercetarea fundamentală și pentru producerea de inovații? Cum se poate afirma ca universitate antreprenorială nu numai în atragerea de studenți, dar și în relațiile cu industria? Cum pot universitățile să atragă și să mențină inovatorii

cognitivi și tehnologici? Deocamdată, trebuie să admitem că tradiția dominantă în universitățile noastre este de a prețui și a atrage mai ales personal capabil de operare reproductivă cu cunoașterea. În relațiile cu autoritățile regionale și locale sau cu industria, personalul universitar întâmpina, în majoritate, dificultăți de comunicare și de inițiere de proiecte comune de cooperare. Foarte puțini dintre cei care lucrează cu succes în industrie sau în servicii își găsesc loc în universități, mobilitatea între locurile de muncă din universitate și din afara universității este pe cât de descurajată pe atât de puțin practică. Multe universități sunt centrate pe atragerea de studenți și pe producerea de diplome, pe când rata inovațiilor cognitive sau tehnologice din instituțiile noastre de învățământ superior este una din cele mai mici din Europa. Mulți putem fi de acord ca astfel de stări și tendințe trebuie să fie schimbate. Problema este ca nu reușim să configurăm nici opțiuni clare cu privire la schimbările ce s-ar conveni și nici cu privire la modul de realizare a acestora. Suntem mai mult contemplativi și mai puțin acei agenți ai schimbării care sunt orientați spre economia reală a industriei și inovării cognitive și tehnologice.

- *este evident* ca în ultimii ani s-au produs schimbări mari în modul de producere a cunoașterii și de realizare a cercetării. ***Inter și trans-disciplinaritatea*** au devenit căi și moduri efective de asigurare a succesului proiectelor de cercetare. Mai mult, ***relațiile interinstituționale*** dintre universități și dintre acestea și institutele de cercetare se extind în mod rapid și în multe planuri de activitate. Dacă aceasta este realitatea de astăzi, atunci întrebări noi își așteaptă răspunsuri: ce schimbări să se producă în managementul și guvernarea universităților pentru a facilita cooperarea interdisciplinară și interinstituțională dintre cercetători? Ce opțiuni strategice să facă universitățile pentru ca prin astfel de relații să devină sau să rămână la niveluri de excelență? Cum poți facilita instituțional formarea de echipe interdisciplinare de cercetare? Cum pot fi pregătiți doctoranzii pentru a ajunge să prețuiască interdisciplinaritatea? Deocamdată, în instituțiile noastre se multiplică formațiunile fragmentate disciplinar, astfel că fiecare universitar ar tinde să-și constituie o entitate cât mai segmentată și mai separată de celelalte. Relațiile dominante dintre instituțiile de învățământ superior și de cercetare sunt eminentemente competitive, deși complementaritatea disciplinară sau instituțională latentă este mare. Problema este cum să depășim asemenea bariere, care oricum generează efecte de risc și neajunsuri semnificative pentru toți.
- *trebuie* să considerăm ***incertitudinile induse de actuala criză economică globală***, mai ales în privința finanțării publice a cercetării. Universitățile europene au fost afectate

în moduri diferite de impactul crizei financiare, unele suferind din cauza reducerilor bugetare, altele beneficiind de creșteri ale alocațiilor de finanțe publice. Pe de o parte, în țări cum sunt: Italia, Lituania, Polonia, Spania sau Ungaria reducerile bugetare pe 2009 pentru învățământul superior au fost de circa 6-10% în comparație cu anul precedent. În Austria au fost reduse fondurile publice alocate cercetării finanțate competitiv, pe când în Olanda au fost reduse fondurile companiilor implicate în proiecte de cercetare cu universitățile. Pe de altă parte, în Marea Britanie, au fost crescute fondurile publice alocate învățământului superior cu 3,2% iar cele alocate cercetării cu 4,5%. Mai mult, un fond numit Economic Challenge Investment Fund, în valoare de 71 Mil Euro a fost pus la dispoziția universităților pentru a răspunde rapid nevoilor studenților și angajatorilor în perioada crizei. Conferința rectorilor britanici promovează în prezent o campanie activă privitoare la rosturile universităților în perioada crizei și la realizarea în comun de către universități și companii a unor proiecte comune de depășire a efectelor crizei. În Finlanda universitățile sunt stimulate să se bazeze tot mai mult pe fonduri private prin introducerea unei scheme de complementaritate între fondurile atrase din surse private cu cele din surse publice. În Franța s-a alocat un fond de un miliard de Euro pentru următorii 5 ani în vederea stimulării reformelor universitare prin organizarea de centre inter-instituționale de excelență și de doctorat, inclusiv în domeniul cercetării. Care este situația la noi? Finanțarea universităților publice pare a nu fi afectată în acest an, dar fondurile alocate cercetării au fost dramatic diminuate. Efectele asupra cercetării în general, ale celei universitare în special, sunt pe cât de dramatice pe termen scurt pe atât de incerte pe termen mediu și lung. Nu cred că putem face o analiză detaliată a acestor efecte în acest stadiu. Le putem, totuși, anticipa, fie și sumar: diminuarea încrederii în finanțarea publică, reducerea eforturilor de cercetare universitară, reducerea eventuală a numărului de publicații, blocarea unor inițiative de cercetare, revenirea la lipsa de atractivitate pentru tineri a cercetării. În ciuda efectelor pe termen scurt, care sunt mai cunoscute comunității întrucât le suportă în mod direct, cele mai grave sunt efectele pe termen lung: lipsa de încredere și de atracție pentru tineri, pierderi ireparabile de tinere talente, încetarea funcționării optime a unor laboratoare, instaurarea incertitudinilor de angajare tematică și instituțională în cercetare.

Am menționat numai câteva dintre problemele cu care ne confruntăm în termeni strategici în această perioadă. Desigur că mai pot fi identificate și altele. Totuși, dacă admiteți că măcar unele dintre întrebările și efectele răspunsurilor date mai sus se vor cristaliza și perpetua,

atunci ne aflăm într-o situație în care trebuie să ne pregătim cu măsuri de contracarare. Este ceea ce CNCSIS își propune să facă în continuare. Altfel spus, agenda viitoare a CNCSIS ar urma să fie centrată pe:

- promovarea **competitivității bazată pe complementaritatea instituțională, tematică și de personal**, în vederea stimulării acelei cooperări care generează concentrarea de forțe creative și de resurse și producerea de rezultate recunoscute internațional;
- afirmarea cercetării de vârf, realmente novatoare, prin **selecția universităților de excelență în cercetare și prin stimularea cooperării acestora cu institute de cercetare în cadrul unor consorții interinstituționale** viabile și capabile să faciliteze mobilitatea cercetătorilor și personalului didactic;
- extinderea **parteneriatelor dintre universități și agenți economici și dintre universități și autorități regionale și locale**, parteneriate centrate pe transferuri cognitive și tehnologice, pe inovații și dezvoltări economice;
- multiplicarea cadrelor de realizare a unor **cooperări inter și transdisciplinare**, mai ales în cadrul școlilor doctorale și prin promovarea de proiecte care solicită expertiză din diferite arii ale cunoașterii;
- demonstrarea **rolului activ al cercetării și inovării în dezvoltare**, depășirea stărilor actuale de incertitudine și descurajare, până ajungem la înlăturarea actualei stări de subfinanțare a cercetării și învățământului universitar.

O restructurare de fond a programelor formative în contextul evoluției tehnologiilor informației și comunicațiilor, implicarea profundă în activitatea de cercetare fundamentală și aplicativă cu rezonanță pe plan mondial și participarea activă la cerințele mediului socio-economic reprezintă obiective majore ale universităților viitorului.

CNCSIS va încuraja înființarea unor institute de cercetare științifică în universități pornind de la prioritățile în cercetare, de la resursele umane disponibile și capacitatea de a dezvolta programe de cercetare fundamentală interdisciplinară în domenii cu deschidere și impact asupra dezvoltării cunoașterii. Creșterea capacității inovative a universităților și transferul de cunoștințe, produse și tehnologii spre mediul socio-economic se va constitui într-o preocupare constantă a CNCSIS lasând programe de susținere a acestor activități.

Restructurarea întregului sistem de învățământ și racordarea lui la valorile esențiale care promovează performanța și excelența, rigoarea și responsabilitatea, la toate nivelurile, reprezintă mai mult decât o dorință, reprezintă o necesitate pentru a evolua spre un sistem de învățământ durabil, puternic ancorat în problematica societății și economiei în cercetarea științifică joacă un rol esențial.

2. PREMIILE CNCSIS

Păstrând tradiția începută în anul 2000, CNCSIS acordă și anul acesta premiile “OPERA OMNIA”, care onorează personalități remarcabile din cercetarea științifică românească, din instituții de cercetare și învățământ superior, pentru întreaga lor activitate și premiile „IN HOC SIGNO VINCES” pentru performanțele deosebite ale tinerilor cercetători, având titlul de doctor în științe.

Depunerea candidaturilor

Premiile se acordă anual. O persoană poate fi recompensată cu o astfel de distincție o singură dată în cariera sa științifică.

CNCSIS a primit pentru anul 2009 un număr de 23 candidaturi pentru premiul “OPERA OMNIA” și 63 candidaturi pentru premiul „IN HOC SIGNO VINCES”.

Premiul “OPERA OMNIA”

Începând cu anul 2008, CNCSIS a îmbunătățit procedura de acordare a premiilor din această categorie.

Astfel, nominalizarea candidaților premiului “OPERA OMNIA” s-a realizat fie *la nivel instituțional*, prin trimiterea de propuneri din partea instituțiilor de învățământ superior și cercetare din România fie *la nivel individual* prin autopropuneri/ propuneri din partea reprezentanților comunității academice însoțite de CV-ul candidatului în format european.

Criterii de apreciere:

1. Formatori de școală de cercetare științifică;
2. Rezultate științifice și tehnologice remarcabile;
3. Recunoașterea prestigiului profesional la nivel național și internațional, premii și distincții;
4. Monografiile sau tratate publicate;
5. Lucrări publicate în reviste din fluxul principal de publicații.

Pe baza criteriilor de apreciere, la propunerea Comisiilor de Specialitate CNCSIS, cu validarea Consiliului CNCSIS, se pot acorda premii, la nivelul fiecărei comisii CNCSIS (Matematică și Științele Naturii, Științe Inginerești, Științe Socio-Umane și Economice, Științele Vieții și ale Pământului, Științe Agricole și Medicină Veterinară, Științe Medicale). Comisia de Specialitate a CNCSIS întocmește “*LAUDATIO*” pentru candidatul cărui i se acordă premiul “OMNIA”.

Notă: Membrii activi ai CNCSIS nu pot fi nominalizați pentru acordarea premiilor.

Premiul “IN HOC SIGNO VINCES”

Raportarea activității de cercetare a candidaților se face pe baza încadrării rezultatelor științifice obținute într-un domeniu sau în mai multe domenii, care sunt asumate de candidat.

Pentru evaluarea activității pe domenii, dosarul de candidatură va conține un număr de capitole egal cu numărul de domenii pe care dorește să și le asume candidatul.

Fiecare capitol va conține:

A - Elemente de evaluare a eligibilității:

- E1. Diploma de doctor și vârsta până la 35 de ani;
- E2. Publicarea în domeniu a cel puțin 3 lucrări în reviste din fluxul principal de publicații, dintre care minimum 1 ca prim sau singur autor;
- E3. Asumarea în mod distinct de contribuții individuale și colective în domeniu prin rezultate concrete teoretice sau aplicative.

B - Autoevaluarea activității de cercetare pe baza a 7 criterii, detaliate în formularul de candidatură. Aceste criterii se referă la:

n.B.1. Cărți în domeniu;

n.B.2. Articole în domeniu apărute în reviste cotate ISI și în reviste din BDI;

n.B.3. Articole în domeniu apărute în reviste, altele decât cele de la criteriul precedent, de tipul B+, recunoscute de către CNCSIS;

n.B.4. Lucrări publicate în extenso în volumele conferințelor internaționale apărute în edituri internaționale, volumele respective fiind înscrise în BDI, cu editori și ISBN;

n.B.5. Lucrări publicate în volumele unor manifestări științifice, altele decât cele de la criteriul anterior (lucrări admise cu minimum 2 referenți);

n.B.6. Brevete în domeniu;

n.B.7. Realizări de produse, echipamente, instalații în domeniu și finalizate.

Criteriile de evaluare au în vedere relevanța științifică și vizibilitatea/impactul rezultatelor candidatului în domeniul/domeniile în care acesta este activ.

La propunerea Comisiilor de Specialitate CNCSIS, cu validarea Consiliului CNCSIS, se poate acorda un singur premiu de acest tip, la nivelul fiecărei comisii CNCSIS.

În anul 2009, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, are onoarea de a decerna premiile “OPERA OMNIA” unor personalități remarcabile ale comunității științifice românești și premiile “IN HOC SIGNO VINCES” tinerilor ce s-au făcut remarcăți prin rezultatele deosebite în activitatea științifică, astfel :

COMISIA DE MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚELE NATURII

Premiul *OPERA OMNIA*

Prof. Dr. Ioan Iovitz Popescu

Universitatea din București

Profesorul Ioan-Iovitz Popescu s-a născut la 1 octombrie 1932 în Burila Mare, un sat aflat la circa 40 de kilometri de orașul Drobeta Turnu-Severin, în județul Mehedinți. Începând cu școala elementară și până la finalizarea liceului, între 1943 și 1951, îl găsim în orașul Drobeta Turnu-Severin unde descoperă, în special prin cursurile urmate la Liceul Traian, pasiunea pentru științele naturii.

*În toamna anului 1951 devine student al Universității din București la Facultatea de Matematică și Fizică, optând în anul următor pentru secțiunea de Științe Fizice. În departamentul de Optică și Descărcări în Gaze al Facultății de Fizică, profesorul Ioan-Iovitz Popescu începe lungul drum al prodigioasei cariere științifice. Sub îndrumarea profesorului Radu Grigorovici, în 1955 susține teza de licență *Lampa cu Vaporii de Sodiu*, iar în 1961 obține, sub conducerea profesorului Eugen Bădărău, titlul de Doctor în Fizică cu teza *Mecanismul parților catodice ale descărcării luminescente*.*

Între 1967 și 1969 beneficiază împreună cu soția sa, Denisa Georgeta, de o bursă postdoctorală Humboldt la Universitatea din Kiel, unde începe o colaborare fructuoasă cu profesorii Walter Lochte-Holtgreven și Johannes Richter în domeniul spectroscopiei atomice de înaltă sensibilitate.

Activitatea științifică a profesorului Ioan-Iovitz Popescu este complexă, cercetările sale remarcându-se prin diversitate și interdisciplinaritate. Ținând cont și de contextul științific în care se pot încadra preocupările sale, cel al secolului XX, acestea ar putea fi caracterizate unitar ca o căutare continuă și din ce în ce mai rafinată a resorturilor intime ale structurii materiei. În acest spirit s-a preocupat, cu ingeniozitate și perseverență, și de imaginarea unor procedee și tehnici noi, din ce în ce mai rafinate și folosind descoperiri recente ale fizicii, menite să pună în evidență proprietățile sistemelor fizice în cele mai variate condiții.

Printre primele contribuții originale se pot menționa cele în domeniul descărcărilor electrice în gaze și fizica plasmelor. Ulterior, contribuții notabile au fost aduse prin cercetările sale la

spectroscopia laser, la studiul spectrelor multifononice ale atomilor și moleculelor libere folosind lasere acordabile, și, nu în ultimul rând, la spectroscopia fotolitică.

Profesorul Ioan-Iovitz Popescu introduce efectul optogalvanic ca un nou principiu pentru spectroscopia cu lasere prin detecție termoionică (1964), detecția de radio-frecvență (1980) și detecția deplasării în frecvență a oscilațiilor plasmei indusă prin laser (1990). În 1969 *Ioan-Iovitz Popescu* și Rüdiger von der Heide au raportat primele dovezi experimentale asupra stabilității clusterilor ionici cu simetrie icosaedrală și dodecaedrală în gaze ionizate dense.

Împreună cu Dr. Denisa Popescu și profesorul Carl B. Collins, *profesorul Ioan-Iovitz Popescu* a raportat în 1973 primele evidențe ale spectrelor multifotonice ale atomilor și moleculelor cu lasere acordabile, a descoperit rezonanțe hibride molecular-atomice (1974) și a folosit tehnici implicând doi fotoni pentru spectroscopia fotolitică a moleculelor (1980). Acest ilustru grup de oameni de știință a adus contribuții importante și la dezvoltarea domeniului spectroscopiei cu laser prin abordările în spectroscopia stărilor excitate, spectroscopia Rydberg, spectroscopia cu doi fotoni, spectroscopia multifotonică. Introducerea spectroscopiei fotolitice a permis investigații detaliate ale predisocierii moleculelor neutre, a stărilor de disociere și a formei potențialului repulsiv asociat cu acestea.

O idee revoluționară, plecând de la analogia cu procese similare din fizica atomului, propusă împreună cu unul dintre studenții săi, doctorul Silviu Olariu, și profesorul Carl B. Collins, a fost legată de posibilitatea folosirii stărilor isomerică nucleare pentru declanșarea emisiei induse gama, implicând inversia de populație cu fotoni din domeniul razelor X moi. Lucrările inițiale *Amplification of Gamma Radiation from X-Ray Excited Nuclear States* – Rev. Roum. Phys., **27**, 559 (1982) și *The Coherent and Incoherent Pumping of a Gamma-Ray Laser with Intense Optical Radiation* – J. Appl. Phys., **53** 4645 (1982) au catalizat mai multe investigații experimentale și chiar unele dezbateri având în vedere și importante aplicații tehnologice posibile, incluzând construcția unor lasere gama (de mare putere) cu pompare optică.

O preocupare aparte a fost cea legată de rolul câmpului electromagnetic în mecanica cuantică. Dintre lucrările publicate în această direcție trebuie menționat articolul de sinteză cu Silviu Olariu din prestigioasa revistă americană *Review of Modern Physics* *The quantum effects of electromagnetic fluxes* apărut în anul 1985 cu peste 200 de citări în literatură.

Este bine venit să adăugăm aici și preocupările mai recente ale *profesorului Ioan-Iovitz Popescu* în domeniul lingvisticii, concretizate în unele rezultate notabile în ultimii ani și publicate în articole științifice sau cărți, cum este monografia *Word Frequency Studies*, 270 pagini, Mouton de Gruyter, Berlin – New York (2009). Contribuția sa este văzută ca o simbioză a metodelor fizicii în domeniul lingvisticii, mai precis cel al lingvisticii cantitative. Analiza textului propusă de domnia sa deschide calea unei noi ramuri științifice, ce poate

conduce la descoperirea unor legități noi ale limbajului, dificil de evidențiat cu alte metode de investigare, cu implicații profunde mergând până la aspecte ale tipologiei și psihologiei limbajului popoarelor.

Începând cu anul 1955, *profesorul Ioan-Iovitz Popescu* a activat în cadrul catedrei de Optică și Descărcări în Gaze al Facultății de Fizică din București. În anul 1972 devine profesor de fizica plasmei la aceeași facultate a Universității din București. Între 1972 și 1977 *profesorul Ioan-Iovitz Popescu* a fost decanul Facultății de Fizică, iar din anul 1981 până în octombrie 1989 a fost rectorul Universității din București.

Între 1960 și 1972 a condus laboratorul de fizica plasmei, devenind apoi directorul științific adjunct al Institutului de Fizică din București. Între 1977 și 1981 a fost primul director al Institutului de Fizică și Tehnologia Radiațiilor și Plasmei, aducând o contribuție esențială la cristalizarea principalelor direcții de cercetare din acest institut.

Pe lângă cele peste 200 de lucrări științifice publicate în reviste de specialitate, care au cumulat peste 2000 de citări, experiența didactică și științifică a *profesorului Ioan-Iovitz Popescu* se regăsește și în cele 14 cărți publicate de-a lungul anilor. A supervizat peste 40 de doctorate în fizică, formând numeroși experți cu o carieră științifică deosebită. De-a lungul anilor a fost promotorul unor colaborări științifice importante între România și Statele Unite ale Americii, Germania și Franța. Printre oamenii de știință care au citat lucrări ale *profesorului Ioan-Iovitz Popescu* se numără laureații premiului Nobel A. L. Schawlow, N. Bloembergen, M. Prokhorov, W. E. Lamb jr., și C. N. Yang.

Ca o recunoaștere a meritelor sale științifice, în anul 1966 a primit premiul Constantin Miculescu pentru fizică al Academiei Române, după ce în anul 1961 a fost onorat cu premiul pentru fizică al Ministerului Educației. În anul 1974 devine membru corespondent al Academiei Române, iar din anul 1990 este membru titular al acesteia, între 1990 și 1992 fiind președintele secției de Fizică a acestui for. În anul 2002 i-a fost decernată Diploma Meritului Academic al Academiei Române și în același an primește Diploma de Excelență a Ministerului Educației și Cercetării din România. În anul 2000 a fost decorat de către președintele României cu înalta distincție: **Ordinul Național „Serviciul Credincios” în gradul de Comandor**. În anul 1998 a devenit Doctor Honoris Causa al Universității din Craiova, iar din 1997 este cetățean de onoare al județului Mehedinți.

Prestigiul științific deosebit de care se bucură *profesorul Ioan-Iovitz Popescu*, urmare a unei cariere de cercetare și didactice de excepție, de peste 50 ani, precum și contribuția esențială la dezvoltarea unei școli de fizică în România îl recomandă pentru premiul CNCSIS “OPERA OMNIA”.

COMISIA DE MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚELE NATURII

Premiul *IN HOC SIGNO VINCES*

CS I. Dr. Mihai Alexandru Stănoiu

Institutul de Fizică și Inginerie Nucleară "Horia Hulubei" din București

Absolvent al Universității din București, Facultatea de Fizică Nucleară, în anul 1998, a obținut diploma de doctor în Franța, în cadrul Grand Accelérateur National de Ions Lourds, CNRS (Centre National de la Recherche Scientifique), în 2003.

Lucrează ca cercetător asociat la Nuclear Physics Institute, Prague, până în 1999 și la „GSI Darmstadt”, Germania în perioada 2005-2007.

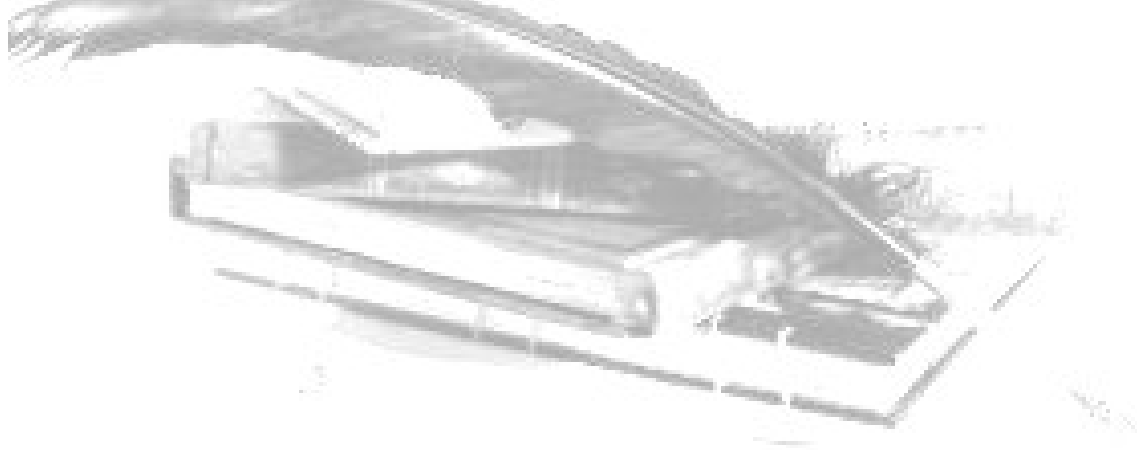
Stagiul postdoctoral îl efectuează la „IPN Orsay, CNRS, Centre National de la Recherche Scientifique”, Franța, până în 2005 când revine în țară și se angajează în cadrul IFIN-HH.

Este invitat la diferite seminarii din instituții prestigioase: Michigan State University, East Lansing, USA; CENBEG Bordeaux, IPN Lyon, Franța; IRMM Geel, European Commission, Belgia; iThemba, Africa de Sud; LNL Legnaro, Italia.

Activitatea științifică:

Până în prezent a publicat ca unic autor o carte, peste 40 de articole în reviste cotate ISI cu importanți coeficienți de impact.

Este realizatorul unui ansamblu experimental format din detectori de Si și de tip microstrip.

COMISIA DE ȘTIINȚELE INGINEREȘTI

Premiul *OPERA OMNIA*

Academician Prof. Dr. Ing. DrHC Ioan Anton

Universitatea Politehnică din Timișoara

S-a născut în comuna Vintere (Jud. Bihor) la 18 Iulie 1924. Cursurile primare le urmează în comuna natală, iar continuarea lor la o școală cu aleasă tradiție și anume Liceul „Samuil Vulcan” din Beiuș (1935-1943). Studiile universitare le parcurge între anii 1943-1948 la Școala Politehnică din Timișoara - Specialitatea Electromecanică, studii pe care le absolvă ca șef de promoție, obținând calificativul „*Magna Cum Laude*”.

La intrarea în facultate nu-și imagina că destinul său va fi influențat pe întreaga viață de acest lăcaș de învățământ și știință, și că la rândul său va influența destinul Politehnicii.

Dotat cu calități excepționale precum inteligență, mult peste media semenilor săi, sete de cunoaștere, spirit de competiție, capacitate de sintetizare, spirit inovativ – creator și bun organizator, s-a înscris ca un lider al generației sale, fapt care a fost remarcat de conducerea Politehnicii și care a făcut ca imediat după absolvirea facultății să fie încadrat ca asistent suplinitor. Așa începe o epopee care durează de mai bine de o jumătate de veac și pe care *profesorul Ioan Anton* a știut să o onoreze nu numai printr-o pilduitoare abnegație, pasiune, sau fidelitate, ci mai ales printr-un autentic profesionalism.

Tezaurizând o bogată zestre intelectuală, pe un suport care evidențiază un spirit interogativ neobosit și o rigoare în tot ce întreprinde, Domnia Sa parcurge într-un mod alert toate treptele ierarhiei didactice: șef de lucrări (1949), conferențiar (1951), profesor universitar (1962), pentru ca în prezent să activeze ca profesor consultant. Titlul științific de „*doctor inginer*” îl obține în anul 1961, cu teza „*Curbe caracteristice de cavitație la pompele centrifuge cu turație specifică joasă*”.

Personalitatea academicianului *Ioan Anton* este îngemănată într-o armonioasă însumare a mai multor vocații, dominante fiind cele de dascăl, cercetător, practician și nu în ultimul rând cea de ctitor de școală.

Trebuie să subliniem că începutul activității didactice a domniei sale a coincis practic cu înființarea secției de Mașini Hidraulice și Pneumatice din cadrul Facultății de Mecanică din Institutul Politehnic Timișoara. În această perioadă de început domnul *profesor Ioan Anton* a

stat alături de mentorul său profesorul Aurel Bărglăzan, contribuind activ atât la organizarea activității didactice a acestei noi secții de specializare, cât și la crearea și dezvoltarea bazei materiale pentru ea.

Ca și cadru didactic și-a desfășurat activitatea la disciplinele Pompe, ventilatoare, compresoare (1951-1960), Turbine și turbotransmisii hidraulice (1960-1990), Cavitația (1985-1990) toate la Facultatea de Mecanică și Măsurii hidraulice (1956-1960), Mașini hidraulice (1959-1961) la Facultatea de Construcții. Pentru disciplinele enumerate *profesorul Ioan Anton* a sintetizat ceea ce era mai nou pe plan internațional prezentând cursuri moderne, bine structurate și concise care au conținut și rezultatele cercetărilor proprii ca și ale colectivului de Mașini Hidraulice din Timișoara.

Manuscrisul cursului de turbine hidraulice (cca.850 pagini) a fost scheletul pe care s-a redactat tratatul de "Turbine hidraulice" apărut la editura "Facla" 1979 și a celui pe care s-a redactat cursul de "Turbine hidraulice și turbotransmisii" vol I 1992. Manuscrisele celorlalte cursuri predate au următoarele extinderi: Pompe, ventilatoare, compresoare 600 pagini, Mașini hidraulice 250 pagini, Mașini hidraulice 250 pagini.

Conducerea disciplinelor amintite a necesitat eforturi substanțiale pentru dezvoltarea bazei materiale aferente. Este absolut obligatoriu să subliniem aici rolul decisiv pe care l-a avut *profesorul Ioan Anton* în construirea și dotarea Laboratorului de Mașini Hidraulice. A conceput stațiuni moderne, dotate cu mijloace de măsură adecvate, care funcționează perfect și astăzi.

Nu numai baza materială a disciplinelor l-a preocupat pe *profesorul Ioan Anton* ci în același timp modul în care s-au însușit cunoștințele de către studenți, astfel încât aceștia să devină adevărați ingineri, promotori ai noului în industrie. Numeroasele proiecte de diplomă conduse de profesorul Anton au venit să soluționeze probleme concrete izvorâte din problematica industriei românești, unele dintre acestea constituind mai târziu tocmai subiecte ale activității practice desfășurate de tinerii absolvenți la locul de muncă.

A urmărit cu mult interes dezvoltarea profesională a foștilor lui studenți, modul cum s-au integrat aceștia în colectivele de muncă și a avut suprema satisfacție a unui dascăl să constate că scânteia aprinsă în sufletele și mintea lor în anii de școală a devenit o adevărată făclie care le-a luminat drumul vieții în continuare. A fost tot timpul aproape de studenții săi, cărora le-a acordat toată înțelegerea, ajutându-i cu dragoste părintească în momentele lor grele.

Activitatea științifică desfășurată începând din 1949 cuprinde următoarele domenii: (I) *Fenomenul de cavitație*; (II) *Hidrodinamica și construcția mașinilor hidraulice*; (III) *Rețele de profile aero – hidrodinamice*; (IV) *Lichide magnetice și aplicațiile lor*.

Cele aratate mai sus si rezultatele stiintifice care se prezinta succint in continuare, evidentiaza pregnant faptul ca *Academicianul Ioan Anton* a dezvoltat si a consolidat pe plan national si international ceea ce azi numim *Scoala de Masini Hidraulice de la Timisoara*, asa cum a intrat ea in constinta comunitatii de specialitate din tara.

Rezultate deosebite: (I) Exprimarea analitică a coeficienților de cavitație și a curbelor caracteristice de cavitație (interioare și exterioare) la pompe. Rezultatele originale, cuprinse în teza de doctorat (1961) și în numeroase lucrări publicate, au fost preluate, printre alții, de *J. Noskievici* în cartea de referință „KAVITACE” (Ed. Acad. CSR, Praga, 1969). Metoda și relațiile analitice ale coeficienților de incipiență a cavitației la turbine și curbele caracteristice, publicate pentru prima dată în volumul Conf. Mașini Hidraulice de la Timișoara (1964) și într-o serie de lucrări ulterioare, au fost sintetizate în tratatul în două volume I. Anton: CAVITAȚIA (Ed. Academiei Române, vol. 1 (1984), vol. 2 (1985). *Prof. J. J. Varga* (Univ. Tehnica din Budapesta) în Acta Tehnica Acad. Sci. Hung. 99 (1-2) din 1986 scrie: „...*this large work of Professor Anton is the first comprehensive treatise ... it is desirable to publish this excellent work in English...*”. O carte de referință recentă ce cuprinde numeroase rezultate noi, în special referitoare la efectul de scală cavitațional la turbine, este I. Anton: „Energetic and Cavitațional Scale-up Effects in Hydraulic Turbines” (Ed. Orizonturi Universitare Timișoara, 2002); (II) Relații de calcul originale referitoare la caracteristicile energetice și cavitaționale la turbine axiale și noi relații de dimensionare/proiectare pentru turbine Kaplan și bulb se regăsesc în St. Cerc. Mec. Apl., 30 (1971) nr.3, 4 și în volumul Symp. IAHR, Section on Hydarulic Machinery and Cavitation, Sao Paolo (1992). Rezultatele originale din lucrarea din 1992 sunt preluate sintetic, pe 3 pagini, în cartea „Hydraulic Design of Hydaulic Machinery” de *Wu Yulin*, apărută în 1997 (Ed. Avebury), care, referindu-se la metodele de calcul de până atunci, subliniază în Cap. 12, paragr. 12. 9: „*The Kaplan turbine design method...presented by Anton, I. M. is an analytical design relationship which eliminates the above shortcomings*”. Majoritatea contribuțiilor Acad. I. Anton în domeniul turbinelor Kaplan și bulb sunt cuprinse în tratatele: „Turbine Hidraulice” (Ed. Facla, Timișoara, 1979) și „Hidrodinamica turbinelor – pompe bulb” (Ed. Tehnica, București, 1988; coautori V. Câmpeanu și I. Carte). Problematika efectului de scară la turbine a fost tratată în cartea „Energetic and Cavitațional Scale-up Effects in Hydraulic Turbines” (2002), relația de bază obținută fiind mai precisă decât metoda și relațiile standardizate de Comisia Electrotehnică Internațională; (III) Metoda de determinare a curbelor de sensibilitate la cavitație a profilelor hidrodinamice dispuse în rețea plană de turbină, în bună concordanță cu datele exprimate de F. Numachi pe profilul Clark Y8, rezultatele fiind sintetizate în articolul „Determination of the Sensitivity Cavitation of a Cascade of Hydrofoils” în Polonia; (IV) Orientarea spre

domeniul interdisciplinary al lichidelor magnetice a fost determinată de cercetările legate de brevetul de invenție „Procedeu și turbotransmisii MHD” (I. Anton) nr. 57574 depus în 1971. În aceeași perioadă au fost sintetizate primele lichide magnetice la NASA și apoi la firma americană Ferrofluidics. Prima lucrare de referință în acest domeniu, legată de efectul MHD ce stă la baza funcționării turbotransformatoarelor MHD a fost publicată în SUA: „Ferrofluid flow under the influence of rotating magnetic fields”, (I. Anton împreună cu L. Vékás, I. Potencz și E. Suci), IEEE Trans. Magn. vol MAG-16 (2) (1980). Referitor la realizarea și promovarea unor aplicații ale lichidelor magnetice, lucrarea I. Anton, I. De Sabata, L.Vékás, *Application orientated researches on magnetic fluids (invited paper)*, J. Magn. Magn. Mater., 85, 219-226 (1990), a reușit să facă cunoscute mai multe rezultate ale colectivului Laboratorului de Lichide Magnetice din Timișoara, fiind citată în mod constant în reviste din fluxul principal, inclusiv în 2008, dar și în brevete de invenție apărute recent (de ex. L.E. Bromberg et al., Bioprocesses enhanced by magnetic nanoparticles, US Patent No. 7, 208,134 B2 (2007); H. Singh, T. A. Hatton, Permanently linked, rigid, magnetic chains, US Patent No. 7, 332, 101 B2 (2008)). Această lucrare, împreună cu articolul I. Anton, L. Vékás, I. Potencz, E. Suci, *Ferrofluid flow under the influence of rotating magnetic fields*, IEEE Trans. on Magnetics, MAG-16 (2), 283-287 (1980), este citată în L.A. Davalos Orozco, L.F del Castillo, *Hydrodynamic behavior of suspensions of polar particles*, in: *Encyclopedia of Surface and Colloid Science*, Marcel Dekker, Inc., USA(2002)pp.2375-2396.

Școala de lichide magnetice creată de Acad. Ioan Anton la Timișoara, respectiv Laboratorul de Lichide Magnetice, actualmente în cadrul secției de Hidrodinamică, Cavitație și Lichide Magnetice coordonată de Domnia sa, a câștigat reputație științifică deosebită în țară și peste hotare. În 1998 conferința mondială de lichide magnetice (ICMF 8) s-a desfășurat la Timișoara sub președenția Acad. Ioan Anton, lucrările conferinței fiind publicate de Elsevier Science într-un volum special al J. Magn. Magn. Mater., vol. 201, apărut în 1999, având ca editori pe I. Anton, L. Vékás, V. Sofonea.

Capacitatea organizatorică și aptitudinile de conducere, împletirea armonioasă a activității educative cu cea științifică, dăruirea Sa pentru dezvoltarea învățământului superior tehnic din Timișoara au lăsat numeroase mărturii în cadrul Catedrei de mașini hidraulice, în Facultatea de Mecanică și în întreaga Politehnică, din care enumerăm doar câteva: noi stațiuni experimentale și laboratoare, de ex., turbine hidraulice și turbine de vânt, acționări hidraulice, turbotransmisii și pompe MHD, lichide magnetice; dezvoltarea fără precedent, în perioada când a fost fruntea Politehnicii ca prorector (1964-1968) și în special ca rector (1971-1981) a infrastructurii învățământului tehnic, prin zidirea de noi spații: *Facultatea de Electrotehnică, Secția de Prototipuri și Microproducție, Centrul de Calcul, Atelierul de proiectare a*

Facultății de Construcții, Laboratorul de Construcții Hidrotehnice (aripa nouă), Laboratorul de Îmbunătățiri Funciare, Hala Pilot și Laboratorul Catedrei de Procese și Aparate de Chimie Organică de pe platforma AZUR, supraetajarea Facultății de Mecanică, Laboratorul de Orologerie Mecanică al Facultății de Mecanică, Căminele studențești 19, 20, 21, 22, Cantina 4 Complex. În aceeași perioadă a început construirea clădirilor pentru *Facultatea de Construcții și Facultatea de Inginerie Chimică.* A depus o muncă neobosită pentru dotarea cu aparatură și echipamente moderne a facultăților, inclusiv prin facilitățile oferite de Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare.

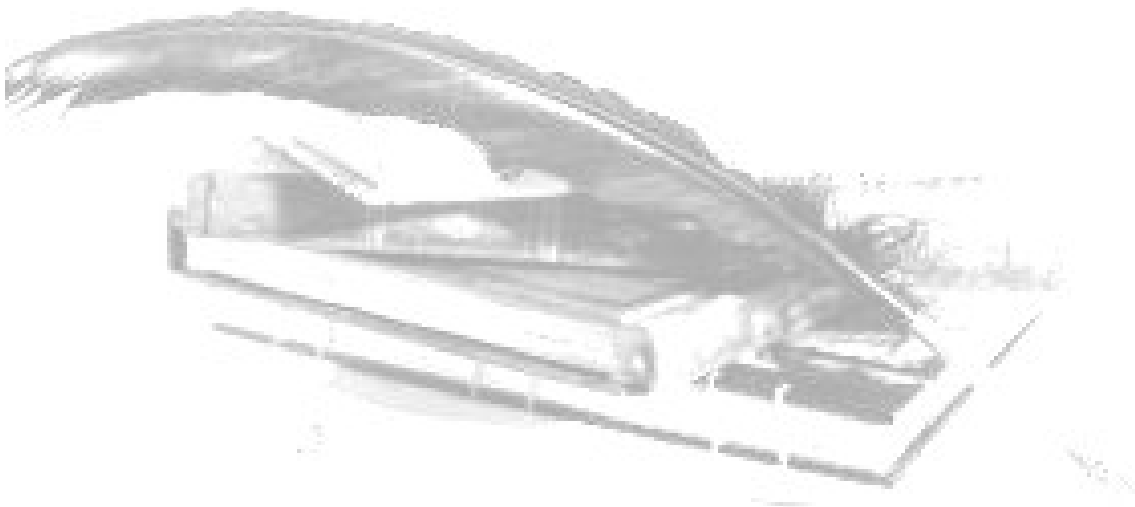
În calitate de șef de catedră, decan și rector, respectiv ca membru în Comisia Superioară de Diplome a MEI (1969-1990), membru în Consiliul Învățământului Superior (1968-1972) sau membru al Consiliului de Conducere MSI (1972-1976), s-a preocupat sistematic, cu spiritul de exigență ce îl caracterizează, de creșterea nivelului învățământului superior tehnic din Timișoara și din România prin stimularea măsurilor care au condus la planuri de învățământ bine structurate și echilibrate, cursuri și lucrări de laborator cu conținut de nivel științific și tehnic ridicat, proiecte de an și de diplomă cu teme de interes practic, orientate spre atragerea studenților în activități creative, de proiectare și de cercetare științifică. A acordat întregul său sprijin perfecționării profesionale a cadrelor didactice tinere, cercetătorilor și a specialiștilor din industrie, în special prin doctorat. Sub conducerea Domniei Sale o întreagă pleiadă de cadre didactice și de cercetare, în număr de 40, au obținut titlul de doctor inginer. A deschis larg orizontul și a stimulat încă de timpuriu *aplicarea metodelor moderne de calcul numeric* (metoda elementului finit, metoda elementului de frontieră) *în hidrodinamica turbomașinilor.* În ultimii ani, ca urmare a acestor preocupări în cadrul catedrei de mașini hidraulice și la secția de specialitate de la Filiala Academiei, în cadrul bazei de cercetare cu utilizatori multipli “Centrul National pentru Ingineria Sistemelor cu Fluide Complexe “ de la UPT s-a înființat Laboratorul de calcul paralel și simulare numerică cu dotare modernă și orientată spre soluționarea unor probleme de vârf în domeniul de specialitate amintit. În cadrul aceluiași centru, ca o dezvoltare recentă a cercetărilor inițiate și coordonate de *Acad. Ioan Anton* asupra fluidelor complexe magnetizabile, s-au înființat laboratoarele de magnetometrie și de reologie, cu o dotare la nivelul cerințelor actuale.

Întreaga activitate a *Profesorului Ioan Anton* din Politehnică este caracterizată de înțelegerea profundă a *legăturii inseparabile a învățământului cu cercetarea științifică și a necesității colaborării cu industria.* În această direcție a îndeplinit funcții de mare răspundere: membru al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (1971-1989), membru în Consiliul de administrație UCM Reșița (1963-1968), membru în Consiliul Științific al Sistemului Hidroenergetic și de Navigație (SHEN) de la Porțile de Fier (1967-1975), vicepreședinte al

Comisiei de recepție pentru SHEN Porțile de Fier (1970-1974), membru al Comisiei de recepție a Centralei Hidroelectrice Lotru (1973-1974), membru în Consiliul unic de avizare a proiectului tehnic pentru Complexul Hidrotehnic Turnu-Măgurele-Nicopole (1978), membru în Comisia de control și analiză a avariei de la CHE Argeș (1972), membru în Comisia de control și analiză a avariei de la CHE Râul Mare (1985).

Publicații științifice: articole: 250; Tratatate și monografii: 7; Editor a 18 cărți și volume de conferințe și simpozioane științifice.

Activitatea științifică prodigioasă de sase decenii a *Academicianului Ioan Anton*, caracterizată de clarviziune științifică, de abordare complexă a unor probleme științifice și tehnice de vârf, care a condus la crearea de scoli de cercetare în domeniile mașini hidraulice și lichide magnetice, a fost recunoscută și apreciată de comunitatea științifică din România și internațională: membru corespondent al Academiei Române (1963); membru titular al Academiei Române (1974 -); vicepreședinte al Academiei Române (1974 - 1990); președinte ad interim al Academiei Române (1981 - 1984); Redactor responsabil al revistelor *Bul. St. Tehn. UPT* (1971 - 1981), *St. Cercet. Mec. Apl. – Acad. Rom. și Rev. Roum. Sci. Techn.-Mec. Appl.* (1984 - 2002) ale Acad. Rom.; membru al Comit. Redacție al revistei *Magnitnaia Ghidrodinamika* (Magnetohydrodynamics) din Riga (1986-1990); Dr. HC al Universității Tehnice de Construcții din București (1998) și al Universității POLITEHNICA Timișoara (1999); membru activ al Academiei Europene de Științe și Arte cu sediul la Salzburg (1995-). Societatea, în special comunitatea academică, a recunoscut și a apreciat activitatea didactică, științifică și tehnică, precum și rolul determinant a *Academicianului Prof. dr. docent ing. Ioan Anton* în învățământul superior tehnic din România: Premiul de Stat clasa III (1953), Premiul MEI (1958), Premiul “Aurel Vlaicu” al Academiei RSR (1961), Ordinul Meritul Științific clasa I-a (1970), Ordinul Național de Merit în grad de Mare Ofițer (2000).

COMISIA DE ȘTIINȚELE INGINEREȘTI

Premiul *OPERA OMNIA*

Academician Prof. Dr. Ing. DrHC Marius Sabin Peculea

Academia Română

Născut la 13 aprilie 1926 în Cluj, unde a absolvit cursurile liceale, *Marius Sabin Peculea* atras de magia ingineriei, se înscrie la cursurile Facultății de Electromecanică a Școlii Politehnice din Timișoara, pe care o absolvă cu rezultate excelente în anul 1949.

După absolvirea facultății, se angajează la Institutul Politehnic din Cluj, unde lucrează ca preparator universitar, după care activează la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj ca asistent în două perioade distincte, 1950 – 1952 și 1954 – 1958. Din anul 1959 se angajează la Institutul de Izotopi Stabili din Cluj, pe atunci Secția V a Institutului de Fizică Atomică București, condus de profesorul Victor Mercea - membru corespondent al Academiei Române, unde se formează și unde începe să fie atras de problematica proceselor de separare a izotopilor. În 1966 își susține teza de doctorat la Institutul Politehnic din Timișoara și apoi devine cadru didactic la Institutul de Constructii București: lector universitar (1968 – 1971); profesor universitar, Catedra de Termodinamică, disciplinele Termodinamică Tehnică și Transfer de Căldură (1971– 1989); profesor universitar asociat (1989); conducător de doctorat în disciplina Termodinamică, specialitatea – separarea izotopilor (1969). A obținut titlul de doctor docent în 1974 la Institutul Politehnic din Timișoara.

Activitatea științifică a *academicianului Marius Peculea* s-a polarizat încă de timpuriu în jurul proceselor de separare a izotopilor, o adevărată provocare pentru un cercetător adevărat, care a necesitat atât spirit ingineresc, cât și imaginație de fizician, dar și calități umane cu totul deosebite care îl caracterizează. Această contopire perfectă dintre fizician și inginer, curajul, perseverența, ingeniozitatea și viziunea sa clară asupra fenomenului fizic investigat, au condus la primul sau succes în cercetare și anume, la concepția și *realizarea unei tehnologii de separare a apei grele* bazată pe un proces de separare la două temperaturi (proces biterm) cuplat cu un proces la două presiuni, denumit de inventatorul său **proces „biterm-bibar“**, care a reprezentat în anul 1968, la realizarea lui, **o premieră mondială**.

Căutându-se o soluție de optimizare economică a procesului de producere a apei grele, provocările nu se opresc aici și în anul 1970, în contextul acceptării de către conducerea de stat a strategiei energetice-nucleare privind utilizarea apei grele ca moderator, apare ideea realizării la Rm. Vâlcea a “Uzinei G” și reluarea schimbului izotopic apă-hidrogen, într-o nouă concepție, sistem apă-hidrogen sulfurat, la care schimbul izotopic să aibă loc în faza lichidă, fără participarea unui catalizator. Dezvoltarea investiției de la Râmnicu Vâlcea bazată pe concepția *acad. Marius Sabin Peculea* era o nouă etapă de acumulare de rezultate științifice și de know-how în domeniul de vârf al separării apei grele, în care s-a realizat verificarea industrială a concepției, ce a stat ulterior la baza dezvoltării fabricii de apă grea de la Drobeta Turnu Severin. Astfel a luat naștere cea mai mare realizare a sa, aplicarea tehnologiei de producere a apei grele în concepția schimb izotopic apă-hidrogen sulfurat pentru concentrare primară în oxid de deuteriu, urmat de distilare sub vid pentru concentrare finală.

La **Pilotul de apă grea de la Rm. Vâlcea-Uzina “G”**, intrat în funcțiune pe 9 august 1976, sub directă conducere a dlui *acad. Marius Sabin Peculea* - singurul care avea viziunea și experiența necesare pentru un proiect de o asemenea anvergură și de importanță fundamentală pentru dezvoltarea energeticii nucleare în România, se producea *prima cantitate de oxid de deuteriu-apă grea- cu concentrație de 99, 9%*.

Uzina “G” a devenit o *unitate de cercetare de excelență*, cu caracter de unicat în România. S-au efectuat numeroase experimente științifice și tehnologice referitoare la stabilirea schemei optime a instalației industriale, testarea unor materiale noi rezistente la acțiunea hidrogenului sulfurat, precum și a talerelor coloanelor de schimb izotopic la scară 1:1, concepția și realizarea de etanșări rotitoare speciale pentru compresoarele de hidrogen sulfurat, un succes tehnologic în sine, realizarea și experimentarea unui număr mare de materiale speciale necesare coloanelor de schimb izotopic, precum și punerea la punct a metodelor de analiză izotopică la instalațiile de schimb izotopic și distilare, cele mai multe din aceste rezultate fiind aplicate ulterior la *Combinatul de apă grea de la Turnu-Severin*.

Asimilarea compresoarelor de hidrogen sulfurat (martie 1976), care au intrat în producție în 1977, a adus un beneficiu consistent, ce a fost folosit la înființarea unui laborator unicat în Europa, pentru testarea talerelor și a unui laborator de criogenie, destinat cercetărilor în domeniul realizării temperaturilor joase.

În anii '80, la Uzina “G”, *acad. Marius Sabin Peculea* pune bazele cercetărilor în domeniul criogeniei, prima investiție fiind *laboratorul de criogenie*, iar cea de a doua *pilotul experimental pentru separarea tritiului* care în anii '90 devine instalație de interes național.

Datorită extinderii cercetărilor la temperaturi joase, Uzina "G" devine, în anul 1991, Institutul de Criogenie și Separări Izotopice.

În perioada 1970-1994, în care a condus cu succes Uzina G, azi Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Tehnologii Criogenice și Izotopice, Agenția Internațională pentru Energie Atomică de la Viena (AIEA) l-a numit ca expert, participând la numeroase acțiuni derulate în Franța, Indonezia, Austria și Rusia.

Succesele științifice și tehnologice legate de

- *Procesul de separare a deuteriului prin schimb izotopic succesiv apă-hidrogen în sistem „biterm-bibar“ (1968) și de cel referitor la*
- *Separare apei grele prin schimb izotopic apă-hidrogen sulfurat în sistem biterm (1983), ambele priorități pe plan mondial,*

au făcut ca *Academicianul Marius Sabin Peculea* să fie cunoscut în lumea științifică ca "părintele apei grele". Este un adevăr puternic susținut de fondarea Uzinei G, elaborarea a 4 tehnologii de separare a apei grele, 1 tehnologie de separare a tritiului, 1 tehnologie de separare a azotului 15 (^{15}N), 1 tehnologie de separare a He și He/Ne, 1 tehnologie de separare Ar, 30 brevete de invenție, 6 cărți în domeniul separării izotopilor și termodinamicii, 90 de lucrări publicate și peste 126 de participări la conferințe științifice.

Prioritățile științifice ale *Academicianului Marius Peculea* se referă la următoarele rezultate de excepție:

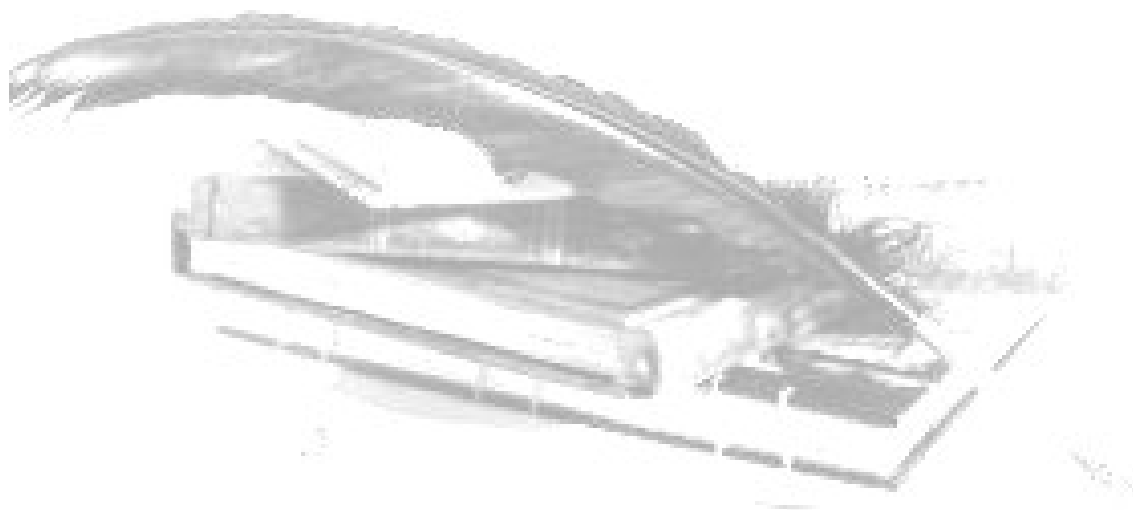
- teoria ciclurilor frigorifice în cascadă;
- modelarea proceselor de separare izotopică în sistem biterm și distilare;
- analiza exergetică a proceselor de separare izotopică;
- introducerea funcției tehnologice la analiza comparativă a proceselor de separare izotopică;
- definirea capacității reale față de capacitatea de proiect, pentru o instalație de separare izotopică;
- introducerea diagramei t-T (de temperaturi) pentru calculul schimbătoarelor de căldură și a umidificatoarelor (schimb de căldură și de masă);
- teoria etanșărilor hidrodinamice pentru compresoarele de hidrogen sulfurat
- dezvoltarea teoretică și experimentală a umpluturilor mixte pentru coloanele de separare izotopică;
- taler de schimb izotopic cu reacții succesive;
- introducerea cifrei W_e (Weber) în reprezentarea performanțelor talerelor;
- delimitarea domeniului de comportare gaz/lichid a unor substanțe criogenice.

Mai multe din brevetele sale de invenție au fost premiate la mari saloane de invenție, aducând României numeroase medalii (6 de aur, 4 de argint, 2 de bronz).

Ca apreciere a meritelor sale științifice, a contribuțiilor determinante pe care le-a adus în conceperea tehnologiei de realizare în România a apei grele, *acad. Marius Sabin Peculea* a primit multe distincții ale statului român printre care amintim *Medalia Meritul Științific* (1969 și 1979), *Ordinul Meritul Științific cl. II și III* (1974, respectiv 1981), *Premiul Academiei Române "Dragomir Hurmuzescu"* (1981), *premiul "Ionel Purica"* pentru contribuții în Energetică Nucleară (1993), premiul special pentru contribuția la dezvoltarea termotehnicii românești (1995), *Ordinul Național pentru Merit în grad de Mare ofițer* (2000), iar Clujul și Rm. Vâlcea, ca recunoaștere a meritelor sale, l-a desemnat din anul 1996, respectiv 2008 „*Cetățean de onoare al Municipiului*“.

Meritele sale științifice nu au întârziat să fie apreciate de comunitatea științifică din țară și din străinătate. A fost ales ca membru corespondent al Academiei Române în anul 1991, titular în 1993, iar în anii 1994-1999 a îndeplinit funcția de secretar general al acesteia. Din anul 1997 devine membru fondator al Academiei de Științe Tehnice din România, iar din 1996 membru al Academiei Europene de Științe și Arte, cu sediul la Salzburg.

Mai multe universități din țară l-au ales „*Doctor Honoris Causa*“- Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, (1995), Universitatea Tehnică de Construcții, București (1996), Universitatea din Craiova (1996), Universitatea din Oradea (1998), Universitatea Ovidius din Constanța (2000), Universitatea Politehnică Timișoara (2002) - în semn de omagiu adus activității științifice de o viață a *Domnului Academician Marius Sabin Peculea*, dedicată dezvoltării energiei nucleare din România.

Premiul *IN HOC SIGNO VINCES*

Conf. Dr. Constantin Paleologu

Universitatea Politehnică din București

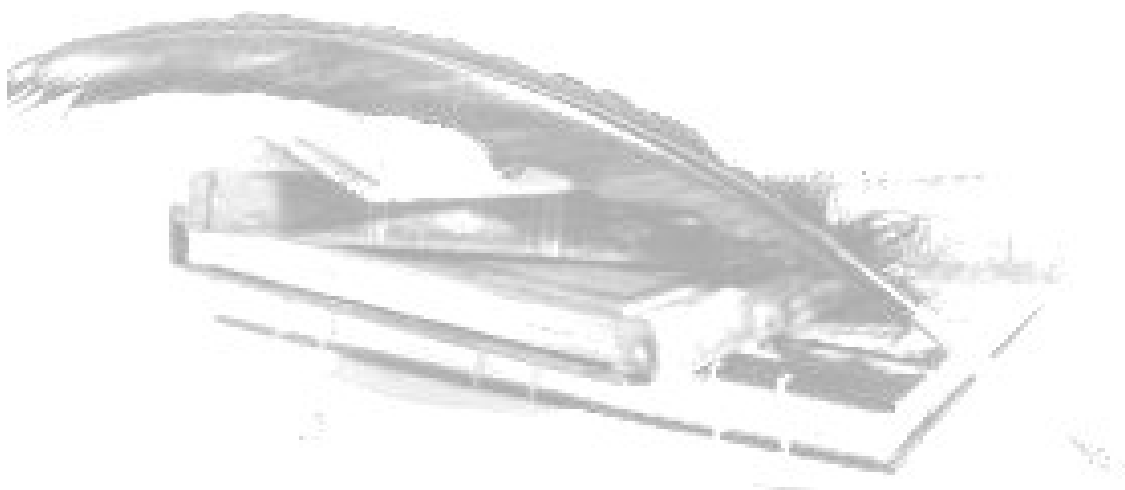
Absolvent al Facultății de Electronică și Telecomunicații, secția „Rețele de telecomunicații și inginerie de trafic”, Universitatea Politehnică din București, în 1998, își continuă studiile aprofundate în aceeași facultate la secția “Prelucrarea numerică a semnalelor”. Devine doctor în Inginerie Electronică și Telecomunicații în iulie 2003, cu distincția “Magna Cum Laude”, Universitatea Politehnică din București.

Activitatea științifică:

Nivelul ridicat și numărul impresionant de lucrări științifice publicate în reviste prestigioase, evidențiază un cercetător consacrat, cooptat în colegii și comitete internaționale.

Lucrările prezentate au primit „paper award” la 4 conferințe internaționale, este redactor șef la o revistă internațională, editor al volumelor unei conferințe internaționale, președinte al comitetului tehnic la o conferință internațională, președinte al unei secțiuni la 7 conferințe, recenzor la reviste cotate ISI.

A publicat 9 articole în reviste cotate ISI și 3 în reviste indexate BDI, din care 11 ca prim autor.

COMISIA DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE ȘI ECONOMICE

Premiul *OPERA OMNIA*

Prof. Dr. Nicolae Bocșan

Universitatea "Babeș Bolyai" din Cluj Napoca

Până de curând rector al Universității Babeș-Bolyai din Cluj, spațiu academic la al cărui prestigiu a contribuit substanțial încă mult înaintea alegerii sale în această poziție, *Domnul profesor Nicolae Bocșan* este una dintre cele mai vizibile personalități ale istoriografiei românești din mai multe unghiuri de vedere.

Plecând de la cunoașterea, cu metodă și cu dragoste de locurile natale, a istoriei moderne regionale - lucrarea sa de doctorat susținută în 1985 la Cluj privea românii din Banat în epoca luminilor -, *Domnul Profesor Nicolae Bocșan* și-a creat un adevărat *imperium* științific, mai mare decât cel Austro-Ungar.

Aripile cunoașterii au crescut, acoperind un domeniu tot mai vast și tutelând de la stadiul de asistent la cel de conducător de doctorate o serie lungă de studenți și apoi doctori, cadre didactice și cercetători științifici. A rezultat astfel la Cluj, cu ramificații în Transilvania și chiar mai departe, o școală cu adevărat performantă de istorie modernă cu viziune universală, recunoscută nu doar în țară, dar și peste hotare. S-a văzut chiar direct, cu puțini ani în urmă, această realitate, ca participant la Colocviul anual de istorie a bisericilor de la Gazzada (Italia). Că va fi fost fizic prezent sau nu acolo, prezența sa era evidentă prin școala creată pentru epoca modernă și chiar contemporană, ecumenismul fiind o altă calitate demnă de remarcat, cu atât mai mult cu acel prilej.

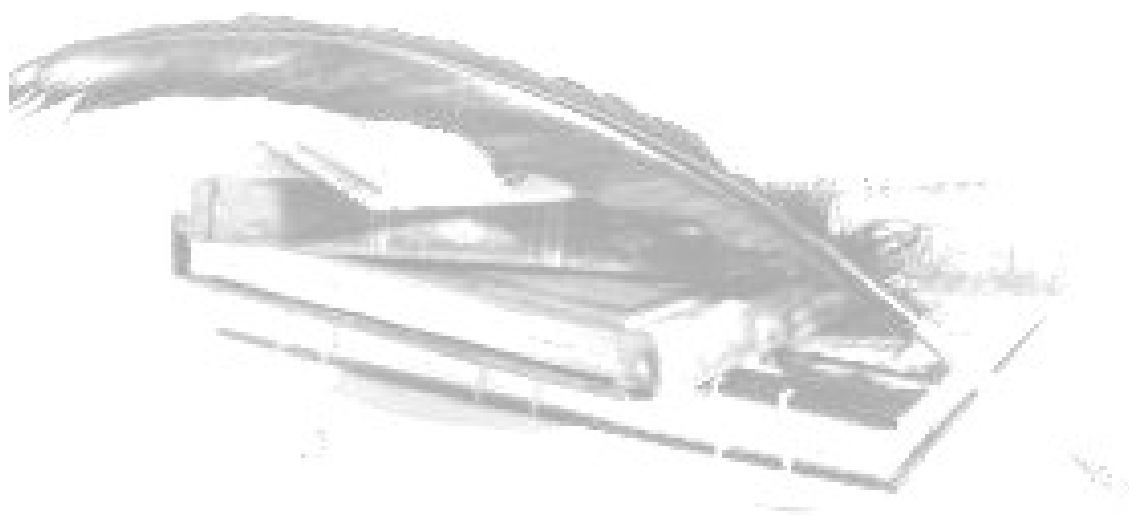
De fapt, dincolo de ceea ce CV-ul său împreună cu lista de lucrări remarcabilă arată direct, se poate spune că *Domnul Profesor Nicolae Bocșan* este tot timpul prezent. Foarte prezent. Și din această prezență nu se poate evita contribuția sa majoră de mai mulți ani la funcționarea de calitate a CNCSIS. Aceeași prezență se vede atât în ceea ce a realizat și realizează aproape neîntrerupt în munca de formare și de cercetare, cât și prin activismul său construind progres în domeniul învățământului superior.

Rezultatele sale în materie de cercetare științifică au fost și sunt foarte bine apreciate în România și în afara ei. Pentru ambele direcții trebuie menționat și succesul de care se bucură

foarte mulți dintre cei pe care i-a format. Pe de altă parte, această recunoaștere se vede în alegerea sa în *forum*-uri naționale și internaționale de specialitate și de prestigiu, în prezența sa ca membru sau referent în comitete de redacție a vreo zece publicații de specialitate periodice importante, în acordarea *Domniei sale* a unor premii ca „Nicolae Bălcescu” al Academiei Române pentru monografia „Contribuții la istoria iluminismului românesc”, apărută la Timișoara în 1986 și a altor premii sau distincții pe care nu le mai amintim aici.

De aceea, ne bucurăm cu atât mai mult ca tocmai la Timișoara să-i fie înmânat *Domnului profesor universitar Nicolae Bocșan* și premiul CNCSIS „OPERA OMNIA”.

Îl merită cu prisosință și o spunem cu toată convingerea.

COMISIA DE ȘTIINȚE SOCIO-UMANE ȘI ECONOMICE

Premiul *IN HOC SIGNO VINCES*

CS. Dr. Cristian Ciocan

Universitatea din București

Domnul cercetător Cristian Ciocan devine doctor în filosofie la Universitatea din București în anul 2006.

Obține „Bursa Guvernului Francez” acordată de Ambasada Franței în România, bursă postdoctorală acordată de Fundația “Alexander von Humboldt”, Fellow la Universitatea din Freiburg i. Br., Germania.

Fondator în anul 2000 a revistei ”Studia Phaenomenologia”, cotate ISI începând cu anul 2006, singurul periodic de filosofie din România care a ajuns la acest nivel de recunoaștere internațională.

Este vicepreședinte executiv al Societății Române de Fenomenologie, redactor șef al revistei ”Studia Phaenomenologia”, coordonator de specialitate Acta Phaenomenologica, Humanitas, administrator al Newsletter of Phenomenology și al newsletter of Romanian Philosophy.

Membriu fondator al Euro-Mediterranean Network of Phenomenology and Hermeneutics for Intercultural Dialogue (Napoli, 2007), membru al Nordic Society for Phenomenology (2006), membru și corespondent pentru România al SIREL (Societe Internationales de Recherche Emmanuel Levinas), Paris, 2007, Corespondent pentru România al College International de Philosophie (Paris, 2008).

Activitatea științifică:

Editarea și publicarea la editura Humanitas a 12 numere și a 2 volume speciale din revista ”Studia Phaenomenologia”.

Până în prezent, peste 10 articole ISI, este autorul și (co)autorul unor volume de specialitate publicate la edituri de prestigiu, precum SPRINGER, 250 de articole, mai mult de 75% dintre contribuții fiind din afara României.

COMISIA DE ȘTIINȚELE VIEȚII ȘI ALE PĂMÂNTULUI

Premiul *OPERA OMNIA*

Prof. Dr. Alexandru Ungureanu

Universitatea „Al I Cuza” din Iași

O remarcabilă personalitate a geografiei umane contemporane din România, *profesorul doctor Alexandru Ungureanu*, membru corespondent al Academiei Române, fost decan și cancelar al Facultății de Geografie și Geologie, fost director al Centrului de excelență „CUGUAT – TIGRIS”, geograful cu numeroase și deosebite realizări în geografia umană a României și nu numai.

Profesorul Alexandru Ungureanu s-a născut la 22 iulie 1941 la Piatra-Neamț, fiul lui Gheorge Ungureanu, istoric și arhivist cu licență în drept și al Valeriei-Margareta Ungureanu, licențiată în matematici.

Studiile elementare și gimnaziale au fost urmate în instituții de profil din Iași, fiind absolvite cu nota maximă și în calitate de șef de promoție al prestigiosului liceu „Costache Negruzzi”.

Studiile superioare le-a urmat în cadrul Universității “Alexandru Ioan Cuza” din Iași (Facultatea de Științe Naturale - Geografie, secția de geografie fizică), fiind finalizate cu nota maximă și ca șef de promoție în luna iulie 1962.

Studiile doctorale au fost finalizate în anul 1976 prin susținerea lucrării „Orașele din Moldova” sub îndrumarea profesorului dr. docent Ioan Șandru, președintele Societății de Geografie din România. Teza publicată la Editura Academiei a fost premiată de către Academia Română cu premiul „Gh. Munteanu-Murgoci”.

A urmat toate treptele ierarhiei universitare de la preparator (1962-1964), la șef de laborator (1964-1965), asistent suplinitor (1965-1967), asistent titular (1967-1968), lector suplinitor (1968-1971), lector titular (1971-1990), conferențiar (1990-1993) și profesor din anul 1993. Din anul 2006 este profesor consultant în cadrul Departamentului de Geografie iar din 2007 profesor emeritus.

Din anul 1995 este membru corespondent al Academiei Române.

Alte funcții și distincții deținute de *profesor dr. Alexandru Ungureanu*: membru al Comisiei de Toponomastică din Academia Română și președinte al acesteia din 2008; membru al

comisiei de standardizare a denumirilor geografice; membru al Comisiei de Granturi a Academiei Române; membru al comisiilor de evaluare a Institutului de Geografie al Academiei Române; membru al Comitetului Național de Geografie, până în 1982 și din 1990; membru de onoare al Societății de Geografie din Franța, din 1983; membru al juriului Vautrin – Lud pentru acordarea premiilor internaționale de geografie, 2003-2008 în cadrul Festivalului de Geografie de la Saint-Dié en Vosges (Franța); membru de Onoare al Institutului pentru Întâlniri Culturale Central-Europene din Gorizia, din 2005; membru al Societății Române de Geografie, din 1962, vicepreședinte al acestei societăți (1998-2004) și prim vicepreședinte (din 2004); director executiv al Școlii Doctorale din Facultatea de Geografie și Geologie a Universității ”Al. I. Cuza” din Iași (2004 – 2008); Ordinul „Meritul pentru Învățământ” în gradul de Mare Comandor, în anul 2004; Vicepreședinte al Asociației pentru Relații Culturale Italo-Române; Distincție de lector universitar evidențiat, oferită de Ministerul Educației și Învățământului, în 1982.

Principalele contribuții științifice: determinarea zonelor de influență urbană și a ierarhiei urbane; precizarea cantitativă a evoluției teritoriale a orașelor stabilirea unei tipologii a dinamicii regionale a populației; precizarea fazelor de constituire și de involuție a rețelelor urbane; analiza cauzelor și a modurilor de manifestare a mobilității populației; stabilirea unei relații între procesul de urbanizare și procesul de industrializare; imaginarea unor indicatori sintetici ai nivelului de dezvoltare și de specializare a agriculturii și a unui indicator de adecvare a modului de utilizare a terenului la condițiile naturale de favorabilitate; ameliorarea indicatorului conectivității rețelelor și aplicarea acestuia la România; evidențierea și analiza unor izvoare cartografice și documentare necunoscute, referitoare la teritoriul României, din arhivele și bibliotecile franceze și austriece.

Alte mențiuni: - prezentat în volumul V (p. 464 – p. 467) al lucrării „Enciclopedia marilor personalități din istoria, știința și cultura românească de-a lungul timpului și de pretutindeni”, Editura Geneze, București, 2003; - activitate de popularizare a geografiei umane, prin publicarea de ghiduri, articole în periodice, conferințe în public și la radio, cursuri festive ș.a.

Datorită celor 5 limbi străine vorbite și scrise dar și spiritului său enciclopedic a avut contribuții majore la dezvoltarea relațiilor internaționale dintre Universitatea „Al.I.Cuza” și alte instituții din străinătate, a efectuat numeroase stagii de documentare în instituții din străinătate, a condus cursurile Școlii internaționale de vară organizată la Universitatea „Al.I.Cuza” di Iași, a fost profesor invitat la universități de prestigiu, a publicat peste 20 de lucrări în volum ca autor singur sau în colaborare (dintre care două în străinătate), cca 80 de lucrări publicate în periodice științifice din străinătate (Franța, Germania, Italia etc.) și din țară, cca 100 de recenzii publicate în diverse reviste de specialitate, majoritatea în

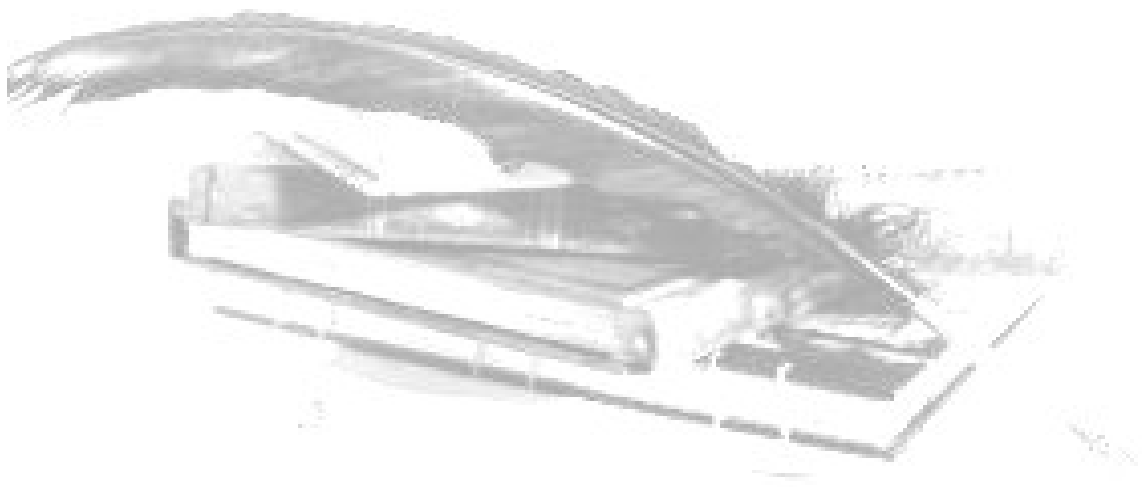
Bibliographie Géographique Internationale. A fost inițiator și contributor al punerii bazelor didactice și materiale în cadrul Departamentului de Geografie, a condus și îndrumat cu finalizare lucrările a 14 doctori în geografie, răspândiți la universitățile A.I.Cuza din Iași, „Ștefan cel Mare” din Suceava, Universitatea de Vest din Timișoara, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, Universitatea din Tiraspol, Universitatea de Stat din Chișinău, Academia de Studii Economice din Chișinău etc. A participat în calitate de referent în comisiile de doctorat de la universități românești (Iași, București, Cluj-Napoca, Suceava etc.) și la universități din străinătate (Universitatea Paris I – Sorbonne, Universitatea Paris IV – Sorbonne etc.).

Dintre colaborările internaționale de impact se pot menționa: lucrările elaborate în urma unui contract de colaborare cu Institutul de Geografie Regională din Leipzig, colaborare din care a rezultat publicarea volumelor „Zentrensysteme als Träger der Raumentwicklung in Mittel- und Osteuropa” (Leipzig, 1994) și „Städte und Stadtsysteme in Mittel- und Südosteuropa” (Leipzig, 1996), precum și lucrarea „Die Republik Moldawien – Perspektiven und Probleme” (Europa Regional, Leipzig, 1995). Demn de menționat este și contractul de colaborare cu Institutul de Geografie al Universității din Lausanne, în urma căruia s-a realizat lucrarea „Maillages géographiques de la Roumanie” (1998 – 1999), publicată la Lausanne (Elveția).

A fost inițiator și responsabil al filierei francofone din cadrul Departamentului de Geografie de la Universitatea „A.I. Cuza” din Iași (din 1996).

În concluzie, considerăm că întreaga activitate a *domnului prof. dr. Alexandru Ungureanu*, membru corespondent al Academiei Române, exprimă profunzime științifică, rigoare, corectitudine, abordare integrată, viziune științifică și se constituie ca un corolar al unei vieți închinată geografiei.

Opinia noastră sinceră și onestă este că Domnia Sa întrunește toate criteriile științifice și morale pentru a primi premiul Omnia.

COMISIA DE ȘTIINȚELE VIEȚII ȘI ALE PĂMÂNTULUI

Premiul *IN HOC SIGNO VINCES*

CS III. Dr. Daniel Ștefan Vereș

Institutul de Speologie „Emil Racoviță” din Cluj Napoca

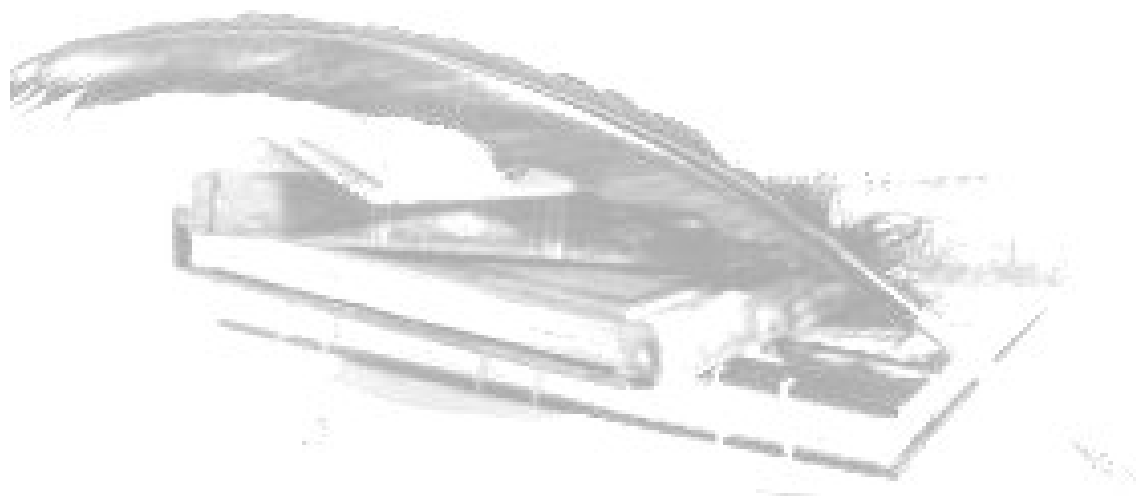
Licențiat în geologie-geografie, Universitatea Babeș Bolyai din Cluj Napoca, își finalizează doctoratul în Suedia, la Universitatea din Stockholm.

Stagiul doctoral îl realizează la departamentul de Geografie Fizică și Geologia Cuaternarului, Universitatea din Stockholm, Universitatea din Bremen și Institutul de Științe Geologice, Universitatea Johannes Gutenberg, Mainz, Germania.

Este membru al unor organizații științifice, ca: American Geophysical Union, European Geophysical Union, Swedish Society for Anthropology and Geography, American Association of Petroleum Geologists.

Activitatea științifică:

Autorul unei monografii/tratat la editura PrintCenter US-AB Stockholm, Suedia, peste 8 lucrări publicate în reviste internaționale de prestigiu (Journal of Paleolimnology, Quaternary Science Reviews, Acta Carsologica, Paleogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology).

COMISIA DE ȘTIINȚE AGRICOLE ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ

Premiul *OPERA OMNIA*

Acad. Prof. Dr. Doc. Ioan Cristian Hera

Academia de Științe Agricole și Silvicultură

Membrii Comisiei de Științe Agricole și Medicină Veterinară din cadrul CNCSIS își exprimă acordul unanim pentru decernarea Premiului OPERA OMNIA pe anul 2009 Domnului *Acad. Prof. dr. doc. Hera Ioan Cristian* a cărui operă științifică se bucură de o înaltă recunoaștere în plan național și internațional. Din bogata, complexa și îndelungată sa activitate de cercetare științifică, didactică și management în instituții naționale și internaționale de profil agronomic prezentăm selectiv principalele sale realizări.

Născut la 18 decembrie 1933 în Ploiești – Prahova, a început studiile liceale la Ploiești (1948) și le-a finalizat la București (1952), apoi a început studiile universitare (anul I) la Facultatea de Agricultură – Secția de Pedologie și Agrochimie la Institutul Agronomic București (1953) și le-a finalizat, în același domeniu, la Academia de Științe Agricole din Moscova unde a obținut diploma de inginer agronom (1957).

În anul 1969 susține teza de doctorat în agronomie (sub conducerea științifică a Acad. David Davidescu), iar în 1973 obține titlul de Doctor docent în științe, ambele titluri fiind acordate de Institutul Agronomic București.

Efectuează, în domeniul său de specialitate, numeroase stagii de specializare postuniversitare: R.D. Germană (1958), Franța (1962), Suedia (1963), SUA (1965), Canada (1965) și stagii de documentare științifică în Australia și Noua Zeelandă (1986), Japonia și China (1990).

În traiectoria sa profesională, a obținut numeroase grade profesionale și a îndeplinit o multitudine de funcții manageriale: Cercetător științific la ICAR și ICCPT Fundulea (1959 – 1991), Director al ICCPT Fundulea (1982 – 1991), Coordonator de program de cercetare la Agenția Internațională de Energie Atomică – Viena (1964 – 1982), Președinte al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură (2001 – prezent) și Președinte al Secției de Științe Agricole și Silvicultură din Academia Română (2008 – prezent).

În domeniul învățământului superior agronomic are o îndelungată și strălucită activitate manifestată din toate pozițiile ierarhiei didactice (1961 – prezent), inclusiv cea de conducător științific de doctorat (1974 – prezent). Contribuția sa la progresul învățământului agronomic

s-a relevat prin elaborarea, în colaborare și ca unic autor, a numeroase manuale universitare de specialitate și prin asigurarea unei calități superioare a instruirii numeroaselor promoții de studenți și doctoranzi.

Activitatea de cercetare științifică deține ponderea majoră a preocupărilor sale profesionale, iar principalele sale contribuții științifice se regăsesc în domeniile științei solului, nutriției plantelor, utilizării raționale a îngrășemintelor și promovării agriculturii durabile și performante. O parte din aceste contribuții se regăsesc în opera sa scrisă, care constă în tratate de specialitate și monografii (25), articole științifice publicate în reviste de specialitate (235) dintre care un număr considerabil (87) în limbi străine, articole de popularizare a progresului tehnic în agricultură (62) și în brevete (9). Multe din aceste lucrări au fost susținute în cadrul diferitelor (64) reuniuni științifice naționale și internaționale.

A desfășurat o activitate redacțională de înalt prestigiu ca membru în Comitetul de redacție al dicționarului *Soil Science Dictionary* (editat, în 1964, în limbile engleză, rusă, franceză și germană), ca Redactor – șef al revistei *Soil Newsletter*, AIEA-Viena (1991 – 1997) și prin colaborarea în Comitetul de redacție al revistei *Journal of Crop Production* – New York, SUA (1997 – prezent).

Consecință firească a unei asemenea opere științifice este și apartenența sa activă la numeroase societăți științifice de profil, așa cum sunt: Societatea Internațională de Știința Solului (1961 – prezent), Societatea Română de Știința Solului (1962 – prezent), Societatea Europeană - Tehnici Nucleare în Agricultură – ESNA (1978 - prezent), Centrul Științific Internațional pentru Îngrășeminte – CIEC (1962 – prezent), Societatea Română de Agronomie (1990 – prezent), Societatea Europeană pentru Agricultură (1990 – prezent), Societatea Americană de Știința Solului (1992 – prezent), Societatea Turcă de Știința Solului (1992 – prezent), Societatea Malaieziană de Știința Solului (1992 – prezent) și Societatea Austriacă de Știința Solului (1994 – prezent).

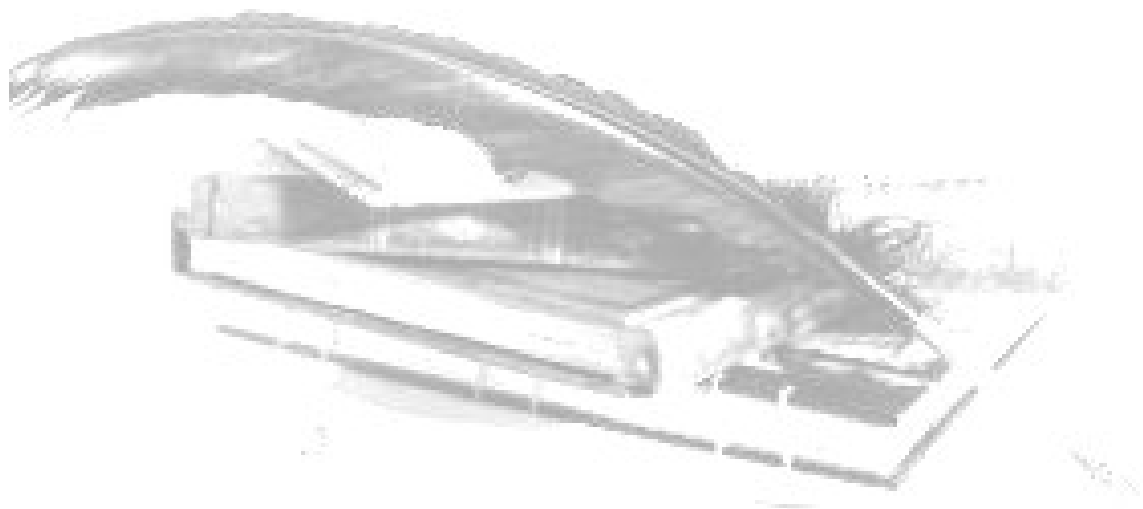
De asemenea, a susținut și coordonat numeroase cursuri internaționale postuniversitare finanțate de Agenția Internațională pentru Energie Nucleară – Viena (1992 – 1996): Santiago-Chile (1992), Seibersdorf-Austria (1992, 1993, 1994, 1995), Ankara-Turcia (1993), Bangkok-Thailanda (1995) și Addis Abeba-Etiopia (1996).

Prodigioasa și complexa sa activitate științifică a fost recunoscută și prin acordarea unor prestigioase titluri științifice, așa cum sunt: Membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silvice (1990), Membru corespondent al Academiei Române (1995), Profesor de onoare al Academiei de Științe din China (1995), al Academia Dei Georgofili – Italia (2003) și al Academiei Ruse de Științe Agricole (2004), Doctor Honoris Causa al USAMV Cluj Napoca (1999), USAMV București (2002), Universitatea Alexandru Ioan Cuza – Iași (2004),

USAMV Iași (2004), Academia de Științe Agricole „K.A. Timiriazev”-Moscova (2004), Universitatea Ștefan cel Mare – Suceava (2007), Universitatea Ovidius – Constanța (2008) și Membru titular al Academiei Române (2004).

Realizările sale științifice și manageriale au fost recunoscute și prin acordarea unor distincții de înalt prestigiu, așa cum sunt: Premiul *Ion Ionescu de la Brad* acordat de Academia Română (1972), Ordinul *Meritul Agricol cls. I-a* (1981), *Meritul științific cls II-a* (1983), Ordinul Național „*Pentru Merit*” în gradul de *Ofițer* (2000), Ordinul Național „*Pentru Merit*” în gradul de *Comandor* (2003) și *Medalia de Aur cu Colan* acordată de Universitatea Ștefan cel Mare-Suceava (2008).

Activitatea sa științifică de înaltă performanță, vizibilitate și recunoaștere din partea comunității științifice naționale și internaționale, activitate desfășurată consecvent pe o perioadă ce depășește o jumătate de secol, îl reprezintă și îl recomandă pe *Acad. Prof. Dr. Doc. HERA Ioan Cristian* ca personalitate științifică ce merită cu prisosință acordarea de către CNCSIS a Premiului OPERA OMNIA pe anul 2009.

COMISIA DE ȘTIINȚE MEDICALE

Premiul *OPERA OMNIA*

Prof. Dr. Marius Raica

Universitatea de Medicină și Farmacie "Victor Babeș" din Timișoara

Comisia de Științe Medicale a CNCSIS acordă premiul "Opera OMNIA", *Domnului Prof. Dr. Marius Raica*, șeful catedrei de Histologie, Prorector Didactic în cadrul Universității de Medicină și Farmacie "Victor Babeș" din Timișoara.

Domnul Prof. Marius Raica este formator de școală de cercetare științifică prin dezvoltarea fără precedent a Catedrei de Histologie din cadrul Universității de Medicină și Farmacie "Victor Babeș" din Timișoara, în principal prin cercetările domniei sale și reorganizarea priorităților colectivului pe care îl conduce.

Rezultatele științifice obținute de *profesorul Marius Raica* sunt remarcabile în diferite domenii de cercetare: -studiul histochimic al glandelor salivare; -studiul mastocitului în condiții normale și patologice; -investigarea morfohistochimică, citologică și ultrastructurală a hepatitelor cronice; -citodiagnosticul urinar.

Definitorii sunt însă lucrările din domeniul oncologiei (patologie moleculară, citopatologie, microscopie electronică) care i-au adus recunoașterea unanimă a prestigiului profesional în țară și la nivel internațional – două dintre lucrările comunicate au fost premiate (Rotterdam și Sidney).

Monografiile și tratatele publicate reflectă întru totul preocupările majore ale *profesorului Marius Raica*, culminând cu lucrarea „Thymus and angiogenesis” publicată în *Advances in Angiogenesis* în Statele Unite ale Americii.

Cele aproape 40 de articole publicate în străinătate în reviste de primă mărime (de la European Journal of Cancer la Angiogenesis) încununează o carieră laborioasă de cercetător și îi reconfirmă recunoașterea internațională.

Personalitate recunoscută a vieții medicale, *profesorul Marius Raica* este membru în numeroase societăți științifice naționale și internaționale, coordonator de granturi și membru ARACIS, cu rol deosebit în evaluarea și aplicarea strategiei de reformă a învățământului superior și a cercetării științifice din România.

COMISIA DE ȘTIINȚE MEDICALE

Premiul IN HOC SIGNO VINCES

Asistent Dr. Florina Raicu

Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București

Absolventă a Facultății de Biologie, Universitatea din București, specializarea în genetică își continuă studiile la Școala doctorală internațională „Functional Neuroimaging: from Cells to Systems” – Institutul de tehnologii Biomedicale Avansate, co-finanțat de Uniunea Europeană din FP6 Departamentul de Științe Clinice și Bioimaging, Universitatea G. Annunzio Chieti-Pescara, Italia - doctorat în genetică medicală.

În perioada 2001 – 2008 la Institutul de Cercetări Antropologice “Francisc Rainer” al Academiei Române, obține doctoratul în antropologie medicală.

Dezvoltă trei domenii importante, „Transcriptomica-Genetica Funcțională”, “Genetica Moleculară” și “Antropologie Moleculară” unde obține contribuții individuale și colective remarcabile ce au contribuit la creșterea vizibilității cercetării românești pe plan internațional.

Activitatea științifică:

Studii remarcabile concretizate în articole publicate în reviste cu important factor de impact și numeroase citări pe plan internațional (39 citări ISI cu factor Hirsh 3).

Coordonator a mai multor proiecte naționale de cercetare obținute în perioade diferite la CNCIS, VIASAN, Academia Română.

3. CENTrul NAȚional pentru POLitica Științei și Scientometrie

3.1. Misiunea CENAPOSS - Liniile generale de acțiune

În cadrul misiunii “*Promovarea publicațiilor științifice românești și asigurarea suportului scientometric de decizie necesar elaborării de politici naționale în domeniul științei, tehnologiei și inovării*”, CENAPOSS a desfășurat acțiuni pe următoarele direcții strategice:

1. *Evaluarea și clasificarea revistelor științifice românești de specialitate, evaluarea și recunoașterea editurilor care publică carte științifică și universitară;*
2. *Asigurarea accesului și furnizarea de asistență pentru consultarea bazelor de date internaționale care indexează publicații științifice;*
3. *Promovarea publicațiilor științifice românești.*

3.2. Evaluarea și clasificarea revistelor științifice românești de specialitate, evaluarea și recunoașterea editurilor care publică carte științifică și universitară

3.2.1. Evaluare reviste

După conferința CNCSIS 10, desfășurată la Brașov, în perioada 15-17 mai 2008, a fost lansată o nouă metodologie de evaluare și clasificare CNCSIS pentru perioada 2008-2010.

Categoriile CNCSIS au următoarele semnificații:

- categoria "A" - reviste cotate ISI (reviste incluse în baza **Web Of Science**, cu articole în *Science Citation Index Expanded, Social Sciences Citation Index, Arts & Humanities Citation Index*);
- categoria "B+" - reviste indexate în baze de date internaționale de prestigiu (cu toate condițiile de categoria B indeplinite);
- categoria "B" - reviste cu punctaj de recunoaștere și pagina web unde se pot accesa rezumatele articolelor publicate în ultimii trei ani, precum și informații privind colegiul de redacție, procesul de recenzare a articolelor, coordonate de contact;
- categoria "C" - reviste cu potențial de recunoaștere;
- categoria "D" - reviste luate în evidența CNCSIS.

Procesul de evaluare este continuu, formularele se actualizează anual și se găsesc pe site-ul CNCSIS, la adresa http://www.cncsis.ro/evaluare_rev_ed.php.

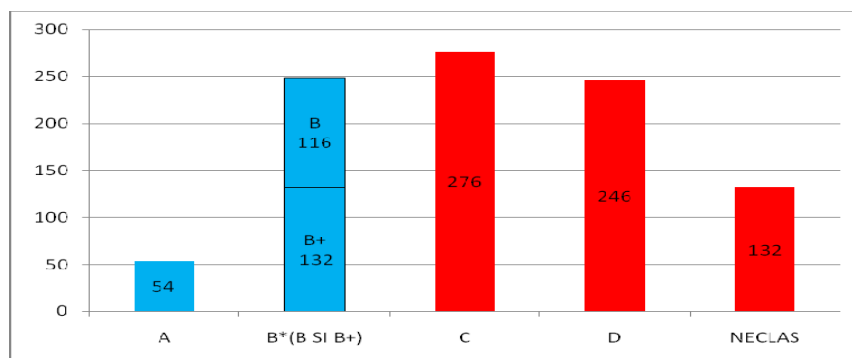
Noutățile aduse de noua metodologie constau în următoarele aspecte:

- categoria B+ promovează revistele cu punctaj de categoria B care sunt indexate BDI;
- standardele de recunoaștere CNCSIS au fost ridicate față de metodologia prezentă atât prin creșterea punctajelor minime obligatorii la fiecare set de criterii, cât și prin modificarea de aplicare la criteriul privind abonamentele-comenzile din străinătate, acestea fiind aduse la nivelul unui schimb internațional de reviste;
- din acest an, toate revistele recunoscute de CNCSIS prin evaluare, categoriile B și B+ trebuie să dispună de un site conform cu cerințele de anul trecut valabile doar pentru categoria B+.

În perioada 1.07-31.12.2008 au aplicat respectând noua procedură, obligatorie pentru cei care doreau obținerea recunoașterii CNCSIS (categoriile B sau B+). Un număr de 485 de reviste, ceea ce reprezintă 50,73% din totalul revistelor (956) care au depus dosare la CNCSIS din 2005 până în prezent.

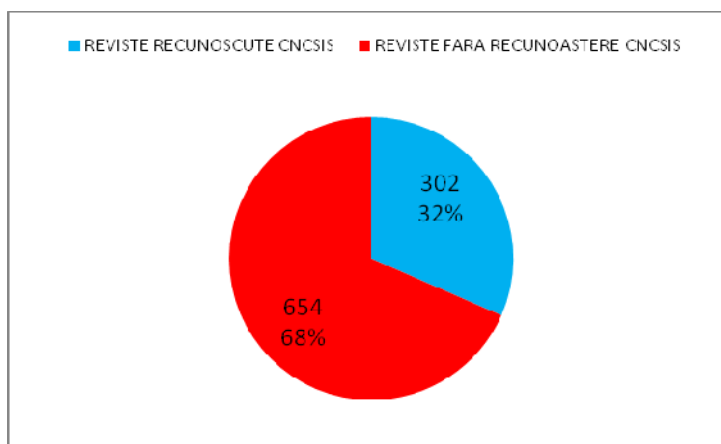
Situația finală pentru anul 2008 se prezintă astfel:

Categorie CNCSIS	Număr reviste
A	54
B+	132
B	116
C	276
D	246
Neclasate	132

Situația curentă a revistelor recunoscute CNCSIS se prezintă astfel:

REVISTE RECUNOSCUTE CNCSIS	302
REVISTE FĂRĂ RECUNOAȘTERE CNCSIS	654
TOTAL REVISTE	956

Se observă pe graficul prezentat o distribuție normală, de tip gaussian, centrată pe zona de reviste cu valoare medie (reviste cu potențial de recunoaștere). Cu albastru s-au figurat categoriile recunoscute CNCIS, iar cu roșu, categoriile fără recunoaștere CNCSIS.

În anii următori ne așteptăm la o diminuare a efectivului categoriei B prin trecerea revistelor, odată cu indexarea în baze de date, spre categoria B+ sau chiar spre categoria A, astfel încât, în 2011, metodologia să nu mai presupună o categorie recunoscută CNCSIS fără vreo indexare într-o bază de date.

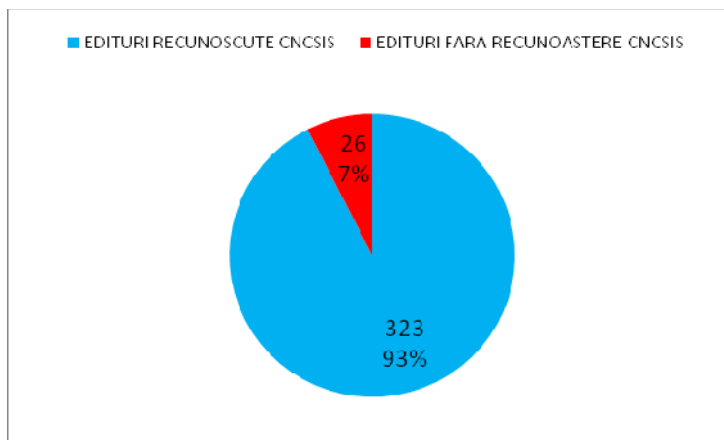
În anul 2008 am asistat la explozia numărului de reviste românești cotate ISI (reviste incluse în bazele de date cu reviste din Web Of Science). La conferința CNCSIS 10, au fost raportate 14 reviste cotate ISI, azi, numărăm 55 de reviste asistând deci la o creștere istorică de peste **280%**. Lista acestor reviste se actualizează periodic pe site-ul CNCSIS, la adresa: http://www.cncsis.ro/cenaposs/2009/rev_ed/reviste_cat_A.pdf

3.2.2. Evaluare edituri

În perioada 2006 - 2008 au fost evaluate 349 edituri care publică carte universitară sau științifică.

Având în vedere condițiile de eligibilitate de participare la evaluare numărul editurilor respinse, care nu au obținut recunoașterea CNCSIS a fost foarte mic. Situația finală se prezintă astfel:

EDITURI RECUNOSCUTE CNC SIS	323
EDITURI FĂRĂ RECUNOAȘTERE CNC SIS	26
TOTAL EDITURI	349

În perioada 2009-2012 evaluarea editurilor se va face pe o metodologie nouă, competiția lansându-se în luna iunie 2009. Toate editurile recunoscute în perioada 2006-2008 își vor menține recunoașterea până la 31.12.2009, iar editurile care vor obține recunoașterea CNC SIS după luna iunie 2009 o vor menține până la 31.12.2012.

3.3. Asigurarea accesului și furnizarea de asistență pentru consultarea bazelor de date internaționale care indexează publicații științifice

În anul 2008 a continuat proiectul de asigurare a accesului la bazele de date achizionate în 2007. Accesul a fost asigurat pe baza de IP instituțional, statisticile de utilizare sunt prezentate în tabele următoare:

EV-2Com sau EV-2Insp sau GeoBase	http://www.engineeringvillage.org
EMBASE	http://www.embase.com
LION (CH)	http://lion.chadwyck.co.uk
MLA (CH)	http://collections.chadwyck.co.uk
PCI (CH)	http://pio.chadwyck.co.uk

Statisticile de utilizare cuprind atât numărul de accesări pentru fiecare bază (grup de baze), cât și numărul efectiv de căutări (interogări).

SCOPUS: <http://www.scopus.com>

Nr. Crt.	Instituția	Total Accesări	Total Căutări
1	INCD pentru Fizica si Inginerie Nucleara "Horia Hulubei" - IFIN-HH Bucuresti	5,094	6,304
2	Biblioteca Centrala Universitara din Cluj-Napoca	3,070	6,831
3	Academia de Studii Economice, București	2,957	5,722
4	Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi", Iași	2,772	6,973
5	Biblioteca Centrala Universitara din Iasi	2,689	5,210
6	Universitatea "Politehnica", București	2,684	6,853
7	Universitatea Tehnică, Cluj-Napoca	2,259	6,270
8	Universitatea "Politehnica", Timișoara	1,888	3,971
9	Biblioteca Centrala Universitara din Bucuresti	1,583	3,585
10	Biblioteca Academiei	1,274	4,020
11	Biblioteca Centrala Universitara din Timisoara	1,114	2,287
12	INCD pentru Inginerie Electrica - ICPE-CA Bucuresti	1,101	1,864
13	Universitatea din Craiova	960	1,966
14	Universitatea "Dunarea de Jos", Galați	960	2,935
15	INCD pentru Tehnologii Izotopice si Moleculare - INCDTIM Cluj Napoca	939	2,160
16	Universitatea "Transilvania", Brașov	628	2,232
17	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, Cluj-Napoca	413	949
18	Universitatea Maritimă, Constanța	378	964
19	Universitatea de Științe Agricole a Banatului, Timișoara	367	908
20	Universitatea din Oradea	328	1,007
21	Universitatea din Pitești	323	932
22	Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu	246	439
23	Universitatea "Ștefan cel Mare", Suceava	229	537
24	INCD pentru Microtehnologie - IMT Bucuresti	216	531
25	INCD pentru Stiinte Biologice - INSB Bucuresti	215	503
26	Universitatea "Ovidius", Constanța	212	441
27	INCD "Delta Dunării" –I.N.C.D.D.D. Tulcea	163	134
28	Universitatea Tehnică de Construcții, București	160	335
29	INCD Marină "Grigore Antipa" –I.N.C.D.M. Constanța	135	348
30	Universitatea "1 Decembrie 1918", Alba-Iulia	121	278
31	Universitatea "Valachia", Târgoviște	114	276
32	INCD pentru Tehnologii Criogenice si Izotopice - ICSI Ramnicu Valcea	98	238
33	CNCSIS	82	259
34	INCD pentru Geologie si Geoecologie Marina - GEOECOMAR Bucuresti	72	157
35	Școala Națională de Studii Politice și Administrative, București	62	80
36	INCD pentru Ecologie Industrială - ECOIND	60	57
37	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară, București	55	105

38	INCD în Informatică - ICI București	54	342
39	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară "Ion Ionescu de la Brad", Iași	25	40
40	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, București	6	4
TOTAL CONSORȚIU		36,106	79,047

În medie avem peste 900 de intrări în baza Scopus pentru fiecare instituție, la fiecare intrare având cel puțin 2 căutări diferite.

EMBASE: <http://www.embase.com>

Nr. Crt.	Instituția	Total Accesări	Total Căutări
1	Universitatea de Medicină și Farmacie "Grigore T. Popa", Iași	2,963	3,969
2	Universitatea de Medicină și Farmacie "Carol Davila", București	2,665	5,308
3	Universitatea de Medicină și Farmacie "Iuliu Hațieganu", Cluj-Nap.	2,188	4,899
4	Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș”, Timișoara	1,259	2,522
5	Biblioteca Centrala Universitara din Bucuresti	849	5,673
6	Universitatea de Medicină și Farmacie, Craiova	236	386
7	Universitatea de Medicină și Farmacie, Târgu-Mureș	167	229
8	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, Cluj-Nap.	135	419
9	Biblioteca Centrala Universitara din Timisoara	63	153
10	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară "Ion Ionescu de la Brad", Iași	57	205
11	Universitatea din Oradea	47	58
12	Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu	46	78
13	Biblioteca Centrala Universitara din Cluj-Napoca	43	126
14	Universitatea "Ovidius", Constanța	29	72
15	Universitatea de Științe Agricole a Banatului, Timișoara	26	131
16	INCD în Domeniul Patologiei și Științelor Biomedicale "Victor Babeș"	26	73
17	CNCSIS	9	42
18	Biblioteca Centrala Universitara din Iasi	7	12
19	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară, București	7	27
20	Academia Națională de Educație Fizică și Sport, București	6	13
21	Universitatea "Transilvania", Brașov	5	6
22	Biblioteca Academiei	0	0
23	INCD pentru Stiinte Biologice - INSB Bucuresti	0	0
TOTAL CONSORȚIU		9,638	24,401

În medie avem 419 de intrări în baza Embase pentru fiecare instituție, la fiecare intrare având 2,5 căutări diferite.

EV-2 (Compedex, Inspec, GeoBase): http://www.engineeringvillage.org			
Nr. Crt.	Instituția	Total Accesări	Total Căutări
1	Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi", Iași	1,334	4,297
2	Universitatea "Politehnica", București	1,115	3,584
3	Universitatea "Politehnica", Timișoara	985	2,603
4	Universitatea din Craiova	498	1,620
5	Universitatea Tehnică, Cluj-Napoca	401	1,571
6	Universitatea "Dunarea de Jos", Galați	352	953
7	Universitatea "Transilvania", Brașov	317	1,222
8	Universitatea "Ștefan cel Mare", Suceava	152	539
9	INCD pentru Fizica Tehnica - IFT Iasi	60	174
10	Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu	50	166
11	Universitatea Tehnică de Construcții, București	41	118
12	Universitatea de Petrol și Gaze, Ploiești	35	160
13	Universitatea din Bacău	30	64
14	CNCSIS	27	90
15	INCD în Sudură și Încercări de Materiale – ISIM Timișoara	24	90
16	INCD pentru Tehnologii Izotopice si Moleculare - INCDTIM Cluj	22	134
17	INCD și Încercări pentru Electrotehnică – ICMET Craiova	22	99
18	INCD în Informatică - ICI București	22	56
19	INCD pentru Optoelectronica - INOE 2000 Bucuresti	17	33
20	INCD Chimico-Farmaceutica - ICCF Bucuresti	16	57
21	INCD pentru Fizica Pamantului - INCDFP Bucuresti	15	50
22	INCD pentru Microtehnologie - IMT Bucuresti	14	36
23	INCD pentru Fizica si Inginerie Nucleara "Horia Hulubei" - IFIN-HH Bucuresti	13	41
24	INCD pentru Fizica Laserilor Plasmei si Radiatiei - INFLPR Bucuresti	13	21
25	Universitatea "Aurel Vlaicu", Arad	10	48
26	Universitatea de Nord, Baia Mare	10	38
27	INCD pentru Utilaj Petrolier – IPCUP Ploiești	9	47
28	INCD "Delta Dunării" –I.N.C.D.D. Tulcea	8	25
29	INCD pentru Inginerie Electrica - ICPE-CA Bucuresti	7	40
30	Universitatea "Petru Maior", Târgu-Mureș	6	14
31	INCD Turbomotoare - COMOTI Bucuresti	6	17
32	Biblioteca Academiei	5	0
33	Universitatea "Ovidius", Constanța	5	8
34	Universitatea din Petroșani	5	21
35	INCD pentru Geologie si Geocologie Marina - GEOECOMAR Bucuresti	5	10
36	Universitatea "Constantin Brâncuși", Târgu-Jiu	4	8

Nr. Crt.	Instituția	Total Accesări	Total Căutări
37	INCD in domeniul Geologiei, Geofizicii, Geochimiei si Teledetectiei - IGR Bucuresti	4	22
38	INCD pentru Energie - ICEMENERG Bucuresti	4	12
39	INCD in Constructii si Economia Constructiilor-INCERC Buc.	3	5
40	INCD pentru Tehnologii Criogenice si Izotopice - ICSI Ramnicu Valcea	2	2
41	INCD pentu Mecanica Fina - CEFIN- Bucuresti	2	2
42	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu”, București	1	1
43	Universitatea "Eftimie Murgu", Reșița	1	14
44	INCD pentru Ecologie Industrială - ECOIND	1	1
45	INSC pentru Comunicatii - INSCC Bucuresti	1	3
46	INCD pentru Masini Agricole si Instalatii Destinate Agriculturii si Industriei Alimentare - INMA Bucuresti	0	0
47	INCD pentru Fizica Materialelor - INCDFM Bucuresti	0	0
48	INCD pentru Electrochimie si Materie Condensata - INCEMC Timisoara	0	0
49	INCD pentru Stiinte Biologice - INSB Bucuresti	0	0
50	INCD pentru Urbanism si Amenajarea teritoriului URBANPROIECT Bucuresti	0	0
51	INCD pentru Protecția Mediului –ICIM Bucuresti	0	0
TOTAL CONSORȚIU		5,674	18,116

În medie avem 113 de intrări în grupul de baze EV2 pentru fiecare instituție, la fiecare intrare având peste 3 căutări diferite.

CH (LION, MLA, PCI): <http://lion.chadwyck.co.uk>, <http://collections.chadwyck.co.uk>, <http://pio.chadwyck.co.uk>

Nr. Crt.	Instituția	Total Accesări	Total Căutări
1	Biblioteca Centrala Universitara din Timisoara	1,775	3,587
2	Biblioteca Centrala Universitara din Cluj-Napoca	1,383	4,834
3	Biblioteca Centrala Universitara din Bucuresti	1,331	4,990
4	Universitatea "Transilvania", Brașov	841	2,529
5	Biblioteca Centrala Universitara din Iasi	688	2,286
6	Universitatea din Craiova	248	244
7	Școala Națională de Studii Politice și Administrative, București	135	187
8	Universitatea "Valachia", Târgoviște	108	215
9	Universitatea "Aurel Vlaicu", Arad	101	251
10	Universitatea "1 Decembrie 1918", Alba-Iulia	83	50
11	Universitatea "Constantin Brâncuși", Târgu-Jiu	79	4
12	Universitatea "Lucian Blaga", Sibiu	72	118
13	Universitatea din Oradea	66	28
14	Universitatea "Petru Maior", Târgu-Mureș	48	136

Nr. Crt.	Instituția	Total Accesări	Total Căutări
15	Universitatea din Bacău	32	15
16	Universitatea de Națională de Artă Teatrală și Cinematografică "I.L. Caragiale", București	21	27
17	Universitatea din Pitești	13	42
18	CNCSIS	10	13
19	Biblioteca Academiei	0	0
20	Universitatea de Nord, Baia Mare	0	0
21	Universitatea "Ștefan cel Mare", Suceava	0	0
TOTAL CONSORȚIU		7,034	19,556

În medie avem 335 de intrări în grupul de baze CH pentru fiecare instituție, la fiecare intrare având 2,7 căutări diferite.

3.4. Promovarea publicațiilor științifice românești

3.4.1. Promovarea revistelor românești recunoscute CNCSIS

Revistele care au reușit indexarea într-o bază de date de prestigiu, dar care au îndeplinit toate condițiile de recunoaștere CNCSIS se face prin intermediul categoriei B+, care pe lângă link-ul la pagina web a revistei, asigură și trimiterea la baza de date corespunzătoare.

Listele cu revistele recunoscute CNCSIS, categoriile B și B+ se actualizează periodic pe site-ul CNCSIS, la adresa: http://www.cnscis.ro/evaluare_rev_ed.php

3.4.2. "Romanian Editorial Platform"

În cadrul proiectului pe fonduri structurale, "Doctoratul în Școli de Excelență", prin construirea "Romanian Editorial Platform" se urmărește atât creșterea vizibilității cercetării științifice românești, mai exact a publicațiilor în reviste românești dar și de a asigura un suport informatic managementului editării acestor reviste.

*CONFERINȚA NAȚIONALĂ A CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR
așa am început.....*

Conferința **CNCSIS 1**, Universitatea din București, 1999
”Dezvoltarea infrastructurii de cercetare” tema principală a Conferinței **CNCSIS 2**, organizată la Universitatea Politehnică din București, în anul 2000

.....am transformat-o în tradiție

Desfășurată sub titlul “**Cercetarea științifică – prezent și perspective**” Conferința **CNCSIS 3**, a fost organizată la Universitatea “Transilvania” din Brașov, în anul 2001.

“**Reforma în cercetarea științifică din universități**” a fost sloganul sub care s-a desfășurat la Universitatea din Pitești, în anul 2002, Conferința **CNCSIS 4**.

Conferința **CNCSIS 5** a avut ca temă principală de discuție “**Economia bazată pe cunoaștere – rolul universităților și al cercetării**” fiind organizată la Universitatea „Ovidius” din Constanța, în anul 2003.

CNCSIS 6, conferința din anul 2004 de la Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara s-a axat

“Spre o reformă reală în cercetarea științifică din universități”.

.....am păstrat tradiția

Conferința **CNCSIS 7** din anul 2005 a fost dedicată **“Ariei Europene a Cercetării”**. Conferința s-a desfășurat în București la Academia de Științe Economice.

În anul 2006, Universitatea “Alexandru Ioan Cuza” din Iași a găzduit conferința **CNCSIS 8** care a abordat

“Integrarea universităților românești în Aria Europeană a Educației și Cercetării”.

“Educație – Cercetare - Inovare” au fost cele trei teme convergente care au stat la baza discuțiilor din cadrul conferinței **CNCSIS 9**, organizate în parteneriat cu Universitatea Tehnică din Cluj - Napoca, în anul 2007.

.....am ajuns și la aniversare

Ediția aniversară a conferinței, *CNCSIS 10*, a avut loc la Brașov, Universitatea „Transilvania” fiind gazda acestui eveniment. Lucrările conferinței axându-se pe

“O nouă viziune asupra Educației și Cercetării în Învățământul Superior”.

mergem mai departe..... CNCSIS 11

